

Warszawa, dnia 5 czerwca 2014 r.

Poz. 752

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 25 marca 2014 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o podatku akcyzowym

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690),
- 2) ustawą z dnia 29 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1016),
- 3) ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208),
- 4) ustawą z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 232, poz. 1378),
- 5) ustawą z dnia 22 grudnia 2011 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. Nr 291, poz. 1707),
- 6) ustawą z dnia 16 listopada 2012 r. o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce (Dz. U. poz. 1342),
- 7) ustawą z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 1456),
- 8) ustawą z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 939),
- 9) ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 1231),
- 10) ustawą z dnia 8 listopada 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 1645)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 24 marca 2014 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 102 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690), który stanowi:

„Art. 102. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 2) art. 76 ustawy z dnia 29 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1016), który stanowi:

„Art. 76. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2011 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 71 ust. 3, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 2) art. 1 pkt 4 lit. a, b i e w zakresie ust. 6, pkt 5–7, pkt 9 lit. a–d, pkt 10, pkt 13 lit. b, pkt 15 w zakresie art. 14 ust. 4–7 i pkt 16 w zakresie art. 14b oraz art. 5, art. 6, art. 9, art. 18, art. 45, art. 58 i art. 59, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.”;
- 3) art. 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208), który stanowi:

„Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) art. 28 i art. 29 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 232, poz. 1378), które stanowią:

„Art. 28. 1. Pisemne powiadomienie o zamiarze prowadzenia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, o którym mowa w art. 16 ust. 3a ustawy wymienionej w art. 21, może być złożone do właściwego naczelnika urzędu celnego, przed dniem 2 stycznia 2012 r., a właściwy naczelnik urzędu celnego może je potwierdzić przed tym dniem.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ może opublikować w Biuletynie Informacji Publicznej aktualną listę pośredniczących podmiotów węglowych przed dniem 2 stycznia 2012 r.

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 21 pkt 1 lit. a–c i pkt 6 oraz art. 28, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 2) art. 21 pkt 3–5, 7, 8 i 10–13, które wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.;
 - 3) art. 4 pkt 1–6, art. 5 pkt 2, art. 6, art. 7 pkt 2, art. 12–14, art. 17, art. 18, art. 20 oraz art. 23, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;
- 5) art. 41 ustawy z dnia 22 grudnia 2011 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. Nr 291, poz. 1707), który stanowi:

„Art. 41. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 7, art. 8, art. 15, art. 17 i art. 18, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 2) art. 4, który wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 6) art. 26, art. 28 i art. 29 ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce (Dz. U. poz. 1342), które stanowią:

„Art. 26. Zwrot akcyzy określony w art. 82 ust. 1, 2 i 2e ustawy zmienianej w art. 15 i niedokonany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy następuje wraz z odsetkami, o których mowa w art. 82 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

„Art. 28. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;

- 7) art. 38 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 1456), który stanowi:

„Art. 38. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. z wyjątkiem art. 7 pkt 1 lit. b i pkt 6, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 8) art. 2 ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 939), który stanowi:
„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 9) odnośnika nr 1 oraz art. 2–4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 1231), które stanowią:
- „¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje wdrożenia art. 21 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 405, z późn. zm.) w zakresie gazu ziemnego.”
- „Art. 2. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 2014 r. strony umowy, o której mowa w art. 31b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosują tę umowę do warunku określonego w art. 31b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.
2. Warunku, o którym mowa w art. 31b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, nie stosuje się do umów, o których mowa w ust. 1, do dnia ich dostosowania, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2014 r.
- Art. 3. 1. Jeżeli wydanie wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju, nastąpiło po dniu 31 października 2013 r., a potwierdzająca tę sprzedaż faktura lub inny dokument, z którego wynika zapłata należności za sprzedane wyroby gazowe, zostały wystawione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przyjmuje się, że obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu powstaje z dniem wydania tych wyrobów.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli faktura lub inny dokument, wskazane w tym przepisie, obejmują sprzedaż wyrobów gazowych dokonaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz sprzedaż wyrobów gazowych dokonaną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do wyliczenia należnej akcyzy przyjmuje się ilość wyrobów gazowych podlegających opodatkowaniu akcyzą proporcjonalnie do okresów, jakie obejmuje ta faktura lub ten dokument.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację podatkową według ustalonego wzoru oraz obliczyć i wpłacić akcyzę na rachunek właściwej izby celnej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin płatności wynikający z faktury zawierającej rozliczenie okresu po wejściu w życie niniejszej ustawy i objętego fakturą lub innym dokumentem, z którego wynika zapłata należności za sprzedane wyroby gazowe, o których mowa w ust. 1, a jeżeli z faktury tej nie wynika należność za wyroby gazowe sprzedane w tym okresie – w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym faktura ta została wystawiona, nie później jednak niż do dnia 31 października 2014 r.
- Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2013 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. c i pkt 6, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;
- 10) art. 33 ustawy z dnia 8 listopada 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 1645), który stanowi:
„Art. 33. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r., z wyjątkiem art. 3 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2014 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Kopacz*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 25 marca 2014 r. (poz. 752)

USTAWA

z dnia 6 grudnia 2008 r.

o podatku akcyzowym¹⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa opodatkowanie podatkiem akcyzowym, zwanym dalej „akcyzą”, wyrobów akcyzowych oraz samochodów osobowych, organizację obrotu wyrobami akcyzowymi, a także oznaczanie znakami akcyzy.

2. Akcyza stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1)²⁾ wyroby akcyzowe – wyroby energetyczne, energię elektryczną, napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe oraz susz tytoniowy, określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- la)³⁾ wyroby węglowe – wyroby energetyczne, określone w poz. 19–21 załącznika nr 1 do ustawy;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 83/183/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do przywozu na stałe z Państw Członkowskich majątku prywatnego osób fizycznych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983, str. 64, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 117, z późn. zm.);
 - 2) dyrektywy Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego Państwa Członkowskiego z innego Państwa Członkowskiego (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983, str. 59, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 112, z późn. zm.);
 - 3) dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. I, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 179, z późn. zm.);
 - 4) dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 202, z późn. zm.);
 - 5) dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 204, z późn. zm.);
 - 6) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 206);
 - 7) dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 213);
 - 8) dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 283, z późn. zm.);
 - 9) dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 46; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 289);
 - 10) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 405, z późn. zm.);
 - 11) dyrektywy Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone Państwa Członkowskie czasowych zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 2, str. 16);
 - 12) dyrektywy Rady 2006/79/WE z dnia 5 października 2006 r. w sprawie zwolnienia od podatku przy przywozie z państw trzecich małych partii towarów o charakterze niehandlowym (Dz. Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 15);
 - 13) dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz. Urz. UE L 346 z 29.12.2007, str. 6).
- ²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 1456), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.
- ³⁾ Dodany przez art. 21 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 232, poz. 1378), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.; wszedł w życie z dniem 28 października 2011 r.

- 1b)⁴⁾ wyroby gazowe – wyroby energetyczne o kodach CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00, 2711 29 00 i pozostałe paliwa opałowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b, z wyłączeniem wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00;
- 2) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) terytorium państwa członkowskiego – terytorium państwa, do którego zgodnie z art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mają zastosowanie te Traktaty, z wyłączeniem terytorium kraju, z tym że:
- a) nie uznaje się za terytorium państwa członkowskiego:
- Wysp Kanaryjskich, z zastrzeżeniem ust. 2,
 - zamorskich departamentów Republiki Francuskiej, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - Wysp Alandzkich,
 - Wysp Normandzkich,
 - terytoriów objętych zakresem art. 355 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - wyspy Helgoland,
 - obszaru Buesingen,
 - Ceuty,
 - Melilli,
 - Livigno,
 - Campione d’Italia,
 - włoskich wód jeziora Lugano,
- b) przemieszczanie wyrobów akcyzowych:
- mające początek w Księstwie Monako lub z przeznaczeniem dla Księstwa Monako uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Francuskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Francuskiej,
 - mające początek w Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) lub z przeznaczeniem dla Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Federalnej Niemiec lub z przeznaczeniem dla Republiki Federalnej Niemiec,
 - mające początek na wyspie Man lub z przeznaczeniem dla wyspy Man uznaje się za przemieszczanie mające początek w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub z przeznaczeniem dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
 - mające początek w San Marino lub z przeznaczeniem dla San Marino uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Włoskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Włoskiej,
 - mające początek w suwerennych strefach Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Akrotiri i Dhekelia lub z przeznaczeniem dla suwerennych stref Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Akrotiri i Dhekelia uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Cypryjskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Cypryjskiej;
- 4) terytorium Unii Europejskiej – terytorium kraju oraz terytoria państw członkowskich;
- 5) terytorium państwa trzeciego – terytorium inne niż terytorium Unii Europejskiej;
- 6) eksport – wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów lub samochodów poza terytorium Unii Europejskiej;
- 7) import – przywóz:
- a) samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju,
- b) wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:
- jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostają objęte zawieszającą procedurą celną,
 - jeżeli wyroby te zostały zwolnione z zawieszającej procedury celnej lub procedura ta została zakończona i powstał dług celny;

⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 1231), która weszła w życie z dniem 1 listopada 2013 r.

- 8) dostawa wewnątrzwspólnotowa – przemieszczanie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego;
- 9) nabycie wewnątrzwspólnotowe – przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;
- 10) skład podatkowy – miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, magazynowane, przeładowywane lub do którego wyroby te są wprowadzane, lub z którego są wyprowadzane – z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 11) podmiot prowadzący skład podatkowy – podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego;
- 12) procedura zawieszenia poboru akcyzy – procedurę stosowaną podczas produkcji, magazynowania, przeładowywania i przemieszczania wyrobów akcyzowych, w trakcie której, gdy są spełnione warunki określone w przepisach niniejszej ustawy i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, z obowiązku podatkowego nie powstaje zobowiązanie podatkowe;
- 13) zarejestrowany odbiorca – podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe albo na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej odpowiednio „zezwoleniem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca” albo „zezwoleniem na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca”;
- 14) (uchylony);
- 14a) zarejestrowany wysyłający – podmiot, któremu wydano zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 15) e-AD – elektroniczny administracyjny dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 15a) dokument zastępujący e-AD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, gdy System jest niedostępny, zawierający takie same dane jak e-AD;
- 16) uproszczony dokument towarzyszący – dokument, na którego podstawie przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub nabycia wewnątrzwspólnotowego, wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą oraz alkohol etylowy całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 249, z późn. zm.);
- 17) znaki akcyzy – znaki, określone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, służące do oznaczania wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania, obejmujące:
 - a) podatkowe znaki akcyzy, które są potwierdzeniem wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,
 - b) legalizacyjne znaki akcyzy, które są potwierdzeniem prawa podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, do przeznaczenia tych wyrobów do sprzedaży;
- 18) faktura – fakturę w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 19) nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1238), z wyłączeniem:
 - a) spółki prowadzącej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) nabywającej energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
 - b) towarowych domów maklerskich i domów maklerskich w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych nabywających energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub nabywających energię elektryczną na rachunek dającego zlecenie na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94),

- c)⁵⁾ giełdowej izby rozrachunkowej, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywających energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- d) spółki prowadzącej jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nabywającej energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji, o której mowa w art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub w celu rozliczenia i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym;
- 19a)⁶⁾ finalny nabywca gazowy – podmiot, który:
- nabywa na terytorium kraju, importuje lub nabywa wewnątrzspółnotowo wyroby gazowe, lub
 - posiada uzyskane w sposób inny niż w drodze nabycia wyroby gazowe – niebędący pośredniczącym podmiotem gazowym;
- 20) ubytki wyrobów akcyzowych – wszelkie straty:
- wyrobów akcyzowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zeroowa, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji wyrobów energetycznych lub wyrobów tytoniowych,
 - objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie:
 - napojów alkoholowych,
 - ⁷⁾ wyrobów energetycznych, z wyjątkiem wyrobów węglowych, przemieszczanych, a w przypadku podmiotu pośredniczącego, również magazynowanych,
 - c)⁸⁾ wyrobów węglowych powstałe w trakcie ich przemieszczania na terytorium kraju w związku z wykonaniem czynności stanowiącej przedmiot opodatkowania akcyzą;
- 21) sprzedaż – czynność faktyczną lub prawną, w której wyniku dochodzi do przeniesienia posiadania lub własności przedmiotu sprzedaży na inny podmiot;
- 22) podmiot zużywający – podmiot:
- mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zużywa na cele uprawniające do zwolnienia,
 - niemający miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który odbiera nabyte wyroby energetyczne zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2, bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym lub jednostce pływającej, jeżeli w dokumencie dostawy jest zidentyfikowany statek powietrzny lub jednostka pływająca, na które są dostarczane nabyte wyroby;
- 23) podmiot pośredniczący – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na dostarczaniu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, a w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1, pochodzących również bezpośrednio z importu;
- 23a)⁹⁾ pośredniczący podmiot węglowy – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju:
- dokonyjący sprzedaży, dostawy wewnątrzspółnotowej, nabycia wewnątrzspółnotowego, importu lub eksportu wyrobów węglowych, lub

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208), która weszła w życie z dniem 30 października 2011 r.

⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 939), która weszła w życie z dniem 20 września 2013 r.

⁸⁾ Dodana przez art. 21 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3; weszła w życie z dniem 28 października 2011 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁹⁾ Dodany przez art. 21 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 28 października 2011 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- b) używający wyrobów węglowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy, lub
 - c) używający wyrobów węglowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów niepodlegających opodatkowaniu akcyzą
 - który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu celnego o tej działalności;
- 23b)¹⁰⁾ pośredniczący podmiot tytoniowy – podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży suszu tytoniowego, który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu celnego o tej działalności;
- 23c)¹¹⁾ finalny nabywca węglowy – podmiot, który:
- a) nabywa na terytorium kraju, importuje lub nabywa wewnątrzspółnotowo wyroby węglowe, lub
 - b) posiada uzyskane w sposób inny niż w drodze nabycia wyroby węglowe
 - niebędący pośredniczącym podmiotem węglowym;
- 23d)¹²⁾ pośredniczący podmiot gazowy – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju lub posiadający koncesję na obrót gazem ziemnym na terytorium kraju:
- a) dokonujący sprzedaży, dostawy wewnątrzspółnotowej, nabycia wewnątrzspółnotowego, importu lub eksportu wyrobów gazowych, lub
 - b) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy, lub
 - c) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów objętych zerową stawką akcyzy, lub
 - d) będący spółką prowadzącą giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub
 - e) będący towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającym wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub nabywającym wyroby gazowe na rachunek dającego zlecenie na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub
 - f) będący giełdową izbą rozrachunkową, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A. lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywającymi wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub
 - g) będący spółką prowadzącą jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji, o której mowa w art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub w celu rozliczenia i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym
 - który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu celnego o tej działalności;
- 24) zawieszająca procedura celna – zawieszającą procedurę celną w rozumieniu przepisów prawa celnego, jak również wprowadzenie wyrobów akcyzowych do miejsca składowania czasowego, do wolnych obszarów celnych lub do składów wolnocłowych;
- 25)¹³⁾ miejsce importu – miejsce inne niż skład podatkowy, w którym znajdują się importowane wyroby akcyzowe w momencie dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 26) System – krajowy system teleinformatyczny służący do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności do przesyłania e-AD, raportu odbioru i raportu wywozu, unieważnienia e-AD, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (Dz. Urz. UE L 197 z 29.07.2009, str. 24, z późn. zm.);

¹⁰⁾ Dodany przez art. 7 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wszedł w życie z dniem 24 grudnia 2012 r.

¹¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 23 października 2013 r.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 pkt 1 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 27) raport odbioru – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone;
- 28) dokument zastępujący raport odbioru – dokument zawierający takie same dane jak raport odbioru, stanowiący dowód, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, stosowany, gdy System jest niedostępny;
- 29) raport wywozu – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, że w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone;
- 30) dokument zastępujący raport wywozu – dokument zawierający takie same dane jak raport wywozu, stanowiący dowód, że w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, stosowany, gdy System jest niedostępny;
- 31) podmiot wysyłający – podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego, którzy wysyłają wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 32) podmiot odbierający – podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, nabywcę na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, do których są wysyłane wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 33)¹⁴⁾ procesy mineralogiczne – procesy sklasyfikowane w nomenklaturze NACE pod kodem DI 26 „produkcja produktów z pozostałych surowców niemetalicznych” w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz. Urz. UE L 293 z 24.10.1990, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 02, t. 04, str. 177, z późn. zm.).

2. W przypadku gdy zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2009 r., str. 12), Królestwo Hiszpanii złoży oświadczenie, że dyrektywa ta będzie miała zastosowanie na Wyspach Kanaryjskich, będą one uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

3. W przypadku gdy zgodnie z art. 5 ust. 5 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2009 r., str. 12), Republika Francuska złoży oświadczenie, że dyrektywa ta będzie miała zastosowanie we francuskich departamentach zamorskich, departamenty te będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, datę, od której Wyspy Kanaryjskie oraz francuskie departamenty zamorskie będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

Art. 3. 1. Do celów poboru akcyzy i oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.).

2. Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w opodatkowaniu akcyzą wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych, jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.

Art. 4. Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych przepisów nie mają zastosowania do akcyzy.

Art. 5.¹⁵⁾ Czynności lub stany faktyczne, o których mowa w art. 8 ust. 1–5, art. 9 ust. 1, art. 9a ust. 1 i 2, art. 9b ust. 1 i 2, art. 9c ust. 1 i 2 oraz art. 100 ust. 1 i 2, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 6. Do postępowań w sprawach wynikających z przepisów niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.¹⁶⁾), chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Art. 7. 1. Jednostką współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy jest centralne biuro łącznikowe (ELO), usytuowane w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które wykonuje zadania w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych (Dz. Urz. UE L 359 z 04.12.2004, str. 1).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze zarządzenia, również inną jednostkę do współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określając zakres jej obowiązków, a także zasady jej współpracy z organami podatkowymi w zakresie akcyzy.

Art. 7a. W przypadku zawarcia przez Rzeczpospolitą Polską z państwem członkowskim Unii Europejskiej umowy w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostu transgranicznego, most i miejsce jego budowy, o których mowa w umowie, uważa się za część terytorium państwa, które zgodnie z umową jest odpowiedzialne za budowę lub utrzymanie mostu.

Art. 7b. 1. Wiążąca informacja taryfowa, o której mowa w art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.), ma odpowiednio zastosowanie w obrocie wyrobami akcyzowymi na terytorium kraju oraz w ich nabyciu wewnątrzspółnotowym, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3, z późn. zm.).

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wiążącej informacji taryfowej wydanej na podstawie zmiany w Nomenklaturze Scalonej, która nie została określona w niniejszej ustawie.

Art. 7c.¹⁷⁾ 1. W przypadku wyrobów akcyzowych nie stosuje się pojedynczego pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej, o którym mowa w art. 1 pkt 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

2. Procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, nie stosuje się w odniesieniu do:

- 1) alkoholu etylowego;
- 2) paliw silnikowych, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Procedury uproszczone, o których mowa w art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, mają zastosowanie do podmiotów, których wysokość obrotu w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, paliwami silnikowymi, przekroczyła w poprzednim roku podatkowym 40 mln zł.

4. W przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność w zakresie paliw silnikowych, warunkiem stosowania procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, jest:

- 1) w roku rozpoczęcia działalności – złożenie oświadczenia, w którym podmiot zadeklaruje osiągnięcie w danym roku obrotu przekraczającego wymaganą wysokość obrotu zmniejszoną proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzenia działalności;
- 2) w roku następującym po roku rozpoczęcia działalności – uzyskanie w roku rozpoczęcia działalności obrotu przekraczającego wymaganą wysokość obrotu zmniejszoną proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzenia działalności.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 21 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

DZIAŁ II

Opodatkowanie akcyzą wyrobów akcyzowych

Rozdział 1

Przedmiot opodatkowania i powstanie obowiązku podatkowego

Art. 8. 1. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) produkcja wyrobów akcyzowych;
- 2) wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;
- 3) import wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem importu wyrobów akcyzowych wysłanych następnie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerelem tych wyrobów;
- 4) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonywanego do składu podatkowego;
- 5) wyprowadzenie ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
- 6) wysłanie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerelem tych wyrobów.

2. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również:

- 1) użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie albo określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich użycie:
 - a) było niezgodne z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy lub
 - b) nastąpiło bez zachowania warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy;
- 2) dostarczenie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli odbyło się ono bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania zwolnienia od akcyzy;
- 3) sprzedaż wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, objętych określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich sprzedaż odbyła się bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;
- 4) nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

3. Przedmiotem opodatkowania akcyzą są również ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20. Wyrób uważa się za całkowicie zniszczony, gdy nie może już zostać wykorzystany jako wyrób akcyzowy.

4. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również zużycie:

- 1) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2, do produkcji innych wyrobów;
- 2) napojów alkoholowych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, przez podmiot zużywający.

5. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż lub oferowanie na sprzedaż papierosów lub tytoniu do palenia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z odpłatnością powyżej maksymalnej ceny detalicznej, w tym w połączeniu z innym towarem lub usługą lub w połączeniu z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług, a w przypadku papierosów lub tytoniu do palenia oznaczonych jednocześnie podatkowymi oraz legalizacyjnymi znakami akcyzy, jeżeli odpłatność przekracza kwotę równą sumie maksymalnej ceny detalicznej i kwoty 1,30 zł, stanowiącej należność za legalizacyjne znaki akcyzy.

6. Jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została, po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy, określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 9. 1. W przypadku energii elektrycznej przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) nabycie wewnątrzspółnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju, w tym przez podmiot nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który wyprodukował tę energię;
- 3) zużycie energii elektrycznej przez podmiot posiadający koncesję, o której mowa w pkt 2;
- 4) zużycie energii elektrycznej przez podmiot nieposiadający koncesji, o której mowa w pkt 2, który wyprodukował tę energię;
- 5) import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 6) zużycie energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu.

2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem lub dystrybucją oraz energii elektrycznej pobranej nielegalnie.

3. Jeżeli w stosunku do energii elektrycznej powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 9a.¹⁸⁾ 1.¹⁹⁾ W przypadku wyrobów węglowych przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) sprzedaż wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu;
- 2) nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego;
- 3) import wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego;
- 4) użycie wyrobów węglowych przez pośredniczący podmiot węglowy;
- 5) użycie wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego:
 - a) nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31a ust. 1, do celów innych niż zwolnione na podstawie tego przepisu, przy czym za takie użycie uznaje się również naruszenie warunków, o których mowa w art. 31a ust. 3, a także sprzedaż, eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31a ust. 1,
 - b) uzyskanych w sposób inny niż w drodze nabycia,
 - c) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży wyrobów węglowych finalnemu nabywcy węglowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony w należnej wysokości;
- 6) użycie lub sprzedaż wyrobów węglowych uzyskanych w drodze czynu zabronionego pod groźbą kary;
- 7) powstanie ubytków wyrobów węglowych.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 21 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. Za sprzedaż wyrobów węglowych uznaje się ich:

- 1) sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121);
- 2) zamianę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 3) wydanie w zamian za wierzytelności;
- 4) wydanie w miejsce świadczenia pieniężnego;
- 5) darowiznę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 6) wydanie w zamian za dokonanie określonej czynności;
- 7) przekazanie lub wykorzystanie na potrzeby reprezentacji albo reklamy;
- 8) przekazanie przez podatnika na potrzeby osobiste podatnika, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;
- 9) użycie na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

3. Jeżeli w stosunku do wyrobów węglowych powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należytnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

4.²⁰⁾ W przypadku sprzedaży wyrobów węglowych sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje te wyroby pośredniczącemu podmiotowi węglowemu czy finalnemu nabywcy węglowemu.

5.²⁰⁾ W przypadku sprzedaży wyrobów węglowych pośredniczącemu podmiotowi węglowemu sprzedawca może zażądać od niego przedstawienia potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, a w razie odmowy jego przedstawienia może odmówić sprzedaży wyrobów węglowych po cenie nieuwzględniającej akcyzy.

Art. 9b.²¹⁾ 1. W przypadku suszu tytoniowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) nabycie wewnątrzspółnotowe suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy;
- 2) sprzedaż suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy;
- 3) import suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy;
- 4) zużycie suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy;
- 5) zużycie suszu tytoniowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy do innych celów niż produkcja wyrobów tytoniowych;
- 6) nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należytnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał jego sprzedaży.

2. Za sprzedaż uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1–8.

3. Jeżeli w stosunku do suszu tytoniowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należytnej wysokości.

4. W przypadku sprzedaży suszu tytoniowego, sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje ten susz podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy lub pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu.

²⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²¹⁾ Dodany przez art. 7 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

5. W sytuacji, o której mowa w ust. 4, sprzedawca suszu tytoniowego może zażądać od nabywcy przedstawienia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego albo potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy, a w razie odmowy ich przedstawienia przez nabywcę może odmówić sprzedaży suszu tytoniowego po cenie nieuwzględniającej akcyzy.

Art. 9c.²²⁾ 1. W przypadku wyrobów gazowych przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;
- 2) sprzedaż wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu;
- 3) import wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;
- 4) użycie wyrobów gazowych przez pośredniczący podmiot gazowy;
- 5) użycie wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego:
 - a) uzyskanych w sposób inny niż w drodze nabycia,
 - b) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona w należnej wysokości,
 - c) nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 1–4, do innych celów niż zwolnione na podstawie tych przepisów, przy czym za takie użycie uważa się również naruszenie warunku, o którym mowa w art. 31b ust. 5–7 lub 9, a także sprzedaż, eksport lub dostawę wewnątrzwspólnotową wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1–4.

2. Za sprzedaż finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1–8.

3. Jeżeli w stosunku do wyrobów gazowych powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o której mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje te wyroby pośredniczącemu podmiotowi gazowemu czy finalnemu nabywcy gazowemu.

5. Sprzedawca wyrobów gazowych może zażądać od nabywcy przedstawienia potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot gazowy, a w razie odmowy jego przedstawienia przez nabywcę – może odmówić sprzedaży wyrobów gazowych po cenie nieuwzględniającej akcyzy.

Art. 10. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z dniem wykonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

la.²³⁾ Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju powstaje z dniem wydania wyrobów węglowych, w tym także przewoźnikowi, a w przypadkach, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności.

lb.²³⁾ Jeżeli sprzedaż wyrobów węglowych jest potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później niż w 7. dniu od dnia wydania wyrobów węglowych.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

²²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²³⁾ Dodany przez art. 21 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

4. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego na potrzeby wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej na terytorium kraju, powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych przez podatnika, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

5.²⁴⁾ Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z wyłączeniem wyrobów węglowych, powstaje z dniem otrzymania tych wyrobów przez podatnika.

6. Obowiązek podatkowy z tytułu dokonanego przez osobę fizyczną nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, przeznaczonych na cele handlowe, o których mowa w art. 34, powstaje w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

7. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 79 ust. 1, powstaje z dniem odbioru dostarczonych wyrobów akcyzowych przez odbiorcę na terytorium kraju.

8. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 i ust. 5, powstaje z dniem wydania ich nabywcy.

9. Jeżeli sprzedaż, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania wyrobu akcyzowego.

10. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tych wyrobów, z zastrzeżeniem ust. 11.

11. W przypadku organów administracji rządowej, które weszły w posiadanie wyrobów akcyzowych określonych w art. 8 ust. 2 pkt 4, podlegających na mocy przepisów odrębnych czynnościom określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wykonywanym przez te organy, obowiązek podatkowy powstaje z dniem zużycia lub sprzedaży przez nie tych wyrobów.

Art. 11. 1. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje:

- 1) z dniem nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) z momentem wydania energii elektrycznej nabywcy końcowemu, w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju;
- 3) z dniem zużycia energii elektrycznej, w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6;
- 4) z dniem powstania długu celnego, w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.

2. Wydanie energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nabywcy końcowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika faktury lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną.

Art. 11a.²⁵⁾ W przypadku suszu tytoniowego obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzspółnotowego suszu tytoniowego;
- 2) wydania suszu tytoniowego w przypadku dokonania jego sprzedaży;
- 3) zużycia suszu tytoniowego;
- 4) nabycia lub wejścia w posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży suszu tytoniowego;
- 5) powstania długu celnego, w przypadku importu suszu tytoniowego.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

²⁵⁾ Dodany przez art. 7 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 11b.²⁶⁾ 1. W przypadku wyrobów gazowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;
- 2) wydania wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju;
- 3) powstania długu celnego, w przypadku importu wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;
- 4) użycia wyrobów gazowych przez podmioty w przypadkach, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5.

2. Jeżeli sprzedaż wyrobów gazowych jest potwierdzona fakturą lub innym dokumentem, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, wydanie wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika faktury lub tego dokumentu.

Art. 12. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności lub stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie danej czynności lub istnienie danego stanu faktycznego.

Rozdział 2

Podatnik akcyzy.

Właściwość organów podatkowych

Art. 13. 1. Podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot:

- 1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony;
- 2) będący nabywcą końcowym zużywającym energię elektryczną, jeżeli od tej energii nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu;
- 2a)²⁷⁾ będący nabywcą lub posiadaczem suszu tytoniowego niebędący podmiotem prowadzącym skład podatkowy, pośredniczącym podmiotem tytoniowym lub rolnikiem, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od tego suszu zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tego suszu;
- 3) u którego powstają ubytki wyrobów akcyzowych lub doszło do całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, również gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych;
- 4) będący przedstawicielem podatkowym;
- 5) będący zarejestrowanym odbiorcą, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innego podmiotu;
- 6) będący zarejestrowanym wysyłającym, jeżeli wysłał z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe z miejsca importu;
- 7)²⁸⁾ dokonujący użycia lub sprzedaży wyrobów węglowych, które uzyskał w drodze czynu zabronionego pod groźbą kary;
- 8)²⁹⁾ będący pośredniczącym podmiotem tytoniowym zużywającym susz tytoniowy;
- 9)²⁹⁾ będący podmiotem prowadzącym skład podatkowy zużywającym susz tytoniowy do innych celów niż produkcja wyrobów tytoniowych;
- 10)³⁰⁾ będący pośredniczącym podmiotem węglowym używającym wyrobów węglowych;

²⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²⁷⁾ Dodany przez art. 7 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁸⁾ Dodany przez art. 21 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

²⁹⁾ Dodany przez art. 7 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- 11)³⁰⁾ będący finalnym nabywcą węglowym – w przypadku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 pkt 5;
- 12)³¹⁾ będący pośredniczącym podmiotem gazowym używającym wyrobów gazowych;
- 13)³¹⁾ będący finalnym nabywcą gazowym – w przypadku, o którym mowa w art. 9c ust. 1 pkt 5.

2. Podatnikiem jest również podmiot niebędący importerem, jeżeli ciąży na nim obowiązek uiszczenia cła.

3. Podatnikiem z tytułu wyprowadzenia ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy jest podmiot będący właścicielem tych wyrobów, który uzyskał od właściwego naczelnika urzędu celnego zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1.

4. Jeżeli obowiązek podatkowy ciąży na kilku podatnikach z tytułu dokonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2, 3 i 5, których przedmiotem są te same wyroby akcyzowe, zapłata akcyzy związanej z tymi wyrobami przez jednego z tych podatników powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego pozostałych podatników.

5.³²⁾ Podatnikiem w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego:

- 1) energii elektrycznej przez nabywcę końcowego,
- 2) wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego

– od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest podmiot reprezentujący wyznaczony przez podmiot zagraniczny.

6.³²⁾ W przypadku:

- 1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub
- 2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, lub
- 3) nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1

– podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej.

6a.³³⁾ W przypadku:

- 1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub
- 2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, lub
- 3) nieprzesłania w terminie przez finalnego nabywcę gazowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1

– podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów gazowych od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest finalny nabywca gazowy, który dokonał nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów gazowych.

7. (uchylony).

Art. 14. 1. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej.

2. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio naczelnicy urzędów celnych i dyrektorzy izb celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

³¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu celnego i dyrektora izby celnej ustala się ze względu na miejsce wykonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, podlegających opodatkowaniu akcyzą, z zastrzeżeniem ust. 4–5b i 7–10.

4. Jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą są wykonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, właściwość miejscową, z zastrzeżeniem ust. 5, ustala się dla:

- 1) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – ze względu na adres ich siedziby;
- 2) osób fizycznych – ze względu na adres ich zamieszkania.

5. W sytuacjach:

- 1) ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych,
- 2) przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,
- 3) powiadamiania naczelnika urzędu celnego przez podmiot prowadzący skład podatkowy o zamiarze wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,
- 4) (uchylony)

– właściwość miejscową ustala się ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub występowania stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą, z którymi związane są czynności, o których mowa w pkt 1–3.

5a. Właściwość miejscową organu podatkowego w sprawach odnotowania obciążenia lub zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia ustala się ze względu na miejsce dokonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, stanowiących podstawę do tego odnotowania.

5b. W przypadku gdy zobowiązanie podatkowe wygasa na skutek jego zapłaty, organem właściwym do odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia jest naczelnik urzędu celnego, któremu podatnik składa deklarację podatkową.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, na wniosek właściwego naczelnika urzędu celnego lub właściwego dyrektora izby celnej, określone we wniosku czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu celnego lub dyrektor izby celnej, na którego obszarze właściwości miejscowej są wykonywane czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą lub występują stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą.

7. W przypadku importu lub wysłania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych z miejsca importu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 6, organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi, na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.

8. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzwspólnotowego, z wyjątkiem nabycia wewnątrzwspólnotowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, organami podatkowymi właściwymi miejscowo są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi ze względu na adres zamieszkania tych osób.

9. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 42 ust. 4 i 8 oraz w art. 82 ust. 1, 2 i 2e, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy.

10. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób określony w ust. 3–5 i 7–9, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, z uwzględnieniem liczby podatników prowadzących działalność na danym obszarze.

Art. 15. 1. Organami właściwymi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwani dalej odpowiednio „właściwym naczelnikiem urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy” oraz „właściwym dyrektorem izby celnej w sprawach znaków akcyzy”, których właściwość miejscową ustala się ze względu na adres siedziby lub zamieszkania podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwym naczelnikiem urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy i właściwym dyrektorem izby celnej w sprawach znaków akcyzy jest Naczelnik Urzędu Celnego II w Warszawie i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Rozdział 3

Rejestracja podmiotów

Art. 16. 1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub pierwszej czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

2. Zgłoszenie rejestracyjne powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, a w przypadku działalności gospodarczej z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy – również adresy miejsc wykonywania działalności oraz określenie rodzaju i przewidywanej średniej miesięcznej ilości zużywanego wyrobu akcyzowego.

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, pisemnie potwierdza jego przyjęcie.

3a.³⁴⁾ Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, zamiast złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany powiadomić o tym pisemnie właściwego naczelnika urzędu celnego przed dniem rozpoczęcia tej działalności. Powiadomienie powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, NIP lub REGON albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby lub zamieszkania podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

3b.³⁴⁾ Właściwy naczelnik urzędu celnego bez zbędnej zwłoki pisemnie potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy. Potwierdzenie to powinno zawierać dane, o których mowa w ust. 3a, oraz oznaczenie organu potwierdzającego.

3c.³⁴⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ publikuje bez zbędnej zwłoki w Biuletynie Informacji Publicznej aktualną listę pośredniczących podmiotów węglowych, pośredniczących podmiotów gazowych oraz pośredniczących podmiotów tytoniowych, obejmującą ich następujące dane: imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, NIP lub REGON albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby lub zamieszkania podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

4.³⁵⁾ Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym lub pisemnym powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

³⁴⁾ Dodany przez art. 21 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 28 października 2011 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 23 października 2013 r.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 23 października 2013 r.

4a.³⁶⁾ Pośredniczący podmiot węglowy, pośredniczący podmiot gazowy oraz pośredniczący podmiot tytoniowy są obowiązane poinformować właściwego naczelnika urzędu celnego o zaprzestaniu prowadzenia takiej działalności w terminie 7 dni od dnia, w którym zaprzestano prowadzenia działalności.

5. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 8.

6. W przypadku zmiany zerowej stawki akcyzy na inną stawkę akcyzy zgłoszenie rejestracyjne, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia zmiany stawki.

7. Przepisy ust. 1–6 nie mają zastosowania do podmiotów prowadzących działalność z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, niemających na terytorium kraju siedziby, miejsca zamieszkania albo miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

7a.³⁷⁾ Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podmiotów produkujących energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, która nie jest dostarczana do instalacji połączonych i współpracujących ze sobą, służących do przesyłania tej energii, lecz jest zużywana przez ten podmiot, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należytym wysokości.

8. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 89 ust. 2, niebędący podmiotem zarejestrowanym w trybie ust. 1, jest obowiązany przed dniem rozpoczęcia tej działalności powiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu celnego, w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2.

Art. 16a.³⁸⁾ 1. W przypadku sprzedaży przez pośredniczący podmiot tytoniowy suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje z urzędu decyzję o utracie ważności wydanego wcześniej temu pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy oraz o skreśleniu go z listy, o której mowa w art. 16 ust. 3c.

2. Pisemne potwierdzenie przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy traci ważność z dniem wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, wykreśla pośredniczący podmiot tytoniowy z listy, o której mowa w art. 16 ust. 3c, oraz zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o utracie ważności wydanego wcześniej temu pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy.

4. Ponowne wydanie podmiotowi, wobec którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy oraz umieszczenie go na liście, o której mowa w art. 16 ust. 3c, możliwe jest po upływie trzech lat od doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 17. 1. Podmiotem reprezentującym, o którym mowa w art. 13 ust. 5, może być jedynie podmiot posiadający siedzibę na terytorium kraju, spełniający warunki, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–4, i który złożył zgłoszenie rejestracyjne zgodnie z art. 16. Podmiot reprezentujący w zgłoszeniu rejestracyjnym powinien wskazać ponadto reprezentowany przez niego podmiot zagraniczny.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–4.

3. Nabywca końcowy jest obowiązany przysyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

³⁶⁾ Dodany przez art. 21 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 28 października 2011 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 23 października 2013 r.

³⁷⁾ Dodany przez art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce (Dz. U. poz. 1342), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

³⁸⁾ Dodany przez art. 7 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3a.³⁹⁾ Finalny nabywca gazowy jest obowiązany przysyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

4. Właściwy naczelnik urzędu celnego wykreśla z rejestru podmiot reprezentujący w przypadku naruszenia któregokolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–4. Art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 1. Rejestr zawiera dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym tych podmiotów.

2. Na wniosek zainteresowanego podmiotu właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, czy dany podmiot jest zarejestrowanym podmiotem. Zainteresowanym podmiotem może być zarówno sam podmiot zarejestrowany, jak i inny podmiot mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowaniu.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi ewidencję w formie elektronicznej, która zawiera:

- 1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających oraz podmiotów pośredniczących, adresy ich siedzib lub zamieszkania oraz adresy ich poczty elektronicznej;
- 2) określenie rodzaju prowadzonej działalności przez podmioty, o których mowa w pkt 1, oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych objętych tą działalnością;
- 3) adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych odbiorców oraz miejsca, w których jest wykonywana działalność podmiotów pośredniczących, oraz ich adresy poczty elektronicznej;
- 4) numery akcyzowe składów podatkowych, podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających, a także numery podmiotów pośredniczących.

4. Dane z ewidencji, o których mowa w ust. 3 pkt 4, są potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów albo udostępniane właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz są wykorzystywane przez System.

Art. 19. 1. Jeżeli podmiot zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

2. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu zarejestrowanego na podstawie odrębnych przepisów oraz zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, zgłoszenie o zaprzestaniu działalności składa następcą prawny podmiotu zarejestrowanego lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie, o którym mowa w ust. 1.

3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią podstawę do wykreślenia podmiotu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

4. W przypadku niezłożenia zgłoszeń zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy naczelnik urzędu celnego, który dokonał rejestracji, z urzędu wykreśla z rejestru podmiot zarejestrowany.

5. Właściwy naczelnik urzędu celnego powiadamia o wykreśleniu z rejestru:

- 1) podmiot zarejestrowany, chyba że w wyniku podjętych czynności sprawdzających okaże się, że podmiot nie istnieje;
- 2) Agencję Rezerw Materiałowych, w przypadku podmiotów zarejestrowanych, obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190 oraz z 2013 r. poz. 984).

6. Przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany stawki akcyzy na zerową stawkę akcyzy.

Art. 20. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego, wzór potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego oraz wzór zgłoszeń, o których mowa w art. 19 ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność zapewnienia organom podatkowym informacji o podatnikach lub podmiotach dokonujących czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych.

³⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Rozdział 4

**Deklaracja podatkowa.
Terminy płatności akcyzy**

Art. 21. 1. Podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,
- 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe, według ustalonego wzoru,
- 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy skutkujące powstaniem zobowiązania podatkowego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania:

- 1) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji uproszczonej, obliczenia i zapłaty akcyzy, o których mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3;
- 2) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, obliczenia i zapłaty akcyzy od energii elektrycznej, o których mowa w art. 24 ust. 1;
- 3) do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy, z wyjątkiem zwolnień częściowych lub zwolnień realizowanych przez zwrot akcyzy, lub zwolnień ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 30 ust. 3;
- 4) do importu wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 27–29.

4. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany przesłać do naczelnika urzędu celnego właściwego dla podmiotu prowadzącego skład podatkowy, z którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, kopię złożonej deklaracji podatkowej w zakresie dotyczącym tych wyrobów akcyzowych, w terminie trzech dni od dnia jej złożenia.

5. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej lub z deklaracji uproszczonej, chyba że organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi inną wysokość tego zobowiązania.

6. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, do 25. dnia następnego miesiąca po miesięcznym okresie rozliczeniowym, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informacje o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym, według ustalonego wzoru, zawierające dane, o których mowa w art. 53 ust. 5.

7. Z zastrzeżeniem art. 23 ust. 4 oraz art. 27 ust. 2, kwotę akcyzy obniża się o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż:

- 1) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem pkt 4 lit. b;
- 2) po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:
 - a) produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5,
 - b) zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

- c) podatnika nabywającego wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej,
 - d) nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 79 ust. 1,
 - e)⁴⁰⁾ podmiotu dokonującego czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1 i 2;
- 3) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego;
- 4) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:
- a) zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
 - b) właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

8. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania składników będących wyrobami akcyzowymi.

9.⁴¹⁾ W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych przekraczających normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lit. a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7, a także całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową, obliczać oraz wpłacać akcyzę za dzienny okres rozliczeniowy, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał ten ubytek lub powstało całkowite zniszczenie.

Art. 21a.⁴²⁾ 1. W przypadku wyrobów węglowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,
- 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia przypadającego w drugim miesiącu od miesiąca, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3.

2. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów węglowych może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów węglowych.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podmiotów dokonujących czynności podlegających opodatkowaniu w zakresie wyrobów węglowych zwolnionych od akcyzy.

Art. 22. 1. Z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 pkt 1–4 i 6, w przypadku produkcji poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, producent jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje w sprawie przedpłaty akcyzy, według ustalonego wzoru,
- 2) obliczać i wpłacać przedpłatę akcyzy na rachunek właściwej izby celnej, w wysokości akcyzy, jaka będzie należna od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w danym miesiącu

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostaną wyprodukowane.

2. Wpłaconą przedpłatę akcyzy zalicza się na poczet akcyzy należnej za miesiąc rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 1.

3. Wpłaconą przedpłatę akcyzy uwzględnia się w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1.

⁴⁰⁾ Dodana przez art. 7 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁴²⁾ Dodany przez art. 21 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

4. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest mniejsza od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, od tej różnicy należne są odsetki jak od zaległości podatkowej, za okres od ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostały wyprodukowane, do dnia, w którym powinna zostać zapłacona należna akcyza za te wyroby. Przepisy o zaległościach podatkowych stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest większa od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, nadwyżkę przedpłaty akcyzy wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, rozlicza się przy przedpłatach akcyzy za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

Art. 23. 1. Zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmioty prowadzące składy podatkowe oraz podatnicy, o których mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne, na rachunek właściwej izby celnej.

2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresy dzienne, zwanych dalej „wpłatami dziennymi”, dokonuje się nie później niż 25. dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy – po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe.

3. Wpłaty dzienne dokonane za miesiąc rozliczeniowy są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1.

4. Wpłaty dzienne obniża się o:

- 1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż:
 - a) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem lit. c tiret pierwsze,
 - b) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego,
 - c) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:
 - zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
 - właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
- 2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i obniżek akcyzy.

5. Nadpłatę wpłat dziennych wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, rozlicza się przy wpłatach dziennych za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

6. Wpłaty dzienne stanowią zaliczkę na akcyzę.

Art. 24. 1. W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

- 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;
- 3) nastąpiło zużycie energii elektrycznej – w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podmiotów posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które zużywają energię elektryczną na cele zwolnienia, o którym mowa w art. 30 ust. 6 lub 7, i nie są podatnikami z tytułu innych czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1.

Art. 24a.⁴³⁾ W przypadku suszu tytoniowego podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3.

Art. 24b.⁴⁴⁾ 1. W przypadku wyrobów gazowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

- 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego;
- 2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw wyrobów gazowych albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu;
- 3) nastąpiło użycie wyrobów gazowych – w przypadkach, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do podmiotów dokonujących czynności podlegających opodatkowaniu w zakresie wyrobów gazowych zwolnionych od akcyzy.

3. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów gazowych może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów gazowych.

Art. 25. (uchylony).

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy oraz informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym, zamieszczając objaśnienia co do sposobu prawidłowego składania tych deklaracji i informacji, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie podatnika, że deklaracje podatkowe stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb lub warunki dokonywania rozliczeń akcyzy, w szczególności w przypadkach obniżenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych,
- 2)⁴⁵⁾ wyroby akcyzowe, w przypadku których podatnicy mogą stosować dłuższe niż wymienione w art. 21 ust. 1, 2 i 9, w art. 21a ust. 1, w art. 23 ust. 2, w art. 24 ust. 1 i w art. 24b ust. 1 okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy, lub warunki, które muszą spełniać podmioty stosujące te okresy lub terminy

– uwzględniając zasadę jednokrotnego opodatkowania akcyzą, częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie oraz konieczność zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego i zapłaty akcyzy.

⁴³⁾ Dodany przez art. 7 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Rozdział 5

Postępowanie w przypadku importu

Art. 27. 1.⁴⁶⁾ W przypadku importu podatnik jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 3, do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy, z uwzględnieniem obowiązujących stawek akcyzy:

- 1) w zgłoszeniu celnym,
- 2) w przypadku stosowania procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, w:
 - a) zgłoszeniu niekompletnym lub
 - b) zgłoszeniu uproszczonym, lub
 - c) wpisie do ewidencji– oraz w zgłoszeniu uzupełniającym, w rozumieniu przepisów prawa celnego.

2. Kwotę akcyzy przypadającą do zapłaty z tytułu importu wyrobów akcyzowych obniża się o wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, objęte zgłoszeniem celnym.

3.⁴⁷⁾ W przypadku objęcia importowanych wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub w przypadku importu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, podatnik jest obowiązany zamieścić w dokumentach, o których mowa w ust. 1, informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub zwolnieniem od akcyzy.

4. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celnego stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy w należnej wysokości. Właściwy naczelnik urzędu celnego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych przywozowych.

5. Po przyjęciu zgłoszenia celnego, podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu celnego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości.

6. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, 4 i 5, właściwy naczelnik urzędu celnego określa kwotę akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych w drodze decyzji.

7. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celnego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

8.⁴⁸⁾ W przypadku stosowania procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, zarejestrowany wysyłający przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu celnego kopię wpisu lub wydruku z ewidencji towarów dopuszczonych do obrotu, niezwłocznie po przesłaniu do Systemu projektu e-AD dotyczącego wyrobów akcyzowych będących przedmiotem wpisu, z wyłączeniem sytuacji, gdy po przesłaniu projektu e-AD niezwłocznie zostanie przesłane zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego.

Art. 28. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, w odniesieniu do terminów i sposobu zapłaty akcyzy z tytułu importu stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia terminu płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.

2. Podatnik jest obowiązany do zapłaty akcyzy również wtedy, gdy wyroby akcyzowe zostały zwolnione od należności celnych przywozowych lub stawki celne zostały zawieszane albo obniżone do stawki celnej zerowej.

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy, jeżeli nie została ona zapłacona, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyrób akcyzowy został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 29. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, właściwy naczelnik urzędu celnego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴⁸⁾ Dodany przez art. 21 pkt 9 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Rozdział 6

Zwolnienia

Art. 30. 1. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się nie wcześniej niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, poprzez obniżenie akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe.

3. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia.

4.⁴⁹⁾ Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych do wysokości:

- 1) ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu celnego na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1 lit. a;
- 2) określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3 i 4, nie ma zastosowania w przypadku ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, wynikających z popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.

6. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej, jak również zużycie tej energii w celu podtrzymywania tych procesów produkcyjnych.

7. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu.

8. Zwalnia się od akcyzy zużycie do celów żeglugi, w tym rejsy rybackie, energii elektrycznej wytwarzanej na statku.

9. Zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy:

- 1) całkowicie skażony, importowany, nabywany wewnątrzspółnotowo albo produkowany na terytorium kraju, wskazanymi przez dowolne państwo członkowskie Unii Europejskiej, środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, w tym zawarty w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- 2) zawarty w nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, skażony środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej pochodzenia wyrobu;
- 3) zawarty w importowanych wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, skażony środkami skażającymi, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2;
- 4) zawarty w produktach leczniczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.⁵⁰⁾);
- 5) zawarty w olejkach eterycznych lub mieszaninach substancji zapachowych, stosowanych do wytwarzania artykułów spożywczych i napojów bezalkoholowych o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 1,2% objętości;
- 6) zawarty w artykułach spożywczych lub półproduktach, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 3 lit. d.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁵⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 82, poz. 451, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657 i Nr 122, poz. 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544 oraz z 2013 r. poz. 1245.

Art. 31. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby akcyzowe mające być wykorzystywane:

- 1) przez instytucje Unii Europejskiej;
- 2) w ramach stosunków dyplomatycznych lub konsularnych, w odniesieniu do osób, które nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego miejsca pobytu na terytorium kraju;
- 3) przez organizacje międzynarodowe uznawane przez właściwe organy na terytorium kraju oraz członków takich organizacji, w granicach i na warunkach określonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w umowach w sprawie ich siedzib;
- 4) przez siły zbrojne państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, a także przez siły zbrojne uczestniczące w Partnerstwie dla Pokoju, Kwaterę Główną Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego oraz przez dowództwa sojusznicze, w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn;
- 5) do konsumpcji zgodnie z umową zawartą z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, pod warunkiem że wyroby te są zwolnione od podatku od towarów i usług.

2. (uchylony).

3. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane również przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy dokonywany przez wyznaczonego naczelnika urzędu celnego.

5. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, wyznaczony naczelnik urzędu celnego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w ust. 1,
 - 2) wyznaczy naczelników urzędów celnych właściwych w sprawach zwrotu zapłaconej kwoty akcyzy
- uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.

Art. 31a.⁵¹⁾ 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby węglowe przeznaczone do celów opałowych:

- 1) w procesie produkcji energii elektrycznej;
- 2) w procesie produkcji wyrobów energetycznych;
- 3) przez gospodarstwo domowe, organ administracji publicznej, jednostkę Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot systemu oświaty, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.⁵²⁾), żłobek i klub dziecięcy, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2013 r. poz. 1457), podmiot leczniczy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217 oraz z 2014 r. poz. 24), jednostkę organizacyjną pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, ze zm.⁵³⁾), organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.⁵⁴⁾);

⁵¹⁾ Dodany przez art. 21 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁵²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941 i 979, z 2013 r. poz. 87, 827, 1191, 1265, 1317 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7 i 290.

⁵³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1544 i 1548 oraz z 2013 r. poz. 509 i 1650.

⁵⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 149, poz. 887, Nr 205, poz. 1211, Nr 208, poz. 1241, Nr 209, poz. 1244 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2014 r. poz. 223.

- 4) do przewozu towarów i pasażerów koleją;
- 5) do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;
- 6) w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb, oraz w leśnictwie;
- 7) w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej;
- 8) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe;
- 9) przez podmiot gospodarczy, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

2. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy węglowego straty wyrobów węglowych, nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż wskazane w ust. 1.

3. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) w przypadku sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu – wystawienie przez podmiot sprzedający wyroby węglowe dokumentu dostawy lub faktury, jeżeli określa ona pozycję CN wyrobów węglowych, ich ilość w kilogramach i ich przeznaczenie uprawniające do zwolnienia od akcyzy, oraz potwierdzenie podpisem nabycia tych wyrobów przez finalnego nabywcę węglowego;
- 2) w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego – udokumentowanie nabycia wewnątrzspółnotowego fakturą wystawioną przez sprzedawcę wyrobów węglowych lub dokumentem dostawy potwierdzającym to nabycie i określającym przeznaczenie tych wyrobów;
- 3) w przypadku importu wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego – udokumentowanie importu dokumentami wymaganymi przez przepisy prawa celnego.

4. Podpis potwierdzający nabycie wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, może zostać złożony:

- 1) na dokumencie dostawy lub fakturze, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub
- 2) w umowie zawartej pomiędzy sprzedawcą wyrobów węglowych a finalnym nabywcą węglowym.

5. W przypadku zwrotu przez finalnego nabywcę węglowego wyrobów węglowych, nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, do podmiotu, który sprzedał mu te wyroby, zwrot tych wyrobów odbywa się na podstawie dokumentu dostawy lub faktury korygującej.

6. (uchylony).⁵⁵⁾

7. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów węglowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 10% w roku poprzedzającym rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

Art. 31b.⁵⁶⁾ 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do celów opałowych:

- 1) do przewozu towarów i pasażerów koleją;
- 2) do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;
- 3) w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb oraz w leśnictwie;
- 4) w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej;
- 5) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

⁵⁵⁾ Przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁵⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe o kodach CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00 i 2711 29 00 przeznaczone do celów opałowych przez:

- 1) gospodarstwa domowe;
- 2) organy administracji publicznej;
- 3) jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) podmioty systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 5) żłobki i kluby dziecięce, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3;
- 6) podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;
- 7) jednostki organizacyjne pomocy społecznej, o których mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- 8) organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

3. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do:

- 1) napędu:
 - a) statków powietrznych,
 - b) w żegludze, włączając rejsy rybackie– z wyłączeniem prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, o których mowa w art. 32 ust. 2;
- 2) użycia w procesie produkcji energii elektrycznej;
- 3) użycia w procesie produkcji wyrobów energetycznych.

4. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do napędu stacjonarnych urządzeń lub do celów opałowych związanych z napędem stacjonarnych urządzeń, użyte:

- 1) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, lub
- 2) na potrzeby przesyłania, dystrybucji lub magazynowania tych wyrobów.

5. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych w ramach zwolnień, o których mowa w ust. 1, ust. 2 pkt 2–8, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz ust. 4, podmiotom, które użyją tych wyrobów do celów określonych w tych przepisach, warunkiem zwolnienia jest określenie w umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą, że wyroby te będą użyte do tych celów.

6. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest:

- 1) w przypadku wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 21 00 – sprzedaż tych wyrobów w ilościach nieprzekraczających:
 - a) 10 m³/h – gazu ziemnego wysokometanowego grupy E, nie więcej niż 8000 metrów sześciennych rocznie, albo
 - b) 25 m³/h – gazu ziemnego zaazotanowego grupy Lw, grupy Ls, grupy Ln albo grupy Lm, nie więcej niż 10 650 metrów sześciennych rocznie;
- 2) w przypadku wyrobów gazowych o kodzie ex CN 2711 29 00 – sprzedaż tych wyrobów w ilościach nieprzekraczających:
 - a) 10 m³/h – wyrobu gazowego propan-butan-powietrze, nie więcej niż 5000 metrów sześciennych rocznie, albo
 - b) 10 m³/h – wyrobu gazowego propan-butan-rozprężony, nie więcej niż 1000 metrów sześciennych rocznie;
- 3) w przypadku sprzedaży wyrobów gazowych:
 - a) o kodach CN 2705 00 00 i 2711 11 00,
 - b) o kodzie CN 2711 21 00 w ilościach większych niż określone w pkt 1,
 - c) o kodzie ex CN 2711 29 00 w ilościach większych niż określone w pkt 2

– uzyskanie od nabywcy tych wyrobów oświadczenia, że nie używa tych wyrobów na inne potrzeby niż prowadzenie gospodarstwa domowego, w tym na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, albo oświadczenia o ilości tych wyrobów używanych na inne potrzeby niż prowadzone gospodarstwo domowe, w tym na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, określonej przez nabywcę proporcjonalnie do wykorzystanej na te potrzeby powierzchni nieruchomości z uwzględnieniem mocy urządzeń grzewczych.

7. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych propan-butan o kodzie ex CN 2711 29 00 warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest ponadto wprowadzenie tych wyrobów do sieci dystrybucyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

8. Na potrzeby zastosowania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, za gospodarstwo domowe nie uznaje się nieruchomości w całości wykorzystywanej na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, w którym użycie wyrobów, o których mowa w ust. 6 pkt 1 lub 2, nie przekracza ilości określonych w tych przepisach.

9. W przypadku sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, podmiotom, które użyją tych wyrobów do celów określonych w tym przepisie, warunkiem zwolnienia jest faktura wystawiona przez sprzedawcę oraz oświadczenie nabywcy o przeznaczeniu wyrobów gazowych do tych celów.

10. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 5% w roku poprzedzającym rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

11. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy gazowego straty wyrobów gazowych nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1–4, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż określone w tych przepisach.

Art. 32. 1. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie następujące wyroby akcyzowe:

- 1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 11 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 lub oleje smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13;
- 2) używane do celów żeglugi, włączając rejsy rybackie, wyroby energetyczne – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13;
- 3) używane do celów opałowych, pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00 – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13;
- 4)⁵⁷⁾ używane do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1, wyroby energetyczne o kodzie CN 2901 10 00 w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–13;
- 5)⁵⁷⁾ używane do napędu stacjonarnych urządzeń w procesie łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00, w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–13.

1a. Zwalnia się od akcyzy olej opałowy, inny niż określony w art. 90 ust. 1 pkt 1, wykorzystywany do prowadzenia prób zdawczych u producentów silników dla morskich jednostek pływających, w przypadkach o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3, 4 lub 7, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie stosuje się w przypadku prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się użycie statku lub statku powietrznego przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, w celach innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych.

3. Zwolnienie od akcyzy wyrobów, o których mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie w przypadku ich:

- 1) dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego lub
- 2) dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego, lub
- 3) dostarczenia od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego, lub

⁵⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 4) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu zużycia przez niego jako podmiot zużywający, lub
- 5) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu dostarczenia do podmiotu zużywającego, lub
- 6) importu przez podmiot pośredniczący, lub
- 7) importu przez podmiot zużywający, lub
- 8) zużycia przez podmiot prowadzący skład podatkowy występujący jako podmiot zużywający, lub
- 9) zużycia przez podmiot pośredniczący występujący jako podmiot zużywający.

4. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie również:

- 1) wyroby energetyczne zużywane w procesie produkcji energii elektrycznej – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13;
- 2) alkohol etylowy skażony środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z późn. zm.⁵⁸⁾) i wykorzystywany do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 1 lit. b;
- 3) napoje alkoholowe używane:
 - a) do produkcji octu objętego pozycją CN 2209 00,
 - b) do produkcji produktów leczniczych, o których mowa w art. 30 ust. 9 pkt 4,
 - c) do produkcji olejków eterycznych, mieszanin substancji zapachowych, o których mowa w art. 30 ust. 9 pkt 5,
 - d) bezpośrednio do wytwarzania artykułów spożywczych – rozlewanych lub innych, lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania artykułów spożywczych – rozlewanych lub innych, pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość alkoholu etylowego w tych artykułach spożywczych nie przekracza 8,5 litra alkoholu etylowego 100% vol. na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów alkoholu etylowego 100% vol. na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów– wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 4 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 1 lit. b.

5. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie jest również:

- 1) objęcie wyrobów akcyzowych będących przedmiotem zwolnienia zabezpieczeniem akcyzowym lub w przypadku importu – zabezpieczeniem złożonym w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia tych wyrobów niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków zwolnienia – do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4 lub 8;
- 2) dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych dokumentu dostawy wyrobów objętych zwolnieniem od akcyzy, zwanego dalej „dokumentem dostawy”;
- 3) prowadzenie ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmiot pośredniczący oraz podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, z wyłączeniem podmiotu zużywającego, który wyłącznie używa do celów opałowych pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00.

⁵⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1362, z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2011 r. Nr 171, poz. 1016.

6. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3 i 5, jest ponadto przedstawienie przez mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie podmiotowi dostarczającemu te wyroby akcyzowe, pisemnego potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 3.

7. Ewidencja, o której mowa w ust. 5 pkt 3, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

8. Ewidencja, o której mowa w ust. 5 pkt 3, powinna zawierać informacje umożliwiające ustalenie ilości wysłanych lub otrzymanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, terminu wysłania lub odbioru tych wyrobów, a także miejsca odbioru w przypadku ich przemieszczania oraz informacje o dokumentach dostawy.

9. Ewidencja, o której mowa w ust. 5 pkt 3, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

10. Dokument dostawy może być zastąpiony przez inny dokument, w przypadku gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla dokumentu dostawy i znajduje swoją podstawę w porozumieniach międzynarodowych lub w przepisach prawa Unii Europejskiej. Do dokumentu zastępującego dokument dostawy, stosuje się odpowiednio przepisy o dokumencie dostawy.

11. Odbierający wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie jest obowiązany do potwierdzenia odbioru tych wyrobów na dokumencie dostawy.

12. Podmiot zużywający będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej nabywającą wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie jest obowiązany do okazania dostarczającemu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, w celu potwierdzenia jego tożsamości.

13. Podmiot, który dostarcza wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie podmiotowi zużywającemu, o którym mowa w ust. 12, jest obowiązany odmówić wydania tych wyrobów w przypadku, gdy podmiot zużywający odmawia okazania dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość lub gdy dane podane przez podmiot zużywający do dokumentu dostawy nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość.

14. W przypadku zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie przez:

- 1) podmiot zużywający do podmiotu pośredniczącego,
 - 2) podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający do składu podatkowego
- przemieszczanie tych wyrobów odbywa się na podstawie dokumentu dostawy.

Art. 33. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzspółnotowe paliw silnikowych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach:

- 1) użytkowych pojazdów silnikowych;
- 2) zamontowanych w pojemnikach specjalnego przeznaczenia;
- 3) statków powietrznych lub jednostek pływających.

2. Za użytkowy pojazd silnikowy uważa się silnikowy pojazd drogowy, włączając ciągniki z przyczepą lub bez, który ze względu na konstrukcję lub wyposażenie jest przeznaczony i nadaje się do transportu, odpłatnego i nieodpłatnego, towarów lub więcej niż dziewięciu osób, włączając kierowcę, oraz każdy pojazd drogowy specjalnego przeznaczenia innego niż transport.

3. Za standardowy zbiornik uważa się:

- 1) zbiornik paliwa na stałe zamontowany przez producenta we wszystkich środkach transportu tego samego rodzaju oraz którego zamontowanie na stałe umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa zarówno do napędu, jak i, w odpowiednim przypadku, do funkcjonowania w tracie transportu systemu chłodzącego i innych systemów;
- 2) zbiornik na stałe zamontowany przez producenta we wszystkich pojemnikach takiego samego typu i którego zamontowanie na stałe pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania w tracie transportu systemu chłodzenia i innych systemów, w które może być wyposażony pojemnik specjalnego przeznaczenia.

4. Za pojemnik specjalnego przeznaczenia uważa się pojemnik wyposażony w układy chłodzenia, systemy tlenowe, izolacji termicznej oraz inne systemy.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie, pod warunkiem że paliwa silnikowe:

- 1) są wykorzystywane wyłącznie przez środek transportu, w którym zostały przywiezione;
- 2) nie zostaną usunięte z tego środka transportu ani nie będą magazynowane, chyba że jest to konieczne w przypadku jego naprawy;
- 3) nie zostaną odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.

6. W przypadku naruszenia warunków, o których mowa w ust. 5, wysokość akcyzy określa się według stanu z dnia naruszenia tych warunków, a jeżeli tego dnia nie da się ustalić – z dnia stwierdzenia ich naruszenia.

Art. 34. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego dokonywane przez osobę fizyczną, gdy wyroby te są przemieszczane przez tę osobę osobiście na jej własny użytek i jeżeli wyroby te nie są przeznaczone na cele handlowe.

2. W celu ustalenia przeznaczenia handlowego nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, organy podatkowe biorą pod uwagę:

- 1) ilość wyrobów akcyzowych;
- 2) status handlowy osoby fizycznej nabywającej wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe;
- 3) miejsce, gdzie wyroby akcyzowe są umieszczone, lub, w razie wątpliwości, sposób transportu;
- 4) każdy dokument odnoszący się do wyrobów akcyzowych;
- 5) rodzaj wyrobów akcyzowych.

3. Na przeznaczenie handlowe wskazuje w szczególności nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych w ilościach przekraczających:

- 1) wyroby tytoniowe:
 - a) papierosy – 800 sztuk,
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 400 sztuk,
 - c) cygara – 200 sztuk,
 - d) tytoń do palenia – 1 kilogram;
- 2) napoje alkoholowe:
 - a) alkohol etylowy – 10 litrów,
 - b) wino i napoje fermentowane – 90 litrów, w tym wino musujące – 60 litrów,
 - c) piwo – 110 litrów,
 - d) produkty pośrednie – 20 litrów.

4. Nabycie wewnątrzwspólnotowe przez osobę fizyczną, w każdej ilości, wyrobów energetycznych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego wskazuje na przeznaczenie handlowe tych wyrobów, jeżeli wyroby te są transportowane nietypowymi rodzajami transportu.

5. Za nietypowy rodzaj transportu uważa się:

- 1) transport paliw silnikowych, w inny sposób niż w zbiornikach paliwowych pojazdów samochodowych, montowanych na stałe przez producenta we wszystkich pojazdach samochodowych, które pozwalają na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do napędu pojazdu samochodowego, lub przystosowanych do pojazdów samochodowych, pozwalających na bezpośrednie wykorzystanie gazu jako paliwa, lub w odpowiednich pojemnikach zapasowych (kanistrach) zawierających paliwa silnikowe, przeznaczone do zużycia w tych pojazdach, w ilości nieprzekraczającej 10 litrów;
- 2) transport paliw opałowych, w inny sposób niż za pomocą cystern używanych przez podmioty w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Art. 35. 1. Zwalnia się od akcyzy import:

- 1) paliw silnikowych przewożonych w standardowych zbiornikach:
 - a) pojazdów silnikowych, w ilości nieprzekraczającej 600 litrów na pojazd,
 - b) pojemników specjalnego przeznaczenia, w ilości nieprzekraczającej 200 litrów na pojemnik,
 - c) statków powietrznych lub jednostek pływających;
- 2) paliw silnikowych znajdujących się w kanistrach przewożonych przez pojazdy silnikowe i w ilości nieprzekraczającej 10 litrów na pojazd zgodnie z warunkami określonymi w przepisach dotyczących przechowywania i transportu paliw;
- 3) smarów znajdujących się w środkach transportu, o których mowa w pkt 1, niezbędnych do ich eksploatacji.

2. Przepisy art. 33 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 36. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, przywożonych w bagażu osobistym podróżnego, który ukończył 17 lat, w ramach następujących norm:

- 1) wyroby tytoniowe – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim:
 - a) papierosy – 200 sztuk albo
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 100 sztuk, albo
 - c) cygara – 50 sztuk, albo
 - d) tytoń do palenia – 250 gramów, albo
 - e) zestaw wyrobów określonych w lit. a–d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;
- 2) wyroby tytoniowe – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski:
 - a) papierosy – 40 sztuk albo
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 20 sztuk, albo
 - c) cygara – 10 sztuk, albo
 - d) tytoń do palenia – 50 gramów, albo
 - e) zestaw wyrobów określonych w lit. a–d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;
- 3) następujące napoje alkoholowe:
 - a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości – 1 litr albo
 - b) alkohol etylowy, napoje fermentowane, wina musujące i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% objętości – łącznie 2 litry, albo
 - c) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w lit. a i b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;
- 4) następujące napoje alkoholowe:
 - a) wina niemusujące – łącznie 4 litry,
 - b) piwo – 16 litrów.

2. Za bagaż osobisty uważa się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić organom celnym, przybywając na terytorium kraju, jak również bagaż, który zostanie przedstawiony organom celnym w terminie późniejszym, pod warunkiem przedstawienia tym organom dowodu, że bagaż był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez podmiot, który był odpowiedzialny za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży.

3. Przez podróżnych w transporcie lotniczym rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą powietrzną z wyłączeniem prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym.

4. Przez podróżnych w transporcie morskim rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą morską z wyłączeniem prywatnych rejsów o charakterze rekreacyjnym.

5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, są stosowane pod warunkiem, że:

- 1) charakter lub ilość przywożonych wyrobów akcyzowych nie wskazuje na przywóz w celach handlowych;
- 2) przywóz tych wyrobów ma charakter okazjonalny;
- 3) wyroby te są przeznaczone wyłącznie na własny użytek podróżnego lub jego rodziny lub są przeznaczone na prezenty.

6. Przepisy ust. 1–5 mają również zastosowanie, jeżeli podróż obejmuje tranzyt przez terytorium państwa trzeciego, a podróżny nie jest w stanie wykazać, że towary przewożone w jego bagażu osobistym zostały nabyte na ogólnych zasadach opodatkowania na terytorium Unii Europejskiej i nie dotyczy ich zwrot akcyzy. Przelot bez lądowania nie jest uważany za tranzyt.

Art. 37. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) przesyłka ma charakter okazjonalny;
- 2) przesyłka zawiera wyroby akcyzowe przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego odbiorcy lub jego rodziny;
- 3) całkowita wartość wyrobów akcyzowych zawartych w przesyłce nie przekracza równowartości 45 euro;
- 4) ilość i rodzaj wyrobów akcyzowych nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe;
- 5) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.

2. Wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm:

- 1) wyroby tytoniowe:
 - a) papierosy – 50 sztuk albo
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 25 sztuk, albo
 - c) cygara – 10 sztuk, albo
 - d) tytoń do palenia – 50 gramów;
- 2) napoje alkoholowe:
 - a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości – 1 litr albo
 - b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% objętości, wina musujące – 1 litr, albo
 - c) wina niemusujące – 2 litry.

3. W przypadku gdy ilość wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, przekracza normy, o których mowa w ust. 2, opodatkowaniu podlegają wszystkie wyroby tytoniowe i napoje alkoholowe importowane w przesyłce, o której mowa w ust. 1.

4. Równowartość kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wyrażonej w euro ustala się w złotych na każdy rok kalendarzowy według kursu obowiązującego w pierwszym dniu roboczym października poprzedniego roku, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, z tym że kwotę wynikającą z przeliczenia zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

Art. 38. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1)⁵⁹⁾ wzór oraz sposób ewidencjonowania i stosowania dokumentu dostawy, w tym w przypadkach, o których mowa w art. 31a ust. 5 oraz w art. 42 ust. 1a, oraz podmioty, które wystawiają dokument dostawy,
- 2)⁵⁹⁾ szczegółowy zakres danych, jakie powinna zawierać ewidencja wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie i sposób jej prowadzenia, w tym termin dokonania wpisów do tej ewidencji,
- 3) środki skazujące, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2, ich ilość oraz warunki stosowania,
- 4)⁶⁰⁾ warunki i sposób zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie

– uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.

⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1)⁶¹⁾ dodatkowe warunki i tryb stosowania zwolnień, o których mowa w art. 30, art. 31a i art. 32, w szczególności w zakresie ewidencjonowania i dokumentowania uprawnienia do stosowania zwolnień,
- 2)⁶¹⁾ sytuacje, w których do zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 31a ust. 3 oraz w art. 32 ust. 3 lub 5–13,
- 3)⁶¹⁾ przypadki, o których mowa w art. 31a ust. 3 oraz w art. 32 ust. 3 pkt 1–3 i 5–7, w których nie stosuje się dokumentu dostawy,
- 4)⁶²⁾ sposób stosowania do celów zwolnienia od akcyzy wyrobów węglowych ze względu na ich przeznaczenie innych dokumentów niż dokument dostawy, o których mowa w art. 31a ust. 3

– uwzględniając specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi objętymi zwolnieniem oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli stosowania zwolnień od akcyzy.

Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienia od akcyzy w przypadku, gdy:

- 1) uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa, bezpieczeństwem paliwowym państwa lub ochroną środowiska,
- 2) wynika to z przepisów prawa Unii Europejskiej,
- 3) wynika to z umów międzynarodowych,
- 4) wynika to z konieczności uniknięcia wielokrotnego opodatkowania wyrobów akcyzowych,
- 5) na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są zwolnione od należności celnych przywozowych

– określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu zwolnionymi wyrobami akcyzowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Zwolnienia od akcyzy mogą być:

- 1) całkowite albo częściowe;
- 2) realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy;
- 3) wprowadzane ze względu na przeznaczenie, ilość lub sposób produkcji.

3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

DZIAŁ III

Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi

Rozdział 1

Procedura zawieszenia poboru akcyzy

Art. 40. 1. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) wyroby akcyzowe są:
 - a) w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający,
 - b) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju,
 - c) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁶²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- 2) wyroby akcyzowe importowane i dopuszczone do obrotu są przemieszczane przez zarejestrowanego wysyłającego z miejsca importu na terytorium kraju do:
 - a) składu podatkowego na terytorium kraju,
 - b) urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,
 - c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;
- 3) (uchylony).

2. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli wyroby akcyzowe są przemieszczane:

- 1) ze składu podatkowego na terytorium kraju do składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego;
- 2) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do składu podatkowego na terytorium kraju;
- 3) w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do urzędu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;
- 4) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;
- 5) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do urzędu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;
- 6) ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;
- 7) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca ich odbioru przez zarejestrowanego odbiorcę na terytorium kraju lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;
- 8) przez terytorium kraju między składami podatkowymi na terytorium państw członkowskich;
- 9) przez terytorium kraju ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;
- 10) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium kraju, przez zarejestrowanego wysyłającego do:
 - a) składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego,
 - b) nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy,
 - c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1,
 - d) urzędu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;
- 11) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium państwa członkowskiego, przez zarejestrowanego wysyłającego do:
 - a) składu podatkowego na terytorium kraju,
 - b) określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru tych wyrobów przez zarejestrowanego odbiorcę,
 - c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1,
 - d) urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,
 - e) urzędu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przez terytorium kraju.

2a. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli w ramach przemieszczania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2, wyroby te są przemieszczane przez terytorium państwa trzeciego.

3. (uchylony).

4. (uchylony).

5. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych oznaczonych kodami CN 2710 11 21, 2710 11 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.

6. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się na terytorium kraju również do wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 pkt 1 i 5.

7.⁶³⁾ Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej, wyrobów gazowych, wyrobów węglowych oraz suszu tytoniowego.

8. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się w przypadku przemieszczania między terytorium kraju i terytorium państwa członkowskiego wyrobów akcyzowych dla sił zbrojnych wymienionych w art. 31 ust. 1 pkt 4, jeżeli do tego przemieszczania znajdzie zastosowanie procedura bezpośrednio oparta na Traktacie Północnoatlantyckim, chyba że inne postanowienia wynikają z porozumienia zawartego z państwem członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 41. 1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest:

- 1) zastosowanie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD;
- 2) złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.

2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzspółnotowej do podmiotu nieprowadzącego składu podatkowego, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 – zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.1996, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 297). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie tylko przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju, a w przypadku przemieszczania tych wyrobów na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest wyłącznie dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych zamiast e-AD.

5. Przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążyący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego:

- 1) raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru lub
- 2) raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu

– w części objętej potwierdzeniem.

6. (uchylony).

7. (uchylony).

⁶³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

8. (uchylony).

9. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy przemieszczanych:

- 1) w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej;
- 2) w celu dokonania eksportu;
- 3) między składami podatkowymi na terytorium kraju, z wyjątkiem składów podatkowych tego samego podmiotu.

10. Podmiot prowadzący skład podatkowy i zarejestrowany wysyłający są obowiązani do prowadzenia ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

11. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

12. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, powinna zawierać dane dotyczące dokumentów handlowych, w szczególności w zakresie podmiotów i wyrobów akcyzowych, których te dokumenty dotyczą.

13. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

14. (uchylony).

15. W przypadku dokonania kontroli lub wystąpienia w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy innego zdarzenia, które może mieć wpływ na przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury lub na jej dokumentowanie, właściwy naczelnik urzędu celnego zamieszcza w Systemie informacji o dokonanej kontroli lub o takim zdarzeniu.

Art. 41a. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się z chwilą:

- 1) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 1–9;
- 2) dopuszczenia wyrobów akcyzowych do obrotu w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 10 i 11, pod warunkiem że dane dotyczące wyrobów akcyzowych zawarte w zgłoszeniu celnym zgadzają się z danymi zawartymi w e-AD, sprawdzonym pod względem kompletności i prawidłowości danych i któremu został nadany numer referencyjny.

2. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy kończy się z chwilą:

- 1) odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. a i c oraz ust. 2 pkt 1, 2, 6–9, pkt 10 lit. a–c i pkt 11 lit. a–c;
- 2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3–5, pkt 10 lit. d i pkt 11 lit. d i e.

3. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy może być rozpoczęte po:

- 1) przesłaniu przez podmiot wysyłający do Systemu projektu e-AD i uzyskaniu z Systemu e-AD, z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, albo
- 2) sporządzeniu przez podmiot wysyłający dokumentu zastępującego e-AD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zarejestrowany wysyłający przesyła do Systemu projekt e-AD przed dopuszczeniem do obrotu wyrobów akcyzowych, których e-AD dotyczy.

5. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z załączonym:

- 1) wydrukiem e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo z załączonym innym dokumentem handlowym, w którym umieszczono numer referencyjny nadany w Systemie e-AD związanemu z przemieszczaniem danych wyrobów akcyzowych, albo
- 2) dokumentem zastępującym e-AD.

6. Z chwilą zweryfikowania projektu e-AD, przed przesłaniem e-AD zgodnie z art. 41b ust. 1, następuje automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą akcyzy wynikającą z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych albo następuje automatyczne odnotowanie objęcia wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym.

7. Jeżeli System jest niedostępny, podmiot wysyłający przed rozpoczęciem przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jest obowiązany:

- 1) przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wraz z dokumentem, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, kopię dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe dotyczące przemieszczanych wyrobów;
- 2) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe dotyczące przemieszczanych wyrobów, o terminie ważności i kwocie wolnej zabezpieczenia generalnego lub o wysokości i terminie ważności zabezpieczenia ryczałtowego;
- 3) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie przewoźnika lub spedytora, który złożył zabezpieczenie generalne, albo podmiotu odbierającego, o wyrażeniu zgody na objęcie zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego ich zabezpieczeniem akcyzowym – w przypadkach, o których mowa w art. 63 ust. 3 pkt 1 i ust. 4.

Art. 41b. 1. Jeżeli projekt e-AD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny, a następnie dokument ten jest automatycznie przesyłany do podmiotu wysyłającego oraz do:

- 1) podmiotu odbierającego, w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, albo
- 2) właściwych władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej podmiotu odbierającego, w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu dokonywanego przez urząd celny wyprowadzenia znajdujący się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

2. Jeżeli projekt e-AD zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, do podmiotu wysyłającego jest automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach.

3. Podmiot wysyłający może unieważnić e-AD do momentu rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych.

4. Podmiot wysyłający może w czasie przemieszczania wyrobów akcyzowych dokonać zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów za pośrednictwem Systemu.

5. Uprawnione organy mają prawo wglądu do Systemu w każdej chwili, w celu sprawdzenia zgodności danych zawartych w e-AD ze stanem faktycznym, oraz prawo żądania przedstawienia im, załączonego do przemieszczanych wyrobów akcyzowych, wydruku e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo innego dokumentu handlowego, w którym umieszczono numer referencyjny e-AD, a w przypadku gdy System jest niedostępny w momencie rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych, organy te mają prawo żądania przedstawienia im dokumentu zastępującego e-AD. Podmiot wezwany do przedstawienia dokumentów jest obowiązany do ich okazania.

6. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy e-AD jest przekazywany do Systemu przez właściwe dla podmiotu wysyłającego władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a następnie jest przekazywany automatycznie do podmiotu odbierającego.

Art. 41c. 1. W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy drogą morską podmiot wysyłający może nie wskazywać w projekcie e-AD podmiotu odbierającego, jeżeli nie jest on znany w momencie przesyłania do Systemu projektu e-AD.

2. Niezwłocznie po uzyskaniu danych dotyczących podmiotu odbierającego, nie później jednak niż w momencie zakończenia przemieszczania, podmiot wysyłający uzupełnia w Systemie dane dotyczące podmiotu odbierającego.

Art. 41d. 1. Podmiot wysyłający ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia w przypadkach:

- 1) odmowy przyjęcia całości lub części wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający po zakończeniu przemieszczania tych wyrobów albo
- 2) otrzymania z Systemu informacji o odmowie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej, a w przypadku niedostępności Systemu – otrzymania dokumentu zastępującego raport wywozu stwierdzającego odmowę wyprowadzenia wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, albo
- 3) utraty przez podmiot odbierający, wskazany w dokumencie zastępującym e-AD, uprawnienia do odbioru wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Podmiot odbierający po otrzymaniu e-AD z Systemu może poinformować, że może nie przyjąć albo że nie przyjmie wyrobów akcyzowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki, w których podmiot wysyłający ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów akcyzowych, uwzględniając konieczność właściwego i skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 41e. 1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego kontroli odebranych wyrobów akcyzowych podmiot odbierający ma obowiązek przesłania do Systemu powiadomienia o przybyciu przemieszczanych wyrobów akcyzowych niezwłocznie po ich odbiorze. Podmiot odbierający nie dokonuje rozładunku wyrobów do momentu przeprowadzenia kontroli.

2. Podmiot odbierający przesyła do Systemu projekt raportu odbioru niezwłocznie po:

- 1) przeprowadzeniu kontroli odebranych wyrobów akcyzowych albo
- 2) odbiorze wyrobów akcyzowych, w przypadku nieotrzymania, do momentu odbioru tych wyrobów, informacji z Systemu o zamiarze przeprowadzenia kontroli odebranych wyrobów akcyzowych

– nie później jednak niż w ciągu 5 dni roboczych od dnia zakończenia przemieszczania.

3. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane, raport odbioru jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu odbierającego oraz do:

- 1) podmiotu wysyłającego, w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, albo
- 2) właściwych władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej podmiotu wysyłającego, w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego.

4. Jeżeli projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez właściwego naczelnika urzędu celnego zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, do podmiotu odbierającego albo do właściwego naczelnika urzędu celnego jest automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach.

5. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych przez urząd celny wyprowadzenia znajdujący się na terytorium kraju w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyjście wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej. Raport wywozu po sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości danych w nim zawartych jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego albo do właściwych dla podmiotu wysyłającego władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu dokonywanego przez terytorium państwa członkowskiego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy System otrzymuje od właściwych dla podmiotu odbierającego władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej raport odbioru albo raport wywozu, który następnie jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego.

7. W momencie zarejestrowania w Systemie raportu odbioru lub raportu wywozu następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym.

8. W przypadku braku raportu odbioru albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych do podmiotu odbierającego, odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia, w całości lub w części, albo odnotowanie zwolnienia wyrobów z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu celnego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości lub w części wygasło lub że nie może już ono powstać.

9. Podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 dostarcza do właściwego naczelnika urzędu celnego dokument zastępujący raport odbioru wraz ze świadectwem zwolnienia w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania. Właściwy naczelnik urzędu celnego niezwłocznie wprowadza raport odbioru do Systemu w imieniu tego podmiotu.

Art. 41f. 1. System jest niedostępny, jeżeli użytkownik Systemu poinformuje dyrektora Izby Celnej w Łodzi o niemożności przesyłania do Systemu dokumentów, a dyrektor potwierdzi niedostępność Systemu.

2. Po przywróceniu dostępności Systemu, niezwłocznie po nadaniu e-AD numeru referencyjnego w trybie art. 41b ust. 1, dokument ten zastępuje dokument zastępujący e-AD.

3. Podmiot wysyłający przechowuje kopię dokumentu zastępującego e-AD z przyporządkowanym do niego numerem referencyjnym nadanym po przywróceniu dostępności Systemu.

4. W przypadku gdy System jest niedostępny, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przekazują właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informacje, które w przypadku dostępności Systemu przesyłają do Systemu.

5. W przypadku gdy dostępność Systemu zostanie przywrócona, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przesyłają do Systemu informacje, które nie mogły być przesłane wcześniej z powodu niedostępności Systemu.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających oraz organów podatkowych w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności, uwzględniając konieczność monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 41g. 1. Jeżeli w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-AD, podmiot odbierający przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, nie później niż w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu celnego, a w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego – właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy dla podmiotu wysyłającego naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru podmiotowi wysyłającemu.

3. Jeżeli, w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, System jest niedostępny lub gdy nie uzyskano e-AD, naczelnik urzędu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przesyła dokument zastępujący raport wywozu właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu celnego albo właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu podmiotowi wysyłającemu.

Art. 41h. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, podmiot wysyłający oraz podmiot odbierający są obowiązani zapewnić aktualną informację o przemieszczanych wyrobach akcyzowych, jeżeli informacja taka nie jest automatycznie zapewniana przez System.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, które zgodnie z ust. 1 powinny być dostarczone do Systemu, oraz przypadki, w których informacje takie powinny być dostarczone, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej informacji dotyczącej przemieszczanych wyrobów akcyzowych.

Art. 42. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje:

- 1) z dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy wobec podmiotu prowadzącego skład podatkowy, jeżeli powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5;
- 2) z dniem zużycia wyrobu akcyzowego w składzie podatkowym; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy, gdy zużyto wyrób akcyzowy do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego, również w ramach procesów służących bezpośrednio produkcji tego wyrobu; jeżeli ilość napoju alkoholowego zużyta do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego przekracza dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. a lub ust. 2 pkt 1 lit. b, w stosunku do ilości przekraczającej te normy obowiązek podatkowy nie wygasa, a zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem wyprowadzenia wyprodukowanego wyrobu akcyzowego ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;

- 3) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, w terminie 2 miesiące od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru lub raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu, jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju – następnego dnia po upływie tego terminu;
- 4) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, w terminie 4 miesiące od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru lub raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu;
- 5) z dniem naruszenia innych niż określone w pkt 3 i 4 warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a gdy nie można ustalić dnia ich naruszenia – z dniem stwierdzenia takiego naruszenia przez uprawniony organ;
- 6) w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 – z dniem powstania ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia, a gdy nie można ustalić tego dnia – z dniem stwierdzenia przez uprawniony organ ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia;
- 7) w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6 – z dniem otrzymania przez podmiot wysyłający, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tych wyrobów, dokumentu handlowego lub innego dokumentu potwierdzającego dostawę tych wyrobów na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenie ich poza terytorium Unii Europejskiej; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążyący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego tego dokumentu, w części objętej potwierdzeniem;
- 8) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, w terminie 4 miesiące od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, dokumentu, o którym mowa w pkt 7, z potwierdzeniem dostawy tych wyrobów akcyzowych na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenia ich poza terytorium Unii Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu.

1a. W przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, uznaje się, że nie nastąpiło naruszenie warunków zwolnienia oraz że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.

2. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

- 1) zostaną naruszone na terytorium kraju warunki tej procedury, co spowoduje jej zakończenie, lub
- 2) nie można ustalić miejsca naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a ich naruszenie zostanie stwierdzone na terytorium kraju

– właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym doszło do tego naruszenia, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono to naruszenie.

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2, informuje za pomocą Systemu właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz o powstaniu zobowiązania podatkowego na terytorium kraju.

4. Podmiotowi wysyłającemu, który otrzymał:

- 1) raport odbioru albo dokument zastępujący raport odbioru lub raport wywozu albo dokument zastępujący raport wywozu po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, albo
- 2) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym doszło do naruszenia lub stwierdzono naruszenie warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, w kwocie odpowiadającej ilości wyrobów akcyzowych, których dotyczyło to naruszenie, albo
- 3) dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, z potwierdzeniem dostawy na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8

– przysługuje zwrot kwoty akcyzy zapłaconej przez ten podmiot od tych wyrobów na terytorium kraju, na jego pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, może być złożony w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

6. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym warunki procedury zawieszenia poboru akcyzy powodujące jej zakończenie zostały naruszone na terytorium kraju.

7. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, o fakcie naruszenia tych warunków oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

8. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, powstało zobowiązanie podatkowe na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium państwa członkowskiego, to w przypadku gdy akcyza:

- 1) została pobrana na terytorium kraju – podmiotowi, który zapłacił akcyzę na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej kwoty akcyzy,
- 2) nie została pobrana na terytorium kraju w całości lub w części – powstałe zobowiązanie podatkowe podlega umorzeniu w całości lub w części odpowiadającej kwocie niepobranej akcyzy

– pod warunkiem że akcyza została zapłacona na terytorium państwa członkowskiego.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego oraz na terytorium kraju, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy na terytorium kraju.

Art. 43. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) (uchylony);
- 2) (uchylony);
- 3) (uchylony);
- 4) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy odnośnie wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, sposób ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu tych wyrobów oraz zakres danych, które powinna zawierać ewidencja;
- 5) (uchylony);
- 6) szczególne warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 42 ust. 4 i 8.
- 7) (uchylony).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni:

- 1) specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz obrotu tymi wyrobami;
- 2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi;
- 4) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
- 5) przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, które dane pozostawione do decyzji państw członkowskich Unii Europejskiej umieszcza się obowiązkowo w e-AD lub w dokumencie zastępującym e-AD, uwzględniając przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 44. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również z dniem:

- 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający;
- 2) upływu okresu, na jaki zostało wydane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, jeżeli podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia przed upływem tego okresu;
- 3) zaprzestania przez podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
- 4) likwidacji przedsiębiorstwa podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego;
- 5) utraty ważności zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany wysyłający nie złożył nowego zabezpieczenia akcyzowego albo podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzyskał zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1;
- 6) utraty ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy nie złożył zabezpieczenia akcyzowego lub nie uzyskał przedłużenia zwolnienia.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do:

- 1) sporządzenia spisu z natury wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „spisem z natury”, według stanu na dzień zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, w terminie 21 dni od tego dnia;
- 2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty od tych wyrobów, w terminie 7 dni od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu, nie później jednak niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy, o którym mowa w art. 21 ust. 2.

3. Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu celnego określa:

- 1) ilość wyrobów akcyzowych w drodze oszacowania;
- 2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie.

Art. 45. 1. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem zakończenia tej procedury, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, do obliczenia wysokości zobowiązania podatkowego stosuje się stawkę akcyzy obowiązującą w dniu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 46. 1. Systemem administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Użytkownikami Systemu są podmioty prowadzące składy podatkowe, zarejestrowani wysyłający, zarejestrowani odbiorcy, podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 i organy podatkowe.

3. Zarejestrowany wysyłający, zarejestrowany odbiorca lub podmiot prowadzący skład podatkowy każdorazowo dokonuje elektronicznego podpisu dokumentów przesyłanych do Systemu.

4. Dokument przesyłany do Systemu podlega sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości przesłanych danych, w szczególności w zakresie zgodności z danymi z ewidencji, o której mowa w art. 18 ust. 3.

5. Po przesłaniu dokumentu do Systemu potwierdzenie jego otrzymania z podaniem czasu otrzymania jest automatycznie wysyłane do podmiotu, który ten dokument przesłał.

6. W Systemie jest prowadzona ewidencja wszystkich przemieszczeń wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

7. Z urzędu lub na wniosek złożony przez podmiot wysyłający lub podmiot odbierający do właściwego naczelnika urzędu celnego są usuwane stwierdzone w Systemie nieprawidłowości spowodowane niezgodnością czynności dokonywanych w Systemie z przepisami niniejszej ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Odmowa uwzględnienia wniosku następuje w drodze decyzji.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób komunikowania się użytkowników z Systemem, w szczególności sposób podpisywania dokumentów przesyłanych do Systemu pocztą elektroniczną, oraz sposób dostępu do Systemu przez użytkowników Systemu;
- 2) strukturę lokalnego numeru referencyjnego;
- 3) warunki i sposób dostarczenia danych przez podmioty właściwemu naczelnikowi urzędu celnego celem wprowadzenia ich do Systemu.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, uwzględni konieczność:

- 1) skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi;
- 3) zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
- 4) zapewnienia bezpieczeństwa przesyłanych informacji.

Rozdział 2

Składy podatkowe

Art. 47. 1. Produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem produkcji:

- 1) wyrobów akcyzowych, z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych, albo z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, pod warunkiem że wyprodukowany wyrób jest również wyrobem akcyzowym zwolnionym od akcyzy ze względu na przeznaczenie;
- 2)⁶⁴⁾ mniej niż 1000 hektolitrow w ciągu roku kalendarzowego, win uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2014 r. poz. 23);
- 3) piwa, wina i napojów fermentowanych, wytwarzanych domowym sposobem przez osoby fizyczne na własny użytek i nieprzeznaczonych do sprzedaży;
- 4) mniej niż 10 hektolitrow w ciągu roku kalendarzowego, alkoholu etylowego, dokonywanej przez gorzelnie prawnie i ekonomicznie niezależne od wszelkich innych gorzeln i oraz nie działające na podstawie licencji uzyskanej od innego podmiotu;
- 5) wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona przedpłata akcyzy;
- 6) energii elektrycznej;
- 7)⁶⁵⁾ wyrobów węglowych;
- 8)⁶⁶⁾ suszu tytoniowego;
- 9)⁶⁷⁾ wyrobów gazowych.

⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 96 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690), która weszła w życie z dniem 25 czerwca 2011 r.

⁶⁵⁾ Dodany przez art. 21 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

⁶⁶⁾ Dodany przez art. 7 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Magazynowanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym.

3. W składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów.

4. Przeładunek wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem sytuacji:

- 1) losowych, w przypadkach, w których dokonanie przeładunku jest możliwe tylko w miejscu zdarzenia losowego;
- 2) w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD.

5. Wina gronowe produkowane poza składem podatkowym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 884/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dotyczących dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich oraz rejestrów prowadzonych w sektorze wina (Dz. Urz. WE L 128 z 10.05.2001, str. 32, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 202, z późn. zm.), w szczególności w zakresie rejestru wyrobów wychodzących oraz wzoru dokumentu handlowego towarzyszącego produktom winiarskim określonego w załączniku III do tego rozporządzenia. Przepisy tego rozporządzenia w zakresie rejestru wyrobów wychodzących stosuje się również w przypadku przemieszczania tych win gronowych na terytorium kraju.

6. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego win gronowych wyprodukowanych poza składem podatkowym jest obowiązany poinformować właściwego naczelnika urzędu celnego o odbiorze tych win oraz przedstawić dokument handlowy towarzyszący produktom winiarskim, na którego podstawie dokonano ich przemieszczenia na terytorium kraju.

Art. 48. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane podmiotowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych, w tym będących również własnością innych podmiotów;
- 2) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
- 3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nieskazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
- 4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
- 5) złoży zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 1;
- 6) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁶⁸⁾), w zakresie wyrobów akcyzowych;
- 7) posiada tytuł prawny do korzystania z miejsca, w którym ma być prowadzony skład podatkowy.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164), wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

⁶⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650.

3. W przypadku podmiotu ubiegającego się o wydanie zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, oprócz warunków określonych w ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 4, jest:

- 1) dla wyrobów tytoniowych – minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 700 mln zł;
- 2) dla napojów alkoholowych – minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 100 mln zł;
- 3) dla wyrobów energetycznych, z wyłączeniem olejów smarowych i gazu – pojemność magazynowa dla tych wyrobów, co najmniej na poziomie 5000 metrów sześciennych;
- 4) dla olejów smarowych – minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 20 mln zł;
- 5) dla gazu – pojemność magazynowa dla tych wyrobów, co najmniej na poziomie 500 metrów sześciennych.

4. W przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność, o której mowa w ust. 3, w zakresie wyrobów tytoniowych, napojów alkoholowych lub olejów smarowych, warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego oprócz warunków określonych w ust. 1, jest złożenie przez ten podmiot oświadczenia, w którym zadeklaruje osiągnięcie w danym roku minimalnych wysokości obrotu określonych w ust. 3 pkt 1, 2 lub 4, proporcjonalnie w podziale na kolejne miesiące.

5. W przypadku podmiotu prowadzącego w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na przeładowywaniu cystern kolejowych z gazem płynnym nie stosuje się warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, jeżeli przeładowany gaz płynny będzie przemieszczany w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

6. Podmiot prowadzący skład podatkowy, w którym produkuje wyroby akcyzowe może w tym składzie podatkowym magazynować i przeładowywać wyroby akcyzowe objęte zezwoleniem na prowadzenie składu podatkowego, również wyprodukowane przez inny podmiot, bez konieczności spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5.

Art. 49. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu.

2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym, jak również wskazanie planowanej lokalizacji składu podatkowego, proponowanego zabezpieczenia akcyzowego oraz liczby już prowadzonych przez podmiot składów podatkowych.

4. Przepis ust. 3, w zakresie numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

5. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego stanowi również wniosek o nadanie podmiotowi numeru akcyzowego podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

6. Do wniosku załącza się plan składu podatkowego oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48.

7. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 8, 10 i 11.

8. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.

9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 8, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

10.⁶⁹⁾ Zmiana miejsca prowadzenia składu podatkowego lub podmiotu prowadzącego skład podatkowy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

11. Jeżeli podmiot prowadzący skład podatkowy zamierza produkować, magazynować lub dokonywać przeladunku wyrobów należących do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.

Art. 50. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, nadaje podmiotowi odrębną decyzją numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

2. Dla każdego składu podatkowego wydaje się odrębne zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego oraz określa się odrębny numer akcyzowy składu podatkowego.

3. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego określa w szczególności:

- 1) numer akcyzowy składu podatkowego;
- 2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy;
- 3) rodzaj prowadzonej działalności w składzie podatkowym;
- 4) rodzaj wyrobów akcyzowych będących przedmiotem działalności w składzie podatkowym;
- 5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego, a w przypadku zwolnienia podmiotu występującego z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego z obowiązku złożenia zabezpieczenia – przewidywaną maksymalną kwotę zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu oraz termin ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu celnego, który wydał zezwolenie, wskazuje w nim numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy, nadany na podstawie ust. 1.

5. Właściwy naczelnik urzędu celnego przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego zatwierdza regulamin funkcjonowania składu podatkowego, który określa warunki dotyczące składu podatkowego. Zmiana regulaminu funkcjonowania składu podatkowego wymaga zatwierdzenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 51. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe.

2. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wykazywać w deklaracji podatkowej wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.

Art. 52. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy:

- 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1, 3 lub 4, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;
- 2) wydanie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego;
- 3) proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy, lub stan ich wyposażenia uniemożliwiają sprawowanie właściwej kontroli.

⁶⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:

- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 2) podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
- 3) zabezpieczenie akcyzowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należytym wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego, a w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego – jeżeli to zwolnienie utraciło ważność, a podmiot, we właściwym terminie, nie uzyskał nowego zwolnienia lub nie złożył zabezpieczenia akcyzowego w należytym wysokości;
- 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 48, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 5) w okresie trzech pierwszych miesięcy po uzyskaniu zezwolenia podmiot, o którym mowa w art. 48 ust. 4, nie osiągnął zadeklarowanych minimalnych wysokości obrotu.

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy wysokość zobowiązania podatkowego została określona przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane i niewydania przed upływem tego okresu nowego zezwolenia, właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła informację o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia, odpowiednio, właściwemu organowi prowadzącemu rejestr działalności regulowanej, organowi rejestrowemu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, organowi koncesyjnemu lub organowi zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 53. 1. (uchylony).

2. (uchylony).

3. (uchylony).

4. (uchylony).

4a. (uchylony).

4b. (uchylony).

5. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany prowadzić ewidencję ilościową lub ilościowo-wartościową wyrobów akcyzowych umożliwiającą w szczególności:

- 1) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyłączonych z tej procedury;
- 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty oraz kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu w związku z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) określenie ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym innym niż skład podatkowy, o którym mowa w art. 48 ust. 3 i 4.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

7. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

8. (uchylony).

Art. 54. 1. Zezwolenie na wyprawdanie wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zwane dalej „zezwoleniem wyprawdania”, dotyczy konkretnego składu podatkowego i jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie warunki określone w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia wyprawdania powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, a także adres, pod którym jest zlokalizowany skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprawdanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego.

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia wyprawdania załącza się pisemną zgodę podmiotu prowadzącego skład podatkowy na magazynowanie w tym składzie wyrobów akcyzowych podmiotu występującego z wnioskiem oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4. Zezwolenie wyprawdania określa w szczególności:

- 1) adres siedziby lub zamieszkania podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
- 2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprawdanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego;
- 3) rodzaj wyrobów akcyzowych wyprawdanych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

5. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6, 8 i 9.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia wyprawdania należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia wyprawdania w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

8.⁷⁰⁾ Zmiana podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub miejsca prowadzenia składu podatkowego, którego dotyczy zezwolenie wyprawdania, lub podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, wymaga uzyskania nowego zezwolenia wyprawdania, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

9. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zamierza wyprawdzać ze składu podatkowego wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie wyprawdania.

10. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia wyprawdania, w przypadku gdy:

- 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie wyprawdania nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;
- 2) wydanie zezwolenia wyprawdania może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego.

11. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie wyprawdania, jeżeli:

- 1) po uzyskaniu zezwolenia, w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 2) podatnik prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
- 3) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, z zastrzeżeniem ust. 12.

⁷⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

12. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia wyprowadzenia, jeżeli podatnik dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

13. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie wyprowadzenia również na wniosek podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

14. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany przekazać kopię zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy przed pierwszym wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych z tego składu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

15.⁷¹⁾ Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego pisemną informację zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia, w terminie do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyprowadzono te wyroby ze składu podatkowego.

16. Właściwy naczelnik urzędu celnego doręcza kopię decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego następowało lub mogło nastąpić wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, określonego w zezwoleniu wyprowadzenia.

Art. 55. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia składów podatkowych, w tym dotyczące regulaminu funkcjonowania składu podatkowego oraz miejsca, w którym wyroby akcyzowe będą magazynowane, uwzględniając specyfikę produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych i obrotu tymi wyrobami, konieczność właściwego zabezpieczenia wyrobów akcyzowych przed ich wyprowadzeniem ze składu podatkowego w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami, konieczność zapewnienia właściwej kontroli wyrobów akcyzowych oraz specyfikę środków transportu stosowanych do przewozu wyrobów akcyzowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji, o której mowa w art. 53 ust. 5 oraz sposób jej prowadzenia, uwzględniając konieczność prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych oraz określenia kwot akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania przeładunku wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy poza składem podatkowym, uwzględniając specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz środków transportu używanych do przemieszczania tych wyrobów, konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w przypadku podmiotów prowadzących w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, sytuacje inne niż określona w art. 48 ust. 5, w których nie muszą być spełnione warunki, o których mowa w art. 48 ust. 3 pkt 1–5, uwzględniając specyfikę obrotu poszczególnymi wyrobami akcyzowymi, możliwości techniczne w zakresie wykonywania działalności w zakresie wyrobów akcyzowych, konieczność zapewnienia właściwej kontroli wyrobów akcyzowych, zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia na terytorium kraju w paliwa ciekłe wynikające z odrębnych przepisów.

Rozdział 3

Podmiot pośredniczący

Art. 56. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
- 2) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nieskazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;

⁷¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

- 3) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
- 4) złożył zabezpieczenie akcyzowe;
- 5) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie wyrobów akcyzowych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie zakresu działalności, która będzie prowadzona przez podmiot, a także proponowane zabezpieczenie akcyzowe.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1.

4. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący określa w szczególności:

- 1) numer podmiotu pośredniczącego;
- 2) adres siedziby lub zamieszkania podmiotu pośredniczącego;
- 3) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego;
- 4) zakres prowadzonej działalności;
- 5) rodzaj wyrobów akcyzowych.

5. Podmiot pośredniczący jest obowiązany umieszczać swój numer w dokumencie dostawy.

6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7, 9 i 10.

7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10.

8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

9.⁷²⁾ Zmiana podmiotu prowadzącego działalność jako podmiot pośredniczący wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

10. Jeżeli podmiot pośredniczący zamierza dostarczać wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.

11. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku, gdy:

- 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;
- 2) wydanie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego.

⁷²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

12. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli:

- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 2) podmiot pośredniczący prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
- 3) zabezpieczenie akcyzowe podmiotu pośredniczącego utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego;
- 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 14.

13. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący również na wniosek podmiotu pośredniczącego.

14. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli podmiot pośredniczący dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

Rozdział 4

Zarejestrowani odbiorcy

Art. 57. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione:

- 1) w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6 – wydaje zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
- 2) w art. 48 ust. 1 pkt 2–6 – wydaje zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

1a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może uzyskać więcej niż jedno zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

2. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, jest obowiązany posiadać tytuł prawny do korzystania z wyodrębnionego miejsca przeznaczonego do odbierania wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „miejscem odbioru wyrobów akcyzowych”. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może dotyczyć tylko jednego miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać:

- 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
- 2) informację o rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzspółnotowo;
- 3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;
- 4) informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

3a. Wniosek o wydanie zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać:

- 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
- 2) informację o rodzaju oraz ilości wyrobów akcyzowych, które będą nabyte wewnątrzspółnotowo;
- 3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;
- 4) dane podmiotu, od którego będą nabyte wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, załącza się plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3a, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

5. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinno być wykorzystane jednorazowo, w terminie 3 miesięcy od daty wydania zezwolenia.

6. Zarejestrowany odbiorca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7, 9 i 10.

7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10.

8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

9.⁷³⁾ Zmiana miejsca odbioru wyrobów akcyzowych lub zarejestrowanego odbiorcy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub nowego zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

10. Jeżeli zarejestrowany odbiorca posiadający zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

11. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio art. 52.

Art. 58. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych.

2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności:

- 1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;
- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy;
- 3) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
- 4) rodzaj nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych;
- 5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.

3. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności:

- 1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;
- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy;
- 3) dane podmiotu, od którego są nabywane wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe;
- 4) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
- 5) rodzaj oraz ilość nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych;
- 6) wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

⁷³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

Art. 59. 1. Zarejestrowany odbiorca nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, jest obowiązany prowadzić ewidencję nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych.

3. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może dokonywać nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innych podmiotów.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo, podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe oraz podmiotu, na rzecz którego wyroby akcyzowe są nabywane wewnątrzspółnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
- 2) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych, oraz sposób jej prowadzenia

– uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określenia kwot akcyzy.

Rozdział 5

(uchylony)

Rozdział 5a

Zarejestrowani wysyłający

Art. 62a. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki, wymienione w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, wydaje zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający”.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający powinien zawierać:

- 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz adres poczty elektronicznej;
- 2) informację o rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą wysyłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;
- 4) informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający.

3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.

5. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6, 8 i 9.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

8.⁷⁴⁾ Zmiana zarejestrowanego wysyłającego wymaga uzyskania nowego zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

9. Jeżeli zarejestrowany wysyłający zamierza wysłać z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający.

10. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio art. 52.

Art. 62b. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego.

2. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający określa w szczególności:

- 1) numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego;
- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego wysyłającego;
- 3) rodzaj wysyłanych wyrobów akcyzowych;
- 4) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 62c. 1. Zarejestrowany wysyłający nie może magazynować wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany:

- 1) po dopuszczeniu do obrotu wyrobów akcyzowych wysłać wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz podmiotu, do którego są wysyłane wyroby akcyzowe.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego wysyłającego, oraz sposób prowadzenia tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określenia kwot akcyzy.

⁷⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

Rozdział 6

Zabezpieczenie akcyzowe

Art. 63. 1. Do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej powstałe albo mogące powstać zobowiązanie podatkowe są obowiązane następujące podmioty:

- 1) podmiot prowadzący skład podatkowy;
- 2) zarejestrowany odbiorca;
- 3) zarejestrowany wysyłający;
- 4) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
- 5) podatnik, o którym mowa w art. 78 ust. 1;
- 6) podmiot pośredniczący;
- 7) przedstawiciel podatkowy.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony albo nieoznaczony, dla zagwarantowania pokrycia jednego albo wielu zobowiązań podatkowych.

3. Na wniosek podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, właściwy naczelnik urzędu celnego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez:

- 1) przewoźnika lub spedytora – w przypadku przemieszczania przez nich wyrobów akcyzowych podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych,
- 2) właściciela wyrobów akcyzowych,
- 3) odbiorcę wyrobów akcyzowych,
- 4) wszystkie lub kilka podmiotów, o których mowa w pkt 1–3

– w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.

4. W przypadku przemieszczania na terytorium kraju wyrobów akcyzowych między składami podatkowymi zobowiązanie podatkowe podmiotu wysyłającego może być, na jego wniosek, objęte zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego, złożonym na terytorium kraju w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, za zgodą podmiotu odbierającego.

5. Osoba, która złożyła zabezpieczenie akcyzowe zgodnie z ust. 3 lub której zabezpieczeniem akcyzowym zostało objęte zobowiązanie podatkowe podmiotu wysyłającego zgodnie z ust. 4, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem, do wysokości kwoty:

- 1) złożonego zabezpieczenia akcyzowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 3;
- 2) którą zostało obciążone zabezpieczenie generalne, lub kwoty zobowiązania podatkowego objętego zabezpieczeniem ryczałtowym, wraz z odsetkami za zwłokę – w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

Art. 64. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmiot ten spełnia następujące warunki:

- 1) ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
- 2) stosuje procedurę zawieszenia poboru akcyzy co najmniej od roku;
- 3) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych;
- 4)⁷⁵⁾ nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
- 5) zobowiązał się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie właściwego naczelnika urzędu celnego, kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego.

⁷⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

1a. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz 3–5.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 nie mają zastosowania do rolników prowadzących skład podatkowy, w którym są wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest udzielane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata, w drodze decyzji, na pisemny wniosek podmiotu. Na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu zwolnienie może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż 2 lata.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, a także określenie przewidywanej maksymalnej kwoty zobowiązań podatkowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu oraz terminu, na jaki zwolnienie ma być udzielone lub przedłużone. Wniosek o udzielenie zwolnienia, składany przez podmiot prowadzący skład podatkowy, powinien zawierać ponadto określenie rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot w składzie podatkowym.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1.

6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

7. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być stosowane w przypadku przemieszczania rurociągiem ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju.

8. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub we wniosku o przedłużenie zwolnienia, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

9. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, w przypadku gdy podmiot, któremu udzielono zwolnienia, naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, z zastrzeżeniem ust. 2.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 1, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosków, o których mowa w ust. 3, a także szczegółowy sposób udzielania, przedłużania i cofania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia zobowiązań podatkowych oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 65. 1. Podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego:

- 1) podmiot prowadzący skład podatkowy,
- 2) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
- 3) zarejestrowany wysyłający,
- 4) podmiot pośredniczący,
- 5) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3

– składają zabezpieczenie w formie zabezpieczenia generalnego w celu zagwarantowania pokrycia wielu zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem ust. 8.

1a. Zabezpieczenie generalne może być również złożone na pisemny wniosek:

- 1) podatnika, o którym mowa w art. 78 ust. 1, lub przedstawiciela podatkowego, dla zagwarantowania pokrycia ich zobowiązań podatkowych;
- 2) przewoźnika lub spedytora, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do przemieszczanych przez nich, z zastosowaniem procedury zawieszania poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3 lub 3a, na poziomie równym:

- 1) wysokości zobowiązań podatkowych, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia;
- 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogących powstać zobowiązań podatkowych.

3. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia wyrobów akcyzowych niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków tego zwolnienia.

3a. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1a, ustala się w kwocie wskazanej przez ten podmiot we wniosku o złożenie zabezpieczenia generalnego, oszacowanej przez ten podmiot na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie zobowiązań podatkowych, które mają być objęte tym zabezpieczeniem.

4. Dla ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego stosuje się stawki akcyzy obowiązujące w dniu powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku gdy tego dnia nie można ustalić – w dniu złożenia zabezpieczenia; jeżeli jednak stawki akcyzy ulegną zmianie w trakcie trwania procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego koryguje wysokość zabezpieczenia akcyzowego i powiadamia o tym podmiot, który złożył zabezpieczenie.

5. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne zobowiązań podatkowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w ust. 1 lub 1a, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie tych zobowiązań podatkowych.

6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany aktualizować wysokość zabezpieczenia generalnego w sposób zapewniający pokrycie mogących powstać w każdym czasie jego zobowiązań podatkowych.

7. Dokonanie czynności lub zaistnienie stanu faktycznego, powodujących powstanie obowiązku podatkowego, wymaga odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, po uprzednim ustaleniu stanu jego wykorzystania.

7a. Z zastrzeżeniem art. 41a ust. 6, obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz jego zwolnienie z obciążenia w przypadkach, o których mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 1–3 i 5 oraz ust. 1a – odnotowuje właściwy naczelnik urzędu celnego;
- 2) w ust. 1 pkt 4 – odnotowuje podmiot pośredniczący.

8. Na wniosek podmiotu określonego w ust. 1, który spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu celnego wyraża zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych tego podmiotu. Przepisy art. 64 ust. 3–5, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie art. 64 ust. 10 dotyczące sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w art. 64 ust. 1, w tym rodzaju dokumentów potwierdzających ich spełnienie, stosuje się odpowiednio.

9. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest obowiązany podmiot składający wniosek o złożenie zabezpieczenia ryczałtowego.

10. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego co 6 miesięcy, począwszy od dnia złożenia wniosku o wyrażenie zgody na jego złożenie. Właściwy naczelnik urzędu celnego może dokonać pierwszego ponownego ustalenia wysokości zabezpieczenia ryczałtowego przed upływem 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Art. 66. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wyrażenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego i wniosku o przedłużenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego,
- 2) szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego,

- 3) szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, w tym:
 - a) sposób ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego oraz odnotowywania jego obciążenia i zwolnienia z obciążenia kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego,
 - b) sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego przy wykorzystaniu Systemu,
 - 4) szczegółowy sposób objęcia zabezpieczeniem akcyzowym wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 5 pkt 1,
 - 5) sposób i częstotliwość aktualizacji zabezpieczenia generalnego, o której mowa w art. 65 ust. 6
- uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) inne niż określone w art. 63 ust. 4 przypadki, w których zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w art. 63 ust. 1, mogą być, na ich wniosek, objęte zabezpieczeniem akcyzowym osoby trzeciej, za zgodą tej osoby,
- 2) inne niż określone w art. 65 ust. 8 przypadki, w których może być złożone zabezpieczenie ryczałtowe,
- 3) przypadki, w których stosuje się dla niektórych wyrobów akcyzowych niższy poziom zabezpieczenia akcyzowego niż określony w ustawie, oraz określić ten poziom,
- 4) inne niż określone w art. 65 ust. 7a przypadki lub warunki, w których obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego lub zwolnienie go z tego obciążenia odnotowuje podmiot obowiązany do jego złożenia,
- 5) przypadki, w których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych, zapewnienia sprawnego stosowania zabezpieczeń akcyzowych, a także uproszczenia obrotu wyrobami akcyzowymi.

Art. 67. 1. Zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone w formie:

- 1) depozytu w gotówce;
- 2) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 3) czeku potwierdzonego przez osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez oddział banku zagranicznego, którzy prowadzą na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.⁷⁶⁾);
- 4) weksla własnego;
- 5) innego dokumentu mającego wartość płatniczą.

2. Zabezpieczenie akcyzowe obowiązuje na całym terytorium Unii Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i miejsce składania zabezpieczenia akcyzowego,
- 2) rodzaje innych dokumentów mających wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie akcyzowe,
- 3) sposób dokonania potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego,
- 4) wzory druków służących do potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie.

⁷⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 777, 1036, 1289 i 1567.

Art. 68. Depozyt w gotówce składa się w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 69. 1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub łącznie z nim, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.

2. Gwarant odpowiada całym swoim majątkiem, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub łącznie z nim, za zobowiązanie podatkowe objęte gwarancją do czasu jego wygaśnięcia wraz z odsetkami za zwłokę – do wysokości kwoty gwarancji.

3. Gwarantem może być jedynie osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oddział banku zagranicznego oraz główny oddział zakładu ubezpieczeń, które prowadzą na terytorium kraju działalność bankową lub ubezpieczeniową, w rozumieniu przepisów, odpowiednio, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2013 poz. 950 i 1289), oraz:

- 1) posiadają na podstawie tych przepisów uprawnienie do udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych na całym terytorium kraju;
- 2) zawiadomią, w formie pisemnej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych o zamiarze udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych, składanych jako zabezpieczenie akcyzowe.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Nadzoru Finansowego ogłasza, w drodze obwieszczenia, wykaz gwarantów, o których mowa w ust. 3.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzory treści gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie akcyzowe, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji przez gwaranta zobowiązania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 70. 1. Podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego mogą wybrać formę zabezpieczenia spośród form określonych w art. 67 ust. 1.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone w kilku formach określonych w art. 67 ust. 1, pod warunkiem że łącznie pokryją całą wymaganą kwotę zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 71. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w należytym zakresie kwoty zobowiązania podatkowego.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób skuteczny pokrycia w terminie kwoty zobowiązania podatkowego.

Art. 72. 1. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celnego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należytym zakresie kwoty zobowiązania podatkowego, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.

2. Podmiot, który złożył zabezpieczenie akcyzowe na czas oznaczony, jest obowiązany najpóźniej na miesiąc przed upływem tego terminu udokumentować przedłużenie jego ważności lub złożyć nowe zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 73. 1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy nie została zapłacona w terminie, organ podatkowy pokrywa ją ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem ust. 1a.

1a. Organ podatkowy nie pokrywa kwoty akcyzy, o której mowa w ust. 1, z zabezpieczenia akcyzowego podmiotu, o którym mowa w art. 63 ust. 3, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 4, jeżeli podmiot ten nie został poinformowany lub nie mógł być poinformowany o nieotrzymaniu przez podmiot wysyłający raport odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru bądź raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu i, w terminie jednego miesiąca od dnia przekazania mu informacji o tym fakcie przez organ podatkowy, przedstawi dowód, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zakończyło się zgodnie z art. 41a ust. 2, lub dowód potwierdzający miejsce wystąpienia nieprawidłowości na terytorium państwa członkowskiego.

2. Jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy niezapłaconej w terminie wymagana jest sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, praw z dokumentów mających wartość płatniczą złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe, do sprzedaży stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.⁷⁷⁾).

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, należne odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej są naliczane do dnia pokrycia kwoty akcyzy.

Art. 74. 1. Zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki zobowiązanie podatkowe nie wygaśnie lub nie będzie mogło już powstać.

2. (uchylony).

3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie częściowo lub nie będzie mogło już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie zostaje niezwłocznie częściowo zwrócone podmiotowi, który je złożył, na jego wniosek.

4. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie akcyzowe zostaje zwrócone na wniosek podmiotu, który je złożył, w terminie 7 dni.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu zabezpieczenia akcyzowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie.

Art. 75. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia akcyzowego nie przysługują odsetki.

Art. 76. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 2, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji o złożonym zabezpieczeniu akcyzowym lub o zapłaconej kwocie akcyzy.

Rozdział 7

Wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą

Art. 77. 1. Dostawa wewnątrzspółnotowa lub nabycie wewnątrzspółnotowe, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 5.

2. Uproszczony dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Do dokumentu handlowego zastępującego uproszczony dokument towarzyszący stosuje się odpowiednio przepisy o uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór oraz sposób obiegu kart uproszczonego dokumentu towarzyszącego, a także warunki, na jakich dokument handlowy może zastąpić uproszczony dokument towarzyszący, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 78. 1. W przypadku gdy podatnik nabywa wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, jest obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
- 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym oraz wystawić i dołączyć do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju;
- 3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwej izby celnej, w terminie 10 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego;
- 4) prowadzić ewidencję nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych.

⁷⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1289.

2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed dołączeniem do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy.

3. Przepisy ust. 1 pkt 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do przypadków nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

4. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez osobę fizyczną wyrobów akcyzowych przeznaczonych na cele handlowe w rozumieniu art. 34.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 4, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo, uproszczonego dokumentu towarzyszącego, podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe.

7. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 4, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych, o której mowa w ust. 1 pkt 4, oraz sposób jej prowadzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego złożenia tej deklaracji, informacją o terminie i miejscu jej złożenia, pouczeniem podatnika, że deklaracja ta stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 79. 1. Jeżeli osoba fizyczna zamierza nabyć wewnątrzwspólnotowo, nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej, wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego i wyroby te mają być jej dostarczane na terytorium kraju, to takie nabycie może być dokonane wyłącznie za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego. W sytuacji tej przyjmuje się, że nabycia wewnątrzwspólnotowego nie dokonuje ta osoba fizyczna lecz przedstawiciel podatkowy.

2. Przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju wyznacza sprzedawca.

Art. 80. 1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie podmiot, spełniający łącznie warunki, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, któremu właściwy naczelnik urzędu celnego wydał zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.

2. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:

- 1) obliczać akcyzę i dokonywać zapłaty akcyzy przypadającej do zapłaty;
- 2) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe;
- 3) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę, którego jest przedstawicielem.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 3, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 3, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo, podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe, podmiotu, na rzecz którego wyroby akcyzowe są nabywane wewnątrzwspólnotowo przez przedstawiciela podatkowego.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 3, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji określonej w ust. 2 pkt 3 oraz sposób jej prowadzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 81. 1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydawane jest na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, przez właściwego naczelnika urzędu celnego, na wniosek sprzedawcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące sprzedawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę sprzedawcy, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę przedstawiciela podatkowego, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzspółnotowo.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, sprzedawca jest obowiązany załączyć oświadczenie o wyrażeniu zgody przez przedstawiciela podatkowego na wykonywanie przez niego czynności w tym charakterze oraz dokumenty potwierdzające spełnienie przez przedstawiciela podatkowego warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego określa w szczególności:

- 1) adres siedziby lub zamieszkania przedstawiciela podatkowego;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania sprzedawcy;
- 3) rodzaj wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo.

5. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6, 8 i 9.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych zawartych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

8.⁷⁸⁾ Zmiana przedstawiciela podatkowego lub sprzedawcy określonych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wymaga uzyskania nowego zezwolenia, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

9. Jeżeli przedstawiciel podatkowy zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.

10. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio art. 52.

Art. 82. 1. W przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

- 1) podatnikowi, który dokonał dostawy wewnątrzspółnotowej tych wyrobów akcyzowych, albo
- 2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich dostawy wewnątrzspółnotowej

– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

⁷⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

2. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

- 1) podatnikowi, który dokonał eksportu tych wyrobów akcyzowych, albo
- 2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich eksportu

– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego w ciągu roku od dnia dokonania eksportu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4.

2a. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą:

- 1) powstała nieprawidłowość na terytorium kraju lub
- 2) nie można ustalić miejsca, gdzie powstała nieprawidłowość, a powstanie tej nieprawidłowości zostanie stwierdzone na terytorium kraju

– właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym powstała nieprawidłowość, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono powstanie tej nieprawidłowości.

2b. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2a, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o powstaniu lub stwierdzeniu powstania nieprawidłowości oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2c. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym nieprawidłowość ta powstała.

2d. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2c, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości, o powstaniu nieprawidłowości oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2e. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium państwa członkowskiego i akcyza zostanie tam pobrana, podmiotowi, który zapłacił akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej akcyzy.

2f. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

2g. Za nieprawidłowość uważa się sytuacje, do których dochodzi w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, w wyniku których całe przemieszczanie lub część przemieszczania tych wyrobów nie kończy się zgodnie z przepisami, z wyłączeniem sytuacji, w których doszło do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych.

3. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani po dokonaniu dostawy wewnątrzspółnotowej przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:

- 1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;
- 2) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego Unii Europejskiej na uproszczonym dokumencie towarzyszącym lub na kopii dokumentu handlowego, o którym mowa w art. 77 ust. 2, lub na dokumencie, o którym mowa w art. 47 ust. 5;
- 3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy lub złożenie deklaracji w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub złożenie zabezpieczenia albo dokument potwierdzający, że akcyza w tym państwie nie jest wymagana.

4. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 2, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:

- 1) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;
- 2) udokumentowane potwierdzenie wywozu wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Unii Europejskiej, w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, w sposób zgodny z przepisami prawa celnego.

4a. Podmiot, o którym mowa w ust. 2e, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:

- 1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;
- 2) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym powstała nieprawidłowość;
- 3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju.

5. Zwrotowi nie podlega akcyza w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej i eksportu wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy, a także kwota akcyzy niższa od minimalnej kwoty zwrotu.

6. Właściwy naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 3–4a.

6a.⁷⁹⁾ W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu celnego zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, zwrot ten traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy dokonywania zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, minimalną kwotę zwrotu oraz wzór wniosku o zwrot akcyzy, uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych wewnątrzspółnotowo lub eksportowanych wyrobów akcyzowych;
- 2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy;
- 3) ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.

Art. 83. 1. W przypadku reklamacji wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą uznanej przez podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot ten może dokonać obniżenia kwoty akcyzy, do której zapłacenia jest zobowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od reklamowanych wyrobów.

2. Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać obniżenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku wykorzystania reklamowanych wyrobów akcyzowych do produkcji wyrobów akcyzowych.

Art. 83a. 1. W przypadku reklamacji wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą uznanej przez podatnika może on dokonać obniżenia kwoty akcyzy, do której zapłacenia jest obowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od reklamowanych wyrobów.

2. Podatnik może dokonać obniżenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku całkowitego zniszczenia reklamowanych wyrobów akcyzowych:

- 1) w składzie podatkowym albo,
- 2) za zgodą właściwego naczelnika urzędu celnego – w innym miejscu spełniającym warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w obecności przedstawiciela organu podatkowego.

3. Z czynności zniszczenia wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, sporządza się, w dwóch egzemplarzach, protokół zniszczenia wyrobów akcyzowych, w którym podaje się przyczyny tego zniszczenia. Protokół zniszczenia wyrobów akcyzowych podpisuje podatnik oraz obecny przy czynności zniszczenia przedstawiciel organu podatkowego.

⁷⁹⁾ Dodany przez art. 15 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

Rozdział 8

Zezwolenia

Art. 84. 1. Wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia:

- 1) na prowadzenie składu podatkowego,
- 2) na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
- 2a) na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
- 3) (uchylony),
- 3a) na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający,
- 4) na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,
- 5) na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący,
- 6) wyprowadzenia

– następuje w drodze decyzji.

1a. Do postępowań w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1404) w zakresie postępowania audytowego, nie stosuje się art. 6.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób wydawania oraz cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1;
- 2) wzory wniosków o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, a także sposób dokumentowania spełnienia warunków, od których uzależnione jest wydanie danego zezwolenia.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, uwzględni:

- 1) potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podatniku, w szczególności wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego i potrzebę prawidłowego działania podmiotu;
- 2) konieczność zapewnienia swobody przepływu wyrobów akcyzowych.

Rozdział 9

Normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych i dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych

Art. 85. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, z zastrzeżeniem ust. 7, ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów, na ich wniosek:⁸⁰⁾

- 1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych;
- 2) dopuszczalne normy zużycia napojów alkoholowych:
 - a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w przypadku ich użycia do produkcji innych wyrobów,
 - b) o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, w przypadku ich użycia przez podmiot zużywający.

⁸⁰⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego, z zastrzeżeniem ust. 7, w drodze decyzji wydanej z urzędu dla poszczególnych podmiotów:⁸¹⁾

- 1) może ustalić:
 - a) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych,
 - b) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych – o których mowa w ust. 1;
- 2) ustala dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych zerową stawką akcyzy, w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów.

3. W przypadku posiadania przez podatnika więcej niż jednego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się odrębnie dla każdego składu podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu celnego, ustalając normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych oraz dopuszczalne normy ich zużycia, uwzględni:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 3) warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku;
- 4) maksymalne normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;
- 3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, lub zmiany warunków technicznych i technologicznych przy dokonywaniu tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględni:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 3) warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku.

7.⁸²⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, normy dopuszczalnych ubytków niektórych albo wszystkich wyrobów akcyzowych, uwzględniając rodzaj wyrobów akcyzowych, specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, warunki techniczne i technologiczne, w tym środki transportu, występujące w danym przypadku.

8.⁸²⁾ Z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie ust. 7 decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a tracą moc w części dotyczącej norm dopuszczalnych ubytków, które zostały określone w tych przepisach.

9.⁸²⁾ Jeżeli decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a ustalają normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych korzystniejsze dla podmiotu niż określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, decyzje te zachowują moc do końca okresu, na jaki zostały wydane, a w przypadku decyzji bezterminowych – do końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie ust. 7.

⁸¹⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁸²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

DZIAŁ IV

**Wyroby akcyzowe – przepisy szczegółowe.
Podstawa opodatkowania i stawki akcyzy**

Rozdział 1

Wyroby energetyczne i energia elektryczna

Art. 86. 1. Do wyrobów energetycznych, w rozumieniu ustawy, zalicza się wyroby:

- 1) objęte pozycjami CN od 1507 do 1518 00, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 2) objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz od 2704 do 2715;
- 3) objęte pozycjami CN 2901 i 2902;
- 4) oznaczone kodem CN 2905 11 00, niebędące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 5) objęte pozycją CN 3403;
- 6) objęte pozycją CN 3811;
- 7) objęte pozycją CN 3817;
- 8) oznaczone kodami CN 3824 90 91 i 3824 90 97, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 9) pozostałe wyroby, z wyłączeniem substancji stosowanych do znakowania i barwienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych – bez względu na kod CN;
- 10) pozostałe wyroby będące węglowodorami, z wyłączeniem torfu, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa opałowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych – bez względu na kod CN.

2. Paliwami silnikowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do napędu silników spalinowych.

3. Paliwami opałowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do celów opałowych, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w ust. 2.

4. Biokomponentami są biokomponenty w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 87. 1. Produkcją wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów energetycznych, w tym również mieszanie lub przeklasyfikowanie komponentów paliwowych, rozlew gazu skroplonego do butli gazowych, a także barwienie i znakowanie wyrobów energetycznych.

2. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych uzyskiwania niewielkiej ilości wyrobów energetycznych jako produktu ubocznego w procesie wytwarzania wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi. Za niewielką ilość uważa się ilość wyrobów energetycznych, jeżeli przychód osiągnięty z ich sprzedaży stanowi nie więcej niż 0,1% całości przychodu, w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.⁸³⁾), uzyskanego z prowadzonej działalności gospodarczej za poprzedni rok obrotowy lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej.

3. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w ust. 2, jest obowiązany do:

- 1) pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów – w terminie 14 dni od dnia uzyskania po raz pierwszy tych wyrobów;
- 2) przedstawienia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego pisemnej informacji o uzyskanym przychodzie, z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także o wysokości przychodu osiągniętego ze sprzedaży tych wyrobów – na zakończenie każdego roku obrotowego.

⁸³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342, 1448 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 613, 888, 1012, 1027, 1036, 1287 i 1387 oraz z 2014 r. poz. 40 i 312.

4. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych dodawania do paliw silnikowych lub paliw opałowych dodatków lub domieszek w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wyrobu energetycznego zawierającego te dodatki, z wyłączeniem barwienia i znakowania wyrobów energetycznych, o którym mowa w art. 90 ust. 1.

Art. 88. 1.⁸⁴⁾ Podstawą opodatkowania wyrobów energetycznych jest ich ilość, wyrażona, w zależności od rodzaju wyrobów, w litrach gotowego wyrobu w temperaturze 15°C lub w kilogramach gotowego wyrobu, albo wartość opałowa, wyrażona w gigadžulach (GJ).

2. Podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

2a. W przypadku nielegalnego poboru energii elektrycznej podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej szacunkowa ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

2b. Podmiot, który określa szacunkową ilość nielegalnie pobranej energii elektrycznej, jest obowiązany powiadomić właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia ustalenia podmiotu dokonującego nielegalnego poboru energii elektrycznej.

3. Podstawą opodatkowania w przypadku użycia do celów napędowych, z wyłączeniem celów żeglugi:

- 1) paliw opałowych,
- 2) olejów napędowych przeznaczonych do celów żeglugi

– jest ich ilość, wyrażona w litrach, która może być przechowywana w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw lub w zbiorniku pojazdu bądź innego środka przewozowego.

4. Za użycie paliw opałowych lub olejów napędowych, o których mowa w ust. 3, niezgodnie z przeznaczeniem uznaje się również ich posiadanie lub sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw.

5. Za odmierzacz paliw określony w odrębnych przepisach uznaje się instalację pomiarową przeznaczoną do tankowania pojazdów silnikowych, małych łodzi i małych samolotów.

6.⁸⁵⁾ Do celów poboru akcyzy ustala się wartości opałowe wyrobów węglowych, które wynoszą odpowiednio:

- 1) 23,8 GJ/1000 kilogramów dla węgla objętego pozycją CN 2701;
- 2) 8,6 GJ/1000 kilogramów dla węgla brunatnego objętego pozycją CN 2702;
- 3) 27,5 GJ/1000 kilogramów dla koksu objętego pozycją CN 2704.

7.⁸⁶⁾ Do celów poboru akcyzy ustala się wartości opałowe, które wynoszą:

- 1) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2705 00 00:
 - a) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu koksowniczego powstającego w procesie produkcji koksu metodą wysokotemperaturowego odgazowania węgla koksowego,
 - b) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ekspansyjnego i gazów resztkowych powstających na ciągach technologicznych nieorganicznych,
 - c) 7,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu konwertorowego będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w konwertorze tlenowym w czasie przedmuchiwania tlenem ciekłej surówki żelaza,
 - d) 3,6 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu wielkopieczowego będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w wielkim piecu podczas przetapiania spieku rudnego i rudy żelaza na surówkę, w procesie redukcyjnym,
 - e) 1,9 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu nadmiarowego będącego produktem ubocznym suchego chłodzenia koksu,
 - f) 1,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu gardzielowego stanowiącego produkt odpadowy powstający w procesie wytapiania w piecach szybowych wsadu w postaci brykietów koncentratu miedziowego, koksu oraz mieszanki żużla konwertorowego i żużla z wytopu ołowiu,
 - g) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a–f lub gdy nie można ustalić rodzaju wyrobu gazowego;

⁸⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

⁸⁵⁾ Dodany przez art. 21 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

⁸⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 2) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 11 00 – 45,2 GJ/1000 kilogramów;
- 3) dla wyrobów energetycznych o kodach CN od 2711 12 do 2711 19 00 – 46,0 GJ/1000 kilogramów;
- 4) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 21 00:
 - a) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego wysokometanowego grupy E,
 - b) 27,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Lw,
 - c) 24,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Ls,
 - d) 20,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Ln,
 - e) 16,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Lm,
 - f) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a–e;
- 5) dla wyrobów gazowych o kodzie ex CN 2711 29 00:
 - a) 24,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego propan-butan-powietrze,
 - b) 115 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego propan-butan-rozprężony;
- 6) dla wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00 – 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych;
- 7) dla wyrobów gazowych niewymienionych w pkt 1, 2, 4 i 5 – 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych.

8.⁸⁶⁾ W przypadku sprzedaży finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych do obliczenia podstawy opodatkowania tych wyrobów przyjmuje się ilość tych wyrobów wynikającą z faktury dokumentującej ich sprzedaż.

Art. 89. 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla:

- 1) węgla i koksu przeznaczonych do celów opałowych objętych pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00 – 1,28 zł/1 gigadżul (GJ);
- 2) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1565,00 zł/1000 litrów;
- 3) (uchylony);
- 4) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 11 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – 1822,00 zł/1000 litrów;
- 5)⁸⁷⁾ paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – 1446,00 zł/1000 litrów;
- 6)⁸⁷⁾ olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 41 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1196,00 zł/1000 litrów;
- 7) (uchylony);
- 8)⁸⁸⁾ biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 1196,00 zł/1000 litrów;
- 9) olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 41 do 2710 19 49, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów;
- 10) olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69:
 - a) z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów,
 - b) pozostałych, niepodlegających obowiązkowi barwienia i znakowania na podstawie przepisów szczególnych – 64,00 zł/1000 kilogramów;

⁸⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 22 grudnia 2011 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. Nr 291, poz. 1707), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 87.

- 11) olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 – 1180,00 zł/1000 litrów;
- 12) gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych:
 - a) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711 oraz gazowych węglowodorów alifatycznych objętych pozycją CN 2901:
 - skroplonych – 695,00 zł/1000 kilogramów,
 - w stanie gazowym – 11,04 zł/1 gigadżul (GJ),
 - b) wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach:
 - biogazu, bez względu na kod CN – 0 zł,
 - wodoru i biowodoru o kodzie CN 2804 10 00 – 0 zł,
 - c)⁸⁹⁾ pozostałych – 14,72 zł/1 GJ;
- 13) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711, przeznaczonych do celów opałowych – 1,28 zł/1 gigadżul (GJ);
- 14) pozostałych paliw silnikowych – 1822,00 zł/1000 litrów;
- 15) pozostałych paliw opałowych:
 - a) w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest:
 - niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 232,00 zł/1000 litrów,
 - równa lub wyższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 64,00 zł/1000 kilogramów,
 - b) gazowych – 1,28 zł/gigadżul (GJ).

2. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne inne niż określone w ust. 1 pkt 1–13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł.

3. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 20,00 zł za megawatogodzinę (MWh).

4. W przypadku:

- 1) użycia wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾, do napędu silników spalinowych, użycia ich, gdy nie spełniają warunków określonych w szczególnych przepisach w zakresie prawidłowego znakowania i barwienia, a także ich posiadania w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw lub sprzedaży z takiego zbiornika, stosuje się odpowiednio stawkę 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest równa lub wyższa od 890 kilogramów/metr sześcienny – 2047,00 zł/1000 kilogramów;
- 2) przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2, ustalonych dla wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów, stosuje się odpowiednio stawkę określoną w ust. 1 pkt 14, a w przypadku zużycia tych wyrobów do celów opałowych – stawkę określoną w ust. 1 pkt 15;
- 3)⁹¹⁾ ubytków wyrobów energetycznych powstałych w czasie transportu rurociągiem przesyłowym dalekosiężnym, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lit. a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7, stosuje się stawkę akcyzy będącą średnią ważoną stawek na wszystkie wyroby energetyczne wysłane w okresie rocznym do wszystkich odbiorców.

5. Sprzedawca wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾, jest obowiązany w przypadku sprzedaży:

- 1) osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą – do uzyskania od nabywcy oświadczenia, że nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾;

⁸⁹⁾ Dodana przez art. 1 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁹⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- 2) osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej – do uzyskania od nabywcy oświadczenia, że nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾; oświadczenie to powinno być załączone do kopii paragonu lub kopii innego dokumentu sprzedaży wystawionego nabywcy, a w przypadku braku takiej możliwości sprzedawca jest obowiązany wpisać na oświadczeniu numer i datę wystawienia dokumentu potwierdzającego tę sprzedaż.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 7, powinno być dołączone do kopii faktury oraz powinno zawierać:

- 1) dane dotyczące nabywcy, w tym nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także NIP lub REGON;
- 2) określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów;
- 3) wskazanie rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia;
- 4) datę i miejsce złożenia oświadczenia;
- 5) czytelny podpis składającego oświadczenie.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawianej fakturze, ze wskazaniem rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia.

8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, powinno zawierać:

- 1)⁹²⁾ imię i nazwisko, numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, numer PESEL nabywcy lub pełnoletniej osoby zameldowanej pod tym samym adresem co nabywca;
- 2) adres zameldowania nabywcy oraz adres zamieszkania, jeżeli jest inny od adresu zameldowania;
- 3) określenie ilości, rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów;
- 4) określenie liczby posiadanych urządzeń grzewczych, w których mogą być wykorzystane te wyroby oraz miejsc (adresów), gdzie znajdują się te urządzenia;
- 5) wskazanie rodzaju i typu urządzeń grzewczych;
- 6) datę i miejsce sporządzenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

8a. Jeżeli nabywcą wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾ jest organ administracji publicznej, jednostka Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, publiczna szkoła i placówka, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, publiczny zakład opieki zdrowotnej, o którym mowa w *art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.⁹³⁾)*⁹⁴⁾, publiczna jednostka organizacyjna pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, może być zastąpione oświadczeniem złożonym w okresowej umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą, które wywiera skutek jedynie w stosunku do nabywanych wyrobów akcyzowych w ilości wynikającej z tej umowy, zawierającym dane określone w ust. 6, pod warunkiem:

- 1) przekazania kopii tej umowy właściwemu dla sprzedawcy naczelnikowi urzędu celnego przed dokonaniem pierwszej sprzedaży tych wyrobów;
- 2) potwierdzenia każdej sprzedaży fakturą.

9. Osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej nabywająca wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾ jest obowiązana do okazania sprzedawcy dokumentu, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, w celu potwierdzenia jej tożsamości.

⁹²⁾ W brzmieniu ustalonym w art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1016), która weszła w życie z dniem 1 września 2011 r.

⁹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240 i Nr 181, poz. 1290, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 76, poz. 641, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707, z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 107, poz. 679 i Nr 230, poz. 1507 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235.

⁹⁴⁾ Utraciła moc zgodnie z art. 220 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

10. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾ osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej jest obowiązany zastosować stawkę akcyzy określoną w ust. 4 pkt 1 albo odmówić sprzedaży tych wyrobów w przypadku, gdy:

- 1) osoba nabywająca te wyroby odmawia okazania dokumentu, o którym mowa w ust. 8 pkt 1;
- 2) dane zawarte w oświadczeniu są niekompletne, nieczytelne lub nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dokumentu, o którym mowa w ust. 8 pkt 1;
- 3) adres, pod który sprzedawca dostarczył wyroby akcyzowe, jest inny niż wskazane w oświadczeniu nabywcy miejsce (adres), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze;
- 4) ilość i rodzaj nabywanych wyrobów akcyzowych są inne niż wskazane w oświadczeniu.

11. Importer i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾ składa właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie, że przywożone wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾.

12. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 11, powinno zawierać dane dotyczące importera lub podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzwspólnotowego, określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów, datę i miejsce złożenia tego oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie; kopie złożonych oświadczeń powinny być przechowywane przez importera i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone, i udostępniane w celu kontroli.

13. W przypadku importu wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾, gdy naczelnik urzędu celnego przyjmujący zgłoszenie celne w procedurze dopuszczenia do obrotu jest inny niż właściwy naczelnik urzędu celnego w zakresie akcyzy na terytorium kraju dla podmiotu dokonującego importu, importer jest obowiązany do sporządzenia i przekazania do właściwego dla niego naczelnika urzędu celnego w zakresie akcyzy na terytorium kraju miesięcznego zestawienia oświadczeń, o których mowa w ust. 11, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone zgłoszenie celne.

14. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a⁹⁰⁾ sporządza i przekazuje do właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano sprzedaży, miesięczne zestawienie oświadczeń, o których mowa w ust. 5; oryginały oświadczeń powinny być przechowywane przez sprzedawcę przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone, i udostępniane w celu kontroli.

15. Miesięczne zestawienie oświadczeń powinno zawierać:

- 1) w przypadku sprzedawcy, o którym mowa w ust. 14:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania podmiotu przekazującego zestawienie,
 - b) ilość i rodzaj oraz przeznaczenie wyrobów, których dotyczy oświadczenie,
 - c) datę złożenia oświadczenia,
 - d) datę i miejsce sporządzenia zestawienia oraz czytelny podpis osoby sporządzającej zestawienie,
 - e) określenie liczby urządzeń grzewczych posiadanych przez nabywców, wynikającej ze złożonych przez nich oświadczeń,
 - f) miejsce (adres), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze wskazane w oświadczeniach,
 - g)⁹⁵⁾ w przypadku oświadczeń, o których mowa w:
 - ust. 5 pkt 1 – imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub miejsca zamieszkania, a także NIP, numer PESEL lub REGON składającego oświadczenie,
 - ust. 5 pkt 2 – imię i nazwisko, adres miejsca zamieszkania oraz numer PESEL składającego oświadczenie;
- 2) w przypadku importera, o którym mowa w ust. 13, dane, o których mowa w pkt 1 lit. a–d.

16. W przypadku niespełnienia warunków określonych w ust. 5–15 stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 4 pkt 1.

⁹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 54 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 92.

Art. 90. 1. Obowiązkowi znakowania i barwienia podlegają:

- 1) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69, z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny;
- 2) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 41 do 2710 19 49 – przeznaczone na cele opałowe;
- 3) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 41 do 2710 19 49 – wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich.

1a. Obowiązkowi barwienia nie podlegają wyroby energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, wykorzystywane do celów żeglugi przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Obowiązek znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, o których mowa w ust. 1, ciąży na podmiotach prowadzących składy podatkowe, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzspółnotowego i przedstawicielach podatkowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia;
- 2) ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w miligramach/litr wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględni:

- 1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami energetycznymi, a zwłaszcza konieczność przeciwdziałania unikaniu opodatkowania akcyzą;
- 2) techniczne możliwości zapewniające prawidłowe oznaczenie i zabarwienie wyrobów energetycznych;
- 3) przeznaczenie wyrobów energetycznych.

Art. 91. 1. Podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu, zużywający energię elektryczną w sytuacji, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4, a także podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5, są obowiązani do prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego lub podmiotu zużywającego energię, a w przypadku braku urządzeń pomiarowych – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru energii przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.

1a.⁹⁶⁾ Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podmiotów produkujących energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, która nie jest dostarczana do instalacji połączonych i współpracujących ze sobą, służących do przesyłania tej energii, lecz jest zużywana przez ten podmiot, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należytym wysokości.

2. Podmiot dokonujący dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu energii elektrycznej jest obowiązany do prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku takich możliwości – na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna zawierać odpowiednio dane niezbędne do określenia w okresach miesięcznych, z dokładnością do 0,001 MWh, łącznej ilości:

- 1) wyprodukowanej, nabytej wewnątrzspółnotowo, zaimportowanej, zakupionej na terytorium kraju energii elektrycznej;
- 2) energii elektrycznej sprzedanej nabywcom końcowym na terytorium kraju;
- 3) energii elektrycznej sprzedanej podmiotom posiadającym koncesję w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 4) energii elektrycznej dostarczonej wewnątrzspółnotowo i wyeksportowanej;
- 5) energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne;
- 6) energii elektrycznej zwolnionej od akcyzy na podstawie art. 30 ust. 6 i 7 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 2;
- 7) strat energii elektrycznej niepodlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 9.

⁹⁶⁾ Dodany przez art. 15 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

4. Jeżeli brak jest urządzeń pomiarowych pozwalających na precyzyjne określenie ilości, o których mowa w ust. 3 pkt 5 i 7, prowadzący ewidencję określa ilości szacunkowe.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając:

- 1) konieczność określenia odrębnie ilości energii elektrycznej zakupionej, sprzedanej nabywcy końcowemu, sprzedanej podmiotowi niebędącemu nabywcą końcowym, wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby, dostarczonej wewnątrzspółnotowo, wyeksportowanej oraz strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
- 2) konieczność wyodrębnienia kwoty akcyzy należnej do zapłaty od energii elektrycznej;
- 3) możliwość zapewnienia właściwych informacji dotyczących energii elektrycznej sprzedanej nabywcy końcowemu, wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby, dostarczonej wewnątrzspółnotowo, wyeksportowanej oraz strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
- 4) przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy.

Art. 91a.⁹⁷⁾ 1. Pośredniczący podmiot węglowy dokonujący sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów węglowych zawierającą następujące dane:

- 1) ilość każdorazowo sprzedanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu wyrobów węglowych, w kilogramach, według nazwy oraz pozycji CN;
- 2) datę sprzedaży wyrobów węglowych i datę ich wydania finalnemu nabywcy węglowemu;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy węglowego;
- 4) datę wystawienia i numer identyfikujący dokument dostawy albo inny dokument zastępujący dokument dostawy, na podstawie którego te wyroby zostały sprzedane na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu.

2. Pośredniczący podmiot węglowy używający wyrobów węglowych jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów węglowych zawierającą ilość wyrobów węglowych:

- 1) użytych w ramach zwolnień, o których mowa w art. 31a ust. 1, lub
- 2) użytych do celów nieobjętych zwolnieniem

– w podziale na miesiące, w kilogramach, według nazwy oraz pozycji CN.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, dokument dostawy i inne dokumenty, o których mowa w art. 31a ust. 3, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ewidencja została sporządzona, a dokumenty zostały wystawione.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być zastąpiona przez ewidencję prowadzoną na potrzeby podatkowe lub księgowo inne niż akcyza, jeżeli zawiera ona wszystkie dane wymienione w ust. 1 lub 2.

Art. 91b.⁹⁸⁾ 1. Pośredniczący podmiot gazowy dokonujący sprzedaży wyrobów gazowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów gazowych zawierającą następujące dane:

- 1) ilość każdorazowo sprzedanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN, oraz ich wartość opałową;
- 2) datę sprzedaży wyrobów gazowych;

⁹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁹⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy gazowego;
- 4) datę wystawienia i numer faktury lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, na podstawie których te wyroby zostały sprzedane na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu.

2. Pośredniczący podmiot gazowy używający wyrobów gazowych jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów gazowych zawierającą następujące dane:

- 1) ilość wyrobów gazowych, odpowiednio do dokonanych czynności:
 - a) użytych w ramach zwolnień, o których mowa w art. 31b ust. 1, 2 lub 3, lub
 - b) użytych do celów nieobjętych zwolnieniem, lub
 - c) wyprodukowanych, lub
 - d) nabytych wewnątrzspółnotowo, lub
 - e) dostarczonych wewnątrzspółnotowo, lub
 - f) importowanych, lub
 - g) eksportowanych, lub
 - h) nabytych na terytorium kraju, lub
 - i) sprzedanych na terytorium kraju– w podziale na miesiące dokonania czynności, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN, oraz ich wartość opałową;
- 2) datę oraz adres miejsca dokonania czynności;
- 3) w przypadkach, o których mowa w pkt 1 lit. d–i, dane kontrahentów, z którymi dokonano tych czynności.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, faktury i inne dokumenty, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ewidencja została sporządzona, a faktury lub inne dokumenty zostały wystawione.

5. Ewidencję, o której mowa w ust. 1 i 2, prowadzi się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku tych urządzeń – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru wyrobów gazowych przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być zastąpiona przez ewidencję prowadzoną na potrzeby podatkowe lub księgowo inne niż akcyza, jeżeli zawiera ona wszystkie dane wymienione w ust. 1 lub 2.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli sprzedaż jest udokumentowana tylko paragonem fiskalnym, ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4.

Rozdział 2

Napoje alkoholowe

Art. 92. Do napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy zalicza się alkohol etylowy, piwo, wino, napoje fermentowane oraz wyroby pośrednie.

Art. 93. 1. Do alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy zalicza się:

- 1) wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, objęte pozycjami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Nomenklatury Scalonej;
- 2) wyroby objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości;
- 3) napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony alkohol etylowy.

2. Produkcją alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie, przetwarzanie, oczyszczanie, skażanie lub odwadnianie alkoholu etylowego, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania alkoholu etylowego jest liczba hektolitrów alkoholu etylowego 100% vol. w temperaturze 20°C zawartego w gotowym wyrobie.

4.⁹⁹⁾ Stawka akcyzy na alkohol etylowy wynosi 5704,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w gotowym wyrobie.

Art. 94. 1. Piwem w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2203 00 oraz wszelkie wyroby zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, objęte pozycją CN 2206 00, jeżeli rzeczywista objętościowa moc alkoholu w tych wyrobach przekracza 0,5% objętości.

2. Produkcją piwa w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie piwa, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania piwa jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu na 1 stopień Plato.

4. Stawka akcyzy na piwo wynosi 7,79 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe metody ustalania parametrów służących do określenia podstawy opodatkowania piwa, o których mowa w ust. 3, w szczególności wyznaczania liczby stopni Plato w piwie gotowym, uwzględniając przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy oraz technologię wytwarzania piwa.

Art. 95. 1. Winem w rozumieniu ustawy jest:

1) wino niemusujące – wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w pkt 2:

- a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 15% objętości, pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji, albo
- b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 15% objętości, lecz nieprzekraczającej 18% objętości, pod warunkiem że nie zawierają żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;

2) wino musujące – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:

- a) znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
- b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającą 15% objętości,
- c) cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją wina w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wina, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania wina jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy na wino wynosi 158,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 96. 1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:

1) musujące napoje fermentowane – wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 95, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:

- a) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającą 13% objętości, albo
- b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 13% objętości, lecz nieprzekraczającą 15% objętości – pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

⁹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 8 listopada 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 1645), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

- 2) niemusujące napoje fermentowane – niebędące musującymi napojami fermentowanymi określonymi w pkt 1 – wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 95 ust. 1, oraz wyroby objęte pozycją CN 2206 00, z wyjątkiem wszelkich wyrobów określonych w art. 94 ust. 1:
 - a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 10% objętości, albo
 - b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 10% objętości, lecz nieprzekraczającej 15% objętości – pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
2. Produkcją napojów fermentowanych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie napojów fermentowanych, a także ich rozlew.
3. Podstawą opodatkowania napojów fermentowanych jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.
- 4.¹⁰⁰⁾ Stawki akcyzy na napoje fermentowane wynoszą:
 - 1) na cydr i perry o kodach CN 2206 00 31, 2206 00 51 oraz 2206 00 81, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 5,0% objętości – 97,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;
 - 2) na pozostałe napoje fermentowane – 158,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 97. 1. Wyrobami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 22% objętości, objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 94–96.

2. Produkcją wyrobów pośrednich w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów pośrednich, a także ich rozlew.

3. Podstawą opodatkowania wyrobów pośrednich jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy na wyroby pośrednie wynosi 318,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Rozdział 3

Wyroby tytoniowe i susz tytoniowy¹⁰¹⁾

Art. 98. 1. Do wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy zalicza się bez względu na kod CN:

- 1) papierosy;
- 2) tytoń do palenia;
- 3) cygara i cygaretki.

2. Za papierosy uznaje się:

- 1) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarami ani cygaretkami w rozumieniu ust. 4;
- 2) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w tutkach z bibuły papierosowej;
- 3) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.

3. Do celów akcyzy, tytoń zrolowany, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za:

- 1) dwa papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 8 centymetrów, ale nie dłuższy niż 11 centymetrów;
- 2) trzy papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 11 centymetrów, ale nie dłuższy niż 14 centymetrów;
- 3) cztery papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 14 centymetrów, ale nie dłuższy niż 17 centymetrów;
- 4) pięć papierosów – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 17 centymetrów, ale nie dłuższy niż 20 centymetrów.

¹⁰⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰¹⁾ Tytuł rozdziału w brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do ustalenia, co należy uznać za sześć, siedem i większą liczbę papierosów.

4. Za cygara lub cygaretki, biorąc pod uwagę ich właściwości i zwykłe oczekiwania konsumentów, uznaje się:

- 1) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu,
- 2) tytoń zrolowany z poszarpanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara z odtworzonego tytoniu pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie ustnik, w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi nie mniej niż 2,3 grama i nie więcej niż 10 gramów, a obwód równy przynajmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 milimetry

– jeżeli są oraz mogą być przeznaczone wyłącznie do palenia w stanie niezmiennym.

5. Za tytoń do palenia uznaje się:

- 1) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;
- 2) odpady tytoniowe będące pozostałościami liści tytoniu i produktami ubocznymi uzyskanymi podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych, oddane do sprzedaży detalicznej, niebędące papierosami, cygarami lub cygaretkami, a nadające się do palenia.

6. (uchylony).

7. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 4, są traktowane jako cygara i cygaretki.

8. Produkty składające się w całości albo w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 2, 3 lub 5, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia. Jednakże nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych produktów, które nie zawierają tytoniu i są wykorzystywane wyłącznie w celach medycznych.

Art. 99. 1. Produkcją wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

2.¹⁰²⁾ Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

- 1)¹⁰³⁾ na papierosy, z zastrzeżeniem ust. 10 – 206,76 zł za każde 1000 sztuk i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej;
- 2)¹⁰³⁾ na tytoń do palenia, z zastrzeżeniem ust. 10 – 141,29 zł za każdy kilogram i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej;
- 3)¹⁰³⁾ na cygara i cygaretki – 280,25 zł za każde 1000 sztuk.

3.¹⁰²⁾ Na papierosy lub tytoń do palenia nieobjęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczone maksymalną ceną detaliczną stawki akcyzy wynoszą:

- 1)¹⁰⁴⁾ na papierosy – 343,98 zł za każde 1000 sztuk;
- 2)¹⁰⁴⁾ na tytoń do palenia – 229,32 zł za każdy kilogram.

4. Minimalna stawka akcyzy na papierosy wynosi 100% całkowitej kwoty akcyzy, naliczonej od ceny równej średniej ważonej detalicznej cenie sprzedaży papierosów.

5. (uchylony).

5a. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów albo średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia stanowi iloraz całkowitej wartości odpowiednio wszystkich papierosów albo tytoniu do palenia, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, i odpowiednio liczby tych papierosów albo ilości tytoniu do palenia.

5b. Całkowitą wartość, o której mowa w ust. 5a, oblicza się w oparciu o detaliczne ceny sprzedaży obejmujące wszystkie podatki.

¹⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 87.

¹⁰³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 99.

¹⁰⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 99.

5c. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia oblicza się na podstawie danych z roku poprzedzającego rok kalendarzowy, na który te średnie ważone detaliczne ceny sprzedaży są obliczane.

5d. Na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy stosuje się średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów obliczaną na podstawie danych za pierwszych 10 miesięcy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, na który średnia ważona detaliczna cena sprzedaży papierosów jest obliczana.

6. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego na opakowaniu jednostkowym papierosów lub tytoniu do palenia, z zastrzeżeniem ust. 9.

7. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego papierosów lub tytoniu do palenia, przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju, jest obowiązany wyznaczyć i wydrukować maksymalną cenę detaliczną na opakowaniu jednostkowym tych wyrobów.

8. W przypadku importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną cenę detaliczną, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, o której mowa w ust. 5d, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, że jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

9. W przypadku nabycia lub posiadania papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych albo oznaczonych maksymalną cenę detaliczną, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, o której mowa w ust. 5d, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, że jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 5, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70% maksymalnej ceny detalicznej wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.

11. Producent, importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego papierosów lub tytoniu do palenia są obowiązani do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji o liczbie znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy papierosów poszczególnych marek i ilości tytoniu do palenia oznaczonych maksymalną cenę detaliczną w okresie:

- 1) pierwszych 10 miesięcy roku kalendarzowego,
- 2) roku kalendarzowego

– poprzedzających rok kalendarzowy, na który są obliczane średnie ważone detaliczne ceny sprzedaży.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, formę przekazywania oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 11, uwzględniając potrzebę ustalenia średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów oraz średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów, przed końcem roku kalendarzowego poprzedzającego rok kalendarzowy, na który jest ustalana, na podstawie danych, o których mowa w ust. 11 pkt 1, na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia, najpóźniej do dnia 1 marca danego roku kalendarzowego, na podstawie danych, o których mowa w ust. 11 pkt 2.

Art. 99a.¹⁰⁵⁾ 1.¹⁰⁶⁾ Za susz tytoniowy uznaje się, bez względu na wilgotność, tytoń, który nie jest połączony z żywą rośliną i nie jest jeszcze wyrobem tytoniowym.

2. Podstawą opodatkowania suszu tytoniowego jest ilość tego suszu wyrażona w kilogramach.

3.¹⁰⁷⁾ Stawka akcyzy na susz tytoniowy wynosi 229,32 zł za każdy kilogram.

4. W przypadku:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub
- 2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy

– bez jego oznaczenia znakami akcyzy, stawka akcyzy wynosi 458,64 zł za każdy kilogram.¹⁰⁸⁾

5. W przypadku nabycia lub posiadania suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tego suszu, stosuje się stawkę akcyzy, o której mowa w ust. 4.

6. Nie dokonuje się:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub
- 2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy

– luzem bez opakowania.

DZIAŁ V

Opodatkowanie akcyzą samochodów osobowych

Art. 100. 1. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) import samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
- 2) nabycie wewnątrzwspólnotowe samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
- 3) pierwsza sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym:
 - a) wyprodukowanego na terytorium kraju,
 - b) od którego nie została zapłacona akcyza z tytułu czynności, o których mowa w pkt 1 albo 2.

2. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju, następująca po sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wcześniej akcyza nie została zapłacona w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

2a. W przypadku wymiany, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika samochodu osobowego o pojemności 2000 centymetrów sześciennych albo niższej na silnik o pojemności powyżej 2000 centymetrów sześciennych przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika powyżej 2000 centymetrów sześciennych.

¹⁰⁵⁾ Dodany przez art. 7 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 99.

¹⁰⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 99.

¹⁰⁸⁾ Część wspólna w brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 99.

2b. W przypadku instalacji, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika w samochodzie osobowym bez silnika przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika, który został zainstalowany.

2c. Przepisy ust. 2a i 2b stosuje się niezależnie od tego, czy wymiana bądź instalacja silnika zostały dokonane z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

3. Jeżeli w stosunku do samochodu osobowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności podlegającej opodatkowaniu to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. Samochody osobowe są to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją CN 8703 przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem pojazdów samochodowych i pozostałych pojazdów, które nie wymagają rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

5. Na potrzeby niniejszego działu za sprzedaż samochodu osobowego uznaje się jego:

- 1) sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 2) zamianę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 3) wydanie w zamian za wierzytelności;
- 4) wydanie w miejsce świadczenia pieniężnego;
- 5) darowiznę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 6) wydanie w zamian za dokonanie określonej czynności;
- 7) przekazanie lub wykorzystanie na potrzeby reprezentacji albo reklamy;
- 8) przekazanie przez podatnika na potrzeby osobiste podatnika, współników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;
- 9) użycie na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

6. Do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych stosuje się odpowiednio art. 14 ust. 1–4, 6–8, 10 i 11, art. 16, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19, przepisy wydane na podstawie art. 20, art. 21 ust. 5 oraz art. 27–29.

Art. 101. 1. Obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem:

- 1) przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju – jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel nastąpiło przed przemieszczeniem samochodu na terytorium kraju;
- 2) nabycia prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel – jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel nastąpiło po przemieszczeniu samochodu osobowego na terytorium kraju;
- 3) złożenia wniosku o rejestrację samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym – jeżeli podmiot występujący z wnioskiem o rejestrację na terytorium kraju nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego nie jest jego właścicielem.

2a. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a, nie powstaje, jeżeli ten samochód osobowy został dostarczony wewnątrzspółnotowo lub wyeksportowany w terminie 30 dni od dnia nabycia wewnątrzspółnotowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a. Fakt dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu jest potwierdzany przez dokumenty, o których mowa w art. 107 ust. 3.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem wydania, a w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 5 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności.

4. Jeżeli sprzedaż samochodu osobowego powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania, a w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 5 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności. Sprzedawca jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonanej sprzedaży.

5. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności podlegającej opodatkowaniu, o której mowa w art. 100 ust. 1 lub ust. 2, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.

Art. 102. 1. Podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności, o których mowa w art. 100 ust. 1 lub 2.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 101 ust. 2 pkt 1 i 2, jeżeli przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju dokonał inny podmiot niż podmiot, który nabył prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która nabyła prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 101 ust. 2 pkt 3, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która wystąpiła o rejestrację tego samochodu na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

4. W przypadku gdy samochód osobowy stanowi przedmiot współwłasności, za podatników uznaje się wszystkich współwłaścicieli, nawet gdy czynności podlegających opodatkowaniu dokonał jeden ze współwłaścicieli. Współwłaściciele ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe.

Art. 103. 1. Organy egzekucyjne, określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101 i 293), są płatnikami akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego akcyza nie została zapłacona.

2. Płatnik akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym sprzedano samochód, a także przekazać w tym terminie do właściwego naczelnika urzędu celnego deklarację o wysokości pobranej i wpłaconej akcyzy według ustalonego wzoru.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych zawartych w deklaracji o wysokości akcyzy pobranej i wpłaconej przez płatnika oraz wzór tej deklaracji, zamieszczając objaśnienia co do sposobu prawidłowego składania deklaracji oraz informacje o miejscu ich składania, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia kwoty akcyzy.

Art. 104. 1. Podstawą opodatkowania w przypadku samochodu osobowego jest:

- 1) kwota należna z tytułu sprzedaży samochodu osobowego na terytorium kraju pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy należne od tego samochodu osobowego;
- 2) kwota, jaką podatnik jest obowiązany zapłacić za samochód osobowy – w przypadku jego nabycia wewnątrzspółnotowego, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 101 ust. 2 pkt 3, podstawą opodatkowania jest średnia wartość rynkowa samochodu osobowego pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy;
- 3) wartość celna samochodu osobowego powiększona o należne cło – w przypadku importu tego samochodu, z zastrzeżeniem ust. 2–5.

2. W przypadku samochodu osobowego, wobec którego mają zastosowanie przepisy dotyczące procedury uszlachetnienia biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością produktów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.

3. Podstawą opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego objętego procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby samochód ten był objęty procedurą dopuszczenia do obrotu.

4. Podstawa opodatkowania w przypadku importu samochodu osobowego obejmuje również prowizję oraz koszty transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały do niej włączone, a zostały już poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w dokumencie przewozowym lub innym dokumencie, na podstawie którego samochód jest importowany.

5. Do podstawy opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu.

6. Podstawą opodatkowania z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego dopuszczonego wcześniej do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z przepisami celnymi, ale niezarejestrowanego na terytorium innego państwa członkowskiego jest wartość, o której mowa w ust. 1 pkt 3, z uwzględnieniem prowizji, kosztów transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały uwzględnione w cenie, ale zostały już poniesione do miejsca, w którym nastąpiło objęcie towaru procedurą celną.

6a. W przypadku samochodów osobowych typu ambulans do podstawy opodatkowania nie wlicza się kwot stanowiących wartość specjalistycznego wyposażenia medycznego.

7. Jeżeli nie można określić kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w szczególności w przypadku darowizny samochodu osobowego, za podstawę opodatkowania przyjmuje się średnią wartość rynkową samochodu osobowego na rynku krajowym, pomniejszoną o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.

8. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania w przypadku czynności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od średniej wartości rynkowej tego samochodu osobowego, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej wzywa podatnika do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego.

9. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi wysokość podstawy opodatkowania.

10. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania ustalona z uwzględnieniem opinii biegłego odbiega co najmniej o 33% od zadeklarowanej podstawy opodatkowania, koszty opinii biegłego lub biegłych ponosi podatnik.

11. Średnią wartością rynkową samochodu osobowego jest wartość ustalana na podstawie notowanej na rynku krajowym, w dniu powstania obowiązku podatkowego, średniej ceny zarejestrowanego na terytorium kraju samochodu osobowego tej samej marki, tego samego modelu, rocznika oraz – jeżeli jest to możliwe do ustalenia – z tym samym wyposażeniem i o przybliżonym stanie technicznym, co nabyty na terytorium kraju lub nabyty wewnątrzspółnotowo samochód osobowy.

12. Do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej stosuje się bieżący kurs średni waluty obcej wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu powstania obowiązku podatkowego.

13. W przypadku gdy w dniu powstania obowiązku podatkowego nie został wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski bieżący kurs średni waluty obcej, do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej stosuje się ostatni, przed dniem powstania obowiązku podatkowego, bieżący kurs średni wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski.

Art. 105. Stawka akcyzy na samochody osobowe wynosi:

- 1) 18,6% podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych o pojemności silnika powyżej 2000 centymetrów sześciennych;
- 2) 3,1% podstawy opodatkowania – dla pozostałych samochodów osobowych.

Art. 106. 1. Podatnik z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe w sprawie akcyzy, według ustalonego wzoru,
- 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

2. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego dokonać obliczenia i zapłaty na rachunek właściwej izby celnej, akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

- 1) deklaracji podatkowych, o których mowa w ust. 1,
- 2) deklaracji uproszczonych, o których mowa w ust. 2

– wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego składania tych deklaracji, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie, że deklaracje stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 107. 1. Podmiotowi, który nabył prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, i który dokonuje dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, lub jeżeli w jego imieniu ta dostawa albo eksport są realizowane, przysługuje zwrot akcyzy na wniosek, złożony właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie roku od dnia dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego.

2. Zwrotowi nie podlega akcyza w kwocie niższej niż minimalna kwota zwrotu.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany posiadać dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu, którymi są w szczególności: dokumenty przewozowe, celne, faktura i specyfikacja dostawy oraz inne dokumenty handlowe związane z dostawą wewnątrzwspólnotową albo eksportem.

4. Do wniosku o zwrot załącza się dowód zapłaty akcyzy na terytorium kraju lub fakturę z wykazaną kwotą akcyzy oraz dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu, o których mowa w ust. 3.

5. Organami podatkowymi właściwymi w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy z tytułu ostatniej czynności podlegającej opodatkowaniu, której przedmiotem był ten samochód osobowy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy od samochodu osobowego, minimalną kwotę zwrotu akcyzy, wzór wniosku o zwrot akcyzy oraz terminy zwrotu akcyzy, uwzględniając konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy oraz ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.

Art. 108. (uchylony).

Art. 109. 1. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju, do wydania podatnikowi, na jego wniosek, dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4.

2. Dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, naczelnik urzędu celnego jest obowiązany wydać na wniosek zainteresowanego podmiotu dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4.

3. W przypadku sprzedaży nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego, niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju lub dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 3a–3c.

3a. Podmiot dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia samochodów osobowych, prowadzący sprzedaż nowych samochodów osobowych na rzecz wyspecjalizowanych salonów sprzedaży, posiadający z nimi długoterminowe umowy, może nie przekazywać tym salonom oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przekaże im kopię tego dokumentu. Kopia powinna zawierać oświadczenie podmiotu dokonującego wewnątrzspółnotowych nabyć samochodów osobowych o posiadaniu przez ten podmiot oryginału tego dokumentu.

3b. W przypadku przekazania przez podmiot dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia samochodów osobowych wyspecjalizowanemu salonowi sprzedaży oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wyspecjalizowany salon sprzedaży może nie przekazywać nabywcy samochodu osobowego oryginału tego dokumentu, jeżeli dołączy do faktury oświadczenie, że posiada oryginał tego dokumentu.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, gdy wyspecjalizowany salon sprzedaży nie posiada oryginału dokumentu, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany dołączyć do faktury oświadczenie, że posiada kopię dokumentu, o której mowa w ust. 3a.

3d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b i 3c, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawionej fakturze.

3e. Przez wyspecjalizowany salon sprzedaży, o którym mowa w ust. 3a–3c, należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej prowadzącą salon sprzedaży samochodów osobowych autoryzowany przez producenta samochodów osobowych lub jego upoważnionego przedstawiciela.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych oraz konieczność identyfikacji samochodów osobowych.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb obiegu dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2,
- 2) inne dokumenty niż dokument, o którym mowa w ust. 1, potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodów osobowych nabytych wewnątrzspółnotowo, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju

– uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi, potrzeby dokumentowania zapłaty akcyzy oraz braku obowiązku zapłaty akcyzy oraz zasady rejestracji samochodów osobowych i konieczność identyfikacji samochodów osobowych.

Art. 110. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;
- 2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu w państwie członkowskim Unii Europejskiej przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;
- 3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;
- 4) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia jego przywozu na terytorium kraju;
- 5) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym osoba fizyczna miała miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia od akcyzy lub zwrotu podatku.

2. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju na pobyt stały w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli łącznie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, oraz przywóz następuje w okresie 2 miesięcy przed przewidywaną datą zawarcia związku małżeńskiego albo 4 miesięcy po dacie zawarcia tego związku małżeńskiego.

3. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 2, jest obowiązana do przedłożenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowodu zawarcia związku małżeńskiego w okresie 4 miesięcy od daty jego zawarcia.

4. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną, która nabyła w drodze dziedziczenia prawo własności lub prawo użytkowania tego samochodu osobowego na terytorium państwa członkowskiego, pod warunkiem że osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dokument stwierdzający prawo własności lub prawo użytkowania samochodu osobowego nabyte w drodze dziedziczenia potwierdzony przez notariusza lub inne właściwe władze, a także że samochód osobowy jest przywożony na terytorium kraju nie później niż w terminie 2 lat, licząc od daty wejścia w posiadanie tego samochodu.

5. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawia dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju – w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty na terytoriach państw członkowskich Unii Europejskiej, z których powracają.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

7. W przypadku przywozu, o którym mowa w ust. 1 i 2, z terytorium państwa członkowskiego, samochód osobowy jest zwolniony od akcyzy, jeżeli został przywieziony przed upływem 12 miesięcy od dnia osiedlenia się osoby fizycznej na terytorium kraju.

8. Za miejsce stałego pobytu uznaje się miejsce, w którym osoba fizyczna przebywa przez co najmniej 185 dni w roku kalendarzowym ze względu na swoje więzi osobiste i zawodowe. W przypadku osoby niezwiązanej z tym miejscem zawodo- na osobiste powiązania wskazuje istnienie ścisłych więzi pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka. Jednakże za miejsce stałego pobytu osoby związanej zawodo- z miejscem innym niż miejsce powiązań osobistych, i z tego względu przebywającej na zmianę w różnych miejscach na terytoriach dwóch lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej, uznaje się miejsce, z którym jest związana osobiście, pod warunkiem że regularnie tam powraca. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony, jeśli osoba mieszka na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wypełnienia zadania w określonym czasie. Studia wyższe bądź nauka w szkole poza miejscem stałego pobytu nie stanowią zmiany miejsca stałego pobytu.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju na pobyt stały lub powracających z czasowego pobytu z terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 111. 1. Zwalnia się od akcyzy:

- 1) samochód osobowy przywożony czasowo do celów prywatnych przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
 - a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, w rozumieniu art. 110 ust. 8, na terytorium państwa członkowskiego,
 - b) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby,
 - c) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,
 - d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej w okresie czasowego przywozu, jednakże samochód osobowy należący do przedsiębiorstwa wynajmującego z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego może być podnajmowany w celu jego ponownego przywozu, jeżeli znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego na skutek wykonania umowy najmu, która na terytorium tego państwa członkowskiego została zrealizowana; samochód może też być zwrócony na terytorium państwa członkowskiego przez pracownika przedsiębiorstwa wynajmującego, na terytorium którego został wynajęty, także w przypadku gdy pracownik ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju;

- 2) samochód osobowy przywożony czasowo do celów zawodowych przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
 - a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, w rozumieniu art. 110 ust. 8, na terytorium państwa członkowskiego,
 - b) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,
 - c) samochód osobowy nie będzie służył na terytorium kraju do odpłatnego transportu osób ani do odpłatnego lub nieodpłatnego transportu towarów do celów przemysłowych lub handlowych,
 - d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej w okresie czasowego przywozu,
 - e) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi na terytorium państwa członkowskiego, na terytorium którego osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia od akcyzy lub zwrotu podatku, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 3) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego, w którym użytkownik ma miejsce zamieszkania, używany w regularnych podróżach z miejsca zamieszkania do miejsca pracy na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c–e;
- 4) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego, w którym student ma miejsce zamieszkania, używany przez niego na terytorium kraju, w którym przebywa on wyłącznie w celu studiowania, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c–e.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, uważa się za spełniony, jeżeli samochód osobowy posiada urzędowy znak rejestracyjny państwa członkowskiego, na terytorium którego został zarejestrowany, z wyłączeniem tymczasowych znaków rejestracyjnych. W przypadku samochodu osobowego zarejestrowanego na terytorium państwa członkowskiego, na terytorium którego wydanie urzędowych znaków rejestracyjnych nie stanowi dowodu, że samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi na terytorium państwa członkowskiego, użytkownik powinien wykazać w inny sposób, że wymagane podatki lub opłaty zostały zapłacone.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest bezterminowe.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, miejsce stałego pobytu na terytorium państwa członkowskiego ustala się na podstawie dokumentów, w szczególności dowodu tożsamości lub innego dokumentu urzędowego. W przypadku wątpliwości dotyczących spełnienia warunku posiadania miejsca stałego pobytu, zwolnienie od akcyzy następuje pod warunkiem wpłacenia kaucji pieniężnej w walucie polskiej, w wysokości kwoty akcyzy, która byłaby należna.

6. Zwrot kaucji następuje w terminie dwóch miesięcy od dnia przedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego. Od kwoty zwracanej kaucji nie przysługują odsetki.

7. W przypadku nieprzedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu w terminie dwunastu miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, właściwy naczelnik urzędu celnego zalicza kaucję na poczet kwoty należnej akcyzy.

8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju z terytorium państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

9. (uchylony).

Art. 112. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony spoza terytorium państw członkowskich oraz państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium tych państw, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;
- 2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu poza terytorium państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;

- 3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;
- 4) osoba ta przebywała poza terytorium państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez okres co najmniej 12 kolejnych miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu;
- 5) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej przez okres 12 miesięcy od dnia jego przywozu na terytorium kraju.

2. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych skierowanych lub wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawią dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju – w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty w państwach, z których powracają.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zwolnienie od akcyzy obejmuje również samochody osobowe przywożone z terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, nabywane w drodze powrotnej z terytorium państwa trzeciego.

4. Przepisy art. 110 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 113. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienia samochodów osobowych od akcyzy w przypadku, gdy wynika to z:

- 1) przepisów prawa Unii Europejskiej,
- 2) umów międzynarodowych,
- 3) zasady wzajemności

– określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu samochodami osobowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Zwolnienia od akcyzy mogą być realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.

3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

DZIAŁ VI

Znaki akcyzy

Rozdział 1

Obowiązek oznaczania znakami akcyzy

Art. 114. Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 115. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wytworzenie znaków akcyzy wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania tych znaków.

2. Wytwórca znaków może zbywać znaki akcyzy wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwym naczelnikom urzędów celnych w sprawach znaków akcyzy lub podmiotom przez nich upoważnionym.

Art. 116. 1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a, ciąży na zarejestrowanym, zgodnie z art. 16, podmiocie będącym:¹⁰⁹⁾

- 1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy, z zastrzeżeniem pkt 6;
- 2) importerem;

¹⁰⁹⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 4) przedstawicielem podatkowym;
- 5) podmiotem dokonującym produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;
- 6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

1a.¹¹⁰⁾ Obowiązek oznaczania suszu tytoniowego podatkowymi znakami akcyzy ciąży na podmiocie dokonującym czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1–3.

2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o importerze rozumie się przez to również podmiot niebędący importerem, lecz na którym ciąży obowiązek uiszczenia cła, o którym mowa w art. 13 ust. 2.

3. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, w przypadku gdy wyroby te przeznaczone są do dalszej sprzedaży.

4. W przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 3, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – nabywca tych wyrobów, jest obowiązany zakupić znaki akcyzy i oznaczyć nimi wyroby. Z czynności oznaczania sporządza się protokół.

5. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 3, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, ponownie rozlanych lub rozważonych w inne opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych w miejscu ich sprzedaży detalicznej.

Art. 117. 1.¹¹¹⁾ Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadkach, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 2 oraz w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, odpowiednio przed dokonaniem ich sprzedaży lub przekazaniem do magazynu wyrobów gotowych.

2. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy:

- 1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, albo objęte procedurą składu celnego i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) przemieszczone na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) przemieszczone na terytorium kraju z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę.

3. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być przedmiotem sprzedaży na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 118. 1. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są:

- 1) całkowicie niezdatne do użytku;
- 2) wyprawdane ze składu podatkowego i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport;
- 3) umieszczane w składzie wolnocłowym lub wolnym obszarze celnym i przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych;

¹¹⁰⁾ Dodany przez art. 7 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 4) przewożone przez terytorium kraju w ramach procedury tranzytu w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 5) przewożone z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez terytorium kraju;
- 6) wyprodukowane na warunkach określonych w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5 i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport.

2. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się także wyroby akcyzowe, które są zwolnione od akcyzy albo objęte zerową stawką akcyzy.

3. (uchylony).

4. Podmiot prowadzący skład podatkowy, importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego, podmiot dokonujący produkcji, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, a także właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani do prowadzenia ewidencji rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 1–3 i 6.

5.¹¹²⁾ Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy umieszczone w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydane z magazynu wyrobów gotowych, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego przed dniem umieszczenia wyrobów akcyzowych w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu albo do momentu umieszczenia ich w składzie wolnocłowym lub wolnym obszarze celnym. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.

6. Warunkiem zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, jest złożenie zabezpieczenia kwoty akcyzy na zasadach i w trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

7. Ewidencja, o której mowa w ust. 4, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

8. Ewidencja, o której mowa w ust. 4, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zwolnić z obowiązku oznaczania niektórych wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, w przypadku gdy:

- 1) uzasadnia to ważny interes państwa lub podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;
- 2) wynika to z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych;
- 3) wskazuje na to przeznaczenie niektórych wyrobów akcyzowych, w postaci próbek do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określi okres, na jaki zwolnienie jest wprowadzane, oraz warunki i tryb stosowania zwolnień w odniesieniu do niektórych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie, biorąc pod uwagę sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfikę obrotu tymi wyrobami oraz konieczność zapewnienia kontroli nad tym obrotem.

Rozdział 2

Zasady i tryb nanoszenia znaków akcyzy

Art. 120. 1. Znaki akcyzy mogą mieć w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.

2. Znak akcyzy jest nanoszony na opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego lub bezpośrednio na wyrób akcyzowy w taki sposób, aby zdjęcie znaku lub otwarcie opakowania w miejscu przeznaczonym do jego otwierania albo użycie wyrobu powodowały trwałe i widoczne uszkodzenie znaku w sposób uniemożliwiający jego powtórne użycie, chyba że znak akcyzy jest nanoszony bezpośrednio na wyrób akcyzowy w sposób trwały.

¹¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

3. Opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego jest to opakowanie samodzielne, bezpośrednio chroniące wyrób akcyzowy:

- 1) jednorazowego lub wielokrotnego użytku oraz
- 2) przystosowane lub umożliwiające jego przystosowanie do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim lub z niego wyrobu akcyzowego, oraz
- 3) posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, które jest lub może być przystosowane do bezpośredniego lub pośredniego spożycia wyrobu albo umożliwia bezpośrednio lub pośrednio spożycie wyrobu, a także
- 4) przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych.

Art. 121. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazuje, w drodze decyzji, sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności rodzaj, nazwę i pochodzenie wyrobu akcyzowego, zawartość i rodzaj opakowania jednostkowego wyrobu akcyzowego, szczegółowy sposób naniesienia znaków akcyzy oraz czas, na jaki wydano decyzję.

Art. 122. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) postaci znaków akcyzy i ich wzory, kryteria jakościowe znaków akcyzy, elementy znaków akcyzy oraz szczegółowe sposoby ich nanoszenia na typowe dla danego rodzaju wyrobów akcyzowych opakowania jednostkowe;
- 2) wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi oraz nad prawidłowością nanoszenia znaków akcyzy;
- 2) rodzaje wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;
- 3) różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych;
- 4) konieczność zastosowania w znakach akcyzy odpowiednich zabezpieczeń.

Art. 123. 1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych, na które zostały naniesione, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą sprzedawane na terytorium kraju.

2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy.

3. Zdjęte znaki akcyzy są:

- 1) zwracane do ich wytwórcy albo
- 2) niezwłocznie niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celnego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe przypadki, w których znaki akcyzy mogą być zdjęte z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych;
- 2) warunki i tryb zdejmowania znaków akcyzy;
- 3) wzór wniosku o zdjęcie znaków akcyzy.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, uwzględni przypadki zwrotu wyrobów akcyzowych w związku z występującymi w nich wadami fizycznymi oraz przypadki wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium kraju, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Art. 124. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek kasowania nanoszonych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe znaków akcyzy w celu uniemożliwienia ich powtórnego wykorzystania, określając również szczegółowe warunki, sposób i tryb kasowania znaków akcyzy, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Rozdział 3

Procedura otrzymywania znaków akcyzy

Art. 125. 1. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje zarejestrowany, zgodnie z art. 16, podmiot będący:

- 1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy, z zastrzeżeniem pkt 6;
- 2) importerem;
- 3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 4) przedstawicielem podatkowym;
- 5) podmiotem dokonującym produkcji, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;
- 6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

1a. W przypadku wyrobów akcyzowych, które po dokonaniu importu i dopuszczeniu do obrotu mają być wysyłane przez zarejestrowanego wysyłającego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego na terytorium kraju, znaki akcyzy może otrzymać importer, podmiot prowadzący skład podatkowy albo właściciel wyrobów, o którym mowa w art. 13 ust. 3, w przypadku gdy będzie wyprowadzał te wyroby ze składu podatkowego.

1b.¹¹³⁾ Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje również podmiot dokonujący czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1–3.

2. Legalizacyjne znaki akcyzy są sprzedawane:

- 1) posiadaczowi występujących poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi;
- 2) nabywcy wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej.

3. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składa wstępne zapotrzebowanie na znaki akcyzy na rok kalendarzowy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 30 października roku poprzedzającego rok, na który jest składane wstępne zapotrzebowanie.

4.¹¹⁴⁾ W przypadku wystąpienia w ciągu roku kalendarzowego okoliczności uzasadniających złożenie, zmianę lub cofnięcie wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy podmiot, którego to dotyczy, jest obowiązany, z chwilą powstania tych okoliczności, do niezwłocznego złożenia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych takiego zapotrzebowania, jego zmiany lub cofnięcia, z tym że ostateczna zmiana wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy w przypadku:

- 1) wyrobów tytoniowych nie może być złożona po dniu 30 września danego roku kalendarzowego, a jeżeli jest składana po dniu 1 września danego roku kalendarzowego, nie może przekraczać 5% ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu;
- 2) zmiany wzorów znaków akcyzy nie może być złożona po upływie ostatniego dnia czwartego miesiąca poprzedzającego datę wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy, a jeżeli jest składana po pierwszym dniu czwartego miesiąca poprzedzającego datę wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy, nie może przekraczać 5% ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu.

4a. Podmiot, który nie odebrał znaków akcyzy, objętych ostateczną zmianą wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, o której mowa w ust. 4, do końca danego roku kalendarzowego, wpłaca kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy.

¹¹³⁾ Dodany przez art. 7 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

5. Niezłożenie wstępnego zapotrzebowania lub zmiany wstępnego zapotrzebowania powoduje, że wynikające z tego skutki braku znaków akcyzy obciążają podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który nie dopełnił obowiązku w tym zakresie.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy odpowiedniej liczby i odpowiednich rodzajów tych znaków.

Art. 126. 1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy na pisemny wniosek podmiotu obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza odpowiednio dokumenty o:

- 1) zaległościach podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa albo ich braku;
- 2) rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i posiadaniu zezwolenia, koncesji lub uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) rejestracji podatkowej, o której mowa w art. 16;
- 4) zgłoszeniu planowanego nabycia wewnątrzspółnotowego – w przypadku, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 1;
- 5) złożonym zabezpieczeniu należności podatkowych;
- 6) uprawnieniu do:
 - a) prowadzenia składu podatkowego,
 - b) nabywania albo jednorazowego nabycia wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
 - c) (uchylona),
 - d) wykonywania czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,
 - e) wyprowadzania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych jako podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
- 7) posiadanych wyrobach akcyzowych.

3. Przed wydaniem decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który złożył wniosek o:

- 1) wydanie podatkowych znaków akcyzy – wpłaca kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy oraz kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy;
- 2) sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy – wpłaca należność za te znaki.

4. Kwota wpłacana na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowi co najmniej 80% całkowitych kosztów ich wytworzenia.

5. Wpływy uzyskane ze sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wpływy z tytułu kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowią dochód budżetu państwa.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość:

- 1) kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy,
- 2) kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy,
- 3) należności z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy,
- 4) kosztów wytworzenia legalizacyjnych znaków akcyzy

– uwzględniając konieczność zabezpieczenia wpływów z tytułu akcyzy, wysokość kwot akcyzy od wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy oraz nakłady ponoszone na wytworzenie znaków akcyzy.

Art. 127. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:

- 1) nie zostanie wpłacona kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy lub
- 2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy, lub
- 3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy:

- 1) który ma zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa lub
- 2) wobec którego jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe lub likwidacyjne, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.

3. W przypadku wydania decyzji o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.

Art. 128. 1. Znaki akcyzy są wydawane przez:

- 1) właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy;
- 2) wytwórcę znaków akcyzy.

2. Wydanie znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy lub ich wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków wydane przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, na wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Art. 129. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie podatkowych znaków akcyzy lub o sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy, a także wzór tego upoważnienia,
 - 2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do tego wniosku
- uwzględniając konieczność identyfikacji rodzaju i liczby wydawanych znaków akcyzy oraz identyfikacji podmiotów obowiązujących do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także częstotliwość składania wniosków.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy

Art. 130. 1.¹¹⁵⁾ Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie albo nieodpłatnie innym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 3–5.

2. Znaki akcyzy są zwracane:

- 1) właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, od którego odebrano te znaki;
- 2) wytwórcy znaków akcyzy.

3. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy mogą przekazać znaki akcyzy podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, będące przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego.

4. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może przekazywać znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe stanowiące jego własność podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy albo podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa trzeciego.

¹¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

5.¹¹⁶⁾ Znaki akcyzy mogą być przekazane następcom prawnym lub podmiotom przekształconym w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

6.¹¹⁶⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazania znaków akcyzy następcom prawnym lub podmiotom przekształconym, uwzględniając konieczność kontroli nad przekazaniem znaków akcyzy oraz identyfikacji rodzaju i liczby przekazywanych znaków akcyzy.

Art. 131. 1. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy oraz podmiot prowadzący skład podatkowy na terytorium kraju, któremu właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, przekazał znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe będące jego własnością, są obowiązane prowadzić ewidencję znaków akcyzy.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności informacje o liczbie znaków akcyzy wydanych, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych oraz zwróconych.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

5. W przypadku utraty, zniszczenia, uszkodzenia, wydania lub zwrotu znaków akcyzy na terytorium kraju, a także zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy na terytorium kraju, sporządza się protokół stwierdzający nastąpienie takiego zdarzenia.

6. Znaki akcyzy muszą być przechowywane i przewożone w sposób zapewniający zabezpieczenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

7. Za uszkodzone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych pozwala na identyfikację znaków co do oryginalności, rodzaju, nazwy, wymiarów, serii, numeru ewidencyjnego i daty wytworzenia.

8. Za zniszczone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych uniemożliwia identyfikację znaku co do jego rodzaju, nazwy, serii, numeru identyfikacyjnego oraz daty wytworzenia.

9. Za utracone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który je utracił w następstwie innych okoliczności niż:

- 1) naniesienie znaków akcyzy na wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego i wprowadzenie wyrobu do sprzedaży z naniesionym znakiem akcyzy;
- 2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do ich wytwórcy;
- 3) przekazanie znaków akcyzy przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub przedstawiciela podatkowego podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobu akcyzowego lub wyrób akcyzowy będący przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 4) przekazanie znaków akcyzy przez właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe;
- 5) zabezpieczenie znaków akcyzy przez właściwy organ administracji publicznej w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji znaków akcyzy i jej wzór, sposób przewozu i przechowywania znaków akcyzy oraz sposób sporządzania protokołu i jego wzór, mając na celu zapewnienie odpowiedniej kontroli nad wydanymi znakami akcyzy.

¹¹⁶⁾ Dodany przez art. 15 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

Art. 132. 1. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani uzyskać od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

2. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany uzyskać od podmiotu prowadzącego skład podatkowy albo od podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

3. Rozliczenie powinno zawierać w szczególności informacje o rodzaju i liczbie znaków akcyzy przekazanych w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych oraz niewykorzystanych.

4. Znaki akcyzy uszkodzone oraz znaki akcyzy, które nie będą wykorzystywane do oznaczania wyrobów akcyzowych, powinny być zwrócone podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego albo przedstawiciela podatkowego od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju, a w przypadku właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, od podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego, któremu ten właściciel przekazał znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe będące jego własnością.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i termin dokonywania rozliczeń znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego i terminowego ich rozliczenia.

Art. 133. 1. Uszkodzone i zniszczone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.

2. Wyroby akcyzowe oznaczone uszkodzonymi albo zniszczonymi znakami akcyzy nie mogą być sprzedawane.

3. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub zniszczenia, podmiotowi, który je wydał albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 134. 1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 14 dni od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał.

2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres 6 miesięcy, licząc od dnia wprowadzenia nowego wzoru.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji, o której mowa w art. 126 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy jest obowiązany do zwrotu znaków akcyzy niewykorzystanych na dzień doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność, podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność.

4. W przypadku zaprzestania wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy obowiązany jest do rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy przed dniem złożenia zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania tych czynności.

5. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy dokonuje następcą prawny podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie 14 dni od przejęcia praw i obowiązków.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy niż określony w ust. 2 okres ważności dotychczasowych znaków akcyzy, z wyłączeniem znaków akcyzy na wyroby tytoniowe, oraz różnicować go w zależności od wyrobów akcyzowych, na które nanoszone są znaki akcyzy, uwzględniając zapewnienie bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy i kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi.

Art. 135. 1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy przysługuje, z zastrzeżeniem art. 136 ust. 8, bezzwłocznie zwrot wpłaconych kwot stanowiących odpowiednio wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy pomniejszone o koszty ich wytworzenia.

2. Zwrotowi nie podlegają kwoty wpłacone na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy, z wyjątkiem kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy zwracanych w związku z wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy lub stwierdzeniem nieważności decyzji, o której mowa w art. 126 ust. 1, jeżeli zwracane znaki są niewykorzystane i nieuszkodzone, a ich zwrot następuje w terminie, o którym mowa w art. 134 ust. 1 lub 3.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki zwrotu wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, uwzględniając zasady dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz przypadki, w których wyrób akcyzowy nie będzie wprowadzany do sprzedaży na terytorium kraju.

Art. 136. 1. Podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów spirytusowych lub winiarskich jest obowiązany, w okresie 12 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych lub winiarskich lub na wyroby spirytusowe lub winiarskie, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego – sprowadzić na terytorium kraju wyroby spirytusowe lub winiarskie oznaczone tymi znakami.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność dla podmiotu, który otrzymał je na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, i nie mogą być nanoszone przez ten podmiot na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych lub winiarskich lub na wyroby spirytusowe lub winiarskie.

3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi, w terminie 30 dni od dnia utraty ich ważności, podmiotowi, który je wydał.

4. Podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów tytoniowych jest obowiązany nanieść znaki akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych lub na wyroby tytoniowe do końca roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach.

5. Od dnia 1 stycznia danego roku kalendarzowego na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych lub na wyroby tytoniowe mogą być nanoszone wyłącznie znaki akcyzy z nadrukowanym rokiem wytworzenia odpowiadającym rozpoczynającemu się rokowi kalendarzowemu.

6. Znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych lub na wyroby tytoniowe w danym roku kalendarzowym zachowują ważność do ostatniego dnia lutego następnego roku kalendarzowego.

7. Znaki akcyzy na wyroby tytoniowe niewykorzystane do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego są zwracane w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku kalendarzowego podmiotowi, który je wydał.

8. Zwracającemu znaki akcyzy po terminach, o których mowa w ust. 3 i 7, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

9. Na wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów tytoniowych znakami akcyzy wydanie decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy na wyroby tytoniowe z nadrukowanym rokiem wytworzenia odpowiadającym następnemu rokowi kalendarzowemu i wydania upoważnienia do odbioru tych znaków akcyzy oraz wydanie znaków akcyzy może nastąpić przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, pod warunkiem odebrania znaków akcyzy, o których mowa w art. 125 ust. 4, a w przypadku ich nieodebrania – wpłacenia kwot należności, o których mowa w art. 125 ust. 4a.

10. Znaki akcyzy odbierane na zasadach określonych w ust. 9 mogą być nanoszone na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych lub na wyroby tytoniowe przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, z tym że wyprowadzenie tak oznaczonych wyrobów ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, import albo nabycie wewnątrzwspólnotowe nie może nastąpić przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach.

Art. 137. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony tych znaków.

Art. 138. 1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia albo zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, właścicielowi wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jeżeli oznaczenie następuje w składzie podatkowym na terytorium kraju, oraz podmiotowi dokonującemu produkcji, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5, przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy.

2. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania są zwracane podmiotowi, który je wydał albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celnego.

3. Zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy przysługuje pod warunkiem przedstawienia protokołu potwierdzającego:

- 1) utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków akcyzy oraz
- 2) zwrot uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy albo zniszczenie uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy.

4. W zamian za znaki akcyzy utracone, uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych wydaje się znaki akcyzy odpowiadające, co do rodzaju i serii, znakom akcyzy utraconym, uszkodzonym i zniszczonym.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych w stosunku do łącznej liczby znaków akcyzy wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych,
- 2) zespół czynności, które składają się na proces oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy

– uwzględniając konieczność kontroli prawidłowości wykorzystania znaków akcyzy przez podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

DZIAŁ VII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

(pominięty)

Art. 139–153. (pominięte).

Rozdział 2

Przepisy przejściowe

Art. 154. 1. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, lecz do tego dnia nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

3. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym nie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, przyjmując, że obowiązek podatkowy powstał z chwilą wprowadzenia tych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego.

4. Jeżeli obowiązek podatkowy w sytuacjach innych niż wymienione w ust. 1–3 powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Jeżeli wyroby akcyzowe zharmonizowane w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, zostały, jako wyroby zwolnione od akcyzy, wyprowadzone ze składu podatkowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 155. 1. Podmiot zarejestrowany na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168, uznaje się za podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 16, bez konieczności potwierdzania tej okoliczności przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

2. Podatnik prowadzący działalność w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, zarejestrowany przed dniem wejścia w życie ustawy, podlega z urzędu wykreśleniu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

3. Podmiot niepodlegający obowiązkowi złożenia zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168, a podlegający takiemu obowiązkowi na podstawie art. 16 ust. 1, jest obowiązany dopełnić tego obowiązku w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 89 ust. 2, w dniu wejścia w życie ustawy, niebędący podmiotem zarejestrowanym w trybie art. 16 ust. 1, jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, powiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu celnego, w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2.

5. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, nie musi dokonywać podmiot, który był podmiotem zarejestrowanym na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168.

Art. 156. 1. Zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, prowadzenie działalności jako zarejestrowany handlowiec, prowadzenie działalności jako niezarejestrowany handlowiec oraz wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydane przed dniem wejścia w życie ustawy pozostają w mocy.

2. Postępowania w sprawach zezwoleń wydawanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 157. 1. Do zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz do zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że art. 64 ust. 7 stosuje się do nich z dniem jej wejścia w życie.

2. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1, z określonym terminem ważności nie mogą ulec przedłużeniu.

3. Zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie mogą ulec przedłużeniu.

Art. 158. Postępowania w sprawach zwrotu akcyzy należnego na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 168, i niedokonanego przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 159. 1. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, który w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia, może, po złożeniu wniosku, bez tego zezwolenia wyprowadzać jako podatnik wyroby akcyzowe z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Podmiot, który w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wniosek, o którym mowa w art. 56 ust. 1 i 2, oraz zabezpieczenie akcyzowe, może, po złożeniu wniosku, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 56 ust. 1, prowadzić działalność jako podmiot pośredniczący, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 160. 1. Decyzje ustalające normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 168, i dotyczące norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia ustalanych również na podstawie ustawy, pozostają w mocy nie dłużej niż do czasu wydania decyzji na podstawie ustawy.

2. Decyzje ustalające normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 168, i dotyczące norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia, które nie są ustalane na podstawie ustawy, tracą moc z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 161. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w art. 87 ust. 2, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy do pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów.

Art. 162. 1. Jeżeli okres rozliczeniowy energii elektrycznej rozpoczął się przed dniem wejścia w życie ustawy i obejmuje również okres obowiązywania ustawy, sprzedawca energii elektrycznej jest obowiązany na wystawianej nabywcy końcowemu fakturze uwzględnić akcyzę należną za odpowiedni okres obowiązywania ustawy, którego dotyczy faktura.

2. W przypadku braku możliwości określenia ilości energii elektrycznej odebranej w okresie obowiązywania ustawy, jej ilość ustala się proporcjonalnie do okresu obowiązywania ustawy w stosunku do okresu rozliczeniowego.

3. Zwolnienie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, stosuje się na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wyprodukowanej nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 163. 1. W okresie do dnia 1 stycznia 2012 r. zwalnia się od akcyzy, węgiel i koks objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00, przeznaczone do celów opałowych.

2. W okresie do dnia 31 października 2013 r. albo do czasu, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii na terytorium kraju osiągnie 25% zwalnia się od akcyzy gaz ziemny (mokry) o kodach CN 2711 11 00 oraz 2711 21 00, przeznaczony do celów opałowych. Jednakże w momencie, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii osiągnie 20%, do dnia 31 października 2013 r. stosuje się stawkę akcyzy stanowiącą 50% stawki określonej w art. 89 ust. 1 pkt 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, informację o osiągnięciu poziomu udziału gazu ziemnego, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. Do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się od akcyzy pozostałe węglowodory gazowe o kodzie CN 2711 29 00, przeznaczone do celów opałowych.

4. Do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się od akcyzy wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b.

Art. 164. 1. Do dnia 31 października 2013 r. zamiast stawki akcyzy, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. a tiret drugie, do wyrobów akcyzowych określonych w tym przepisie stosuje się zerową stawkę akcyzy.

2. Przepisy art. 89 ust. 1 pkt 3, 7, 8 i 12 lit. b stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tych przepisach ze wspólnym rynkiem.

Art. 165. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2011 r., obniżać stawki akcyzy na wyroby akcyzowe określone w ustawie oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobów akcyzowych, a także określać warunki ich stosowania, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące w odstępach co najmniej trzymiesięcznych, w odniesieniu do poszczególnych wyrobów akcyzowych, uwzględniając sytuację gospodarczą państwa.

Art. 166. Do dnia 31 grudnia 2009 r. stosuje się wielkość najpopularniejszej kategorii cenowej papierosów ustaloną na rok 2009 na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168.

Art. 167. Znaki akcyzy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168, zachowują ważność.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

Art. 168. Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 z późn. zm.¹¹⁷⁾).

Art. 169. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.

¹¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2005 r. Nr 160, poz. 1341, z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, z 2007 r. Nr 99, poz. 666 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745 i Nr 145, poz. 915.

Załączniki do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r.

Załącznik nr 1

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009

1	2	3
15	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19	ex 2701	Węgiel; brykiety, brykietki i podobne paliwa stałe wytwarzane z węgla – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
20	ex 2702	Węgiel brunatny (lignit), nawet aglomerowany, z wyłączeniem gagatu – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych
21	ex 2704 00	Koks i półkoks, z węgla, węgla brunatnego (lignitu) lub torfu, nawet aglomerowany; węgiel retortowy – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
22	2705 00 00	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy, inne niż gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
23	2706 00 00	Smola destylowana z węgla, z węgla brunatnego (lignitu) lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smolami odzyskanymi
24	2707	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych
25	2708	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
26	2709 00	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, surowe
27	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
28	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
29	2712	Wazelina; parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
30	2713	Koks naftowy, bitum naftowy oraz inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
31	2714	Bitum i asfalt, naturalne; lupek bitumiczny lub naftowy i piaski bitumiczne; asfaltyty i skały asfaltowe
32	2715 00 00	Mieszanki bitumiczne na bazie naturalnego asfaltu, naturalnego bitumu, bitumu naftowego, smoły mineralnej lub na mineralnego paku smołowego (na przykład masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
33	2716 00 00	Energia elektryczna
34	2901	Węglowodory alifatyczne
35	2902	Węglowodory cykliczne
36	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych

1	2	3
37	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieciami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
38	3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne
39	3817 00	Mieszane alkilobenzeny i mieszane alkilonaftaleny, inne niż te objęte pozycją 2707 lub 2902
40	ex 3824 90 91	Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych, zawierające objętościowo 96,5% lub więcej estrów (FAMAE) – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
41	ex 3824 90 97	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
42	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
43	bez względu na kod CN wyrobu zawierającego alkohol etylowy	Alkohol etylowy zawarty w wyrobach niebędących wyrobami akcyzowymi o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% obj.
44	bez względu na kod CN	Pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub paliwa opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub paliw opałowych
45 ¹¹⁸⁾	bez względu na kod CN	Susz tytoniowy

Objaśnienia:

ex – dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

¹¹⁸⁾ Pozycja dodana przez art. 7 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Załącznik nr 2

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PROCEDURĘ ZAWIESZENIA POBORU AKCYZY I KTÓRYCH PRODUKCJA ODBYWA SIĘ W SKŁADZIE PODATKOWYM, O KTÓRYCH MOWA W DYREKTYWIE RADY 92/12/EWG

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu

1	2	3
14	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cider), perry i miód pitny) mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19	ex 2707 2707 10 2707 20 2707 30 2707 50	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, wyłącznie: 1) Benzol (benzen) 2) Toluol (toluen) 3) Ksylol (ksyleny) 4) Pozostałe mieszaniny węglowodorów aromatycznych, z których 65% lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 250°C zgodnie z metodą ASTM D 86
20	od ex 2710 11 do ex 2710 19 69	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów
21	ex 2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe, z wyłączeniem objętych pozycjami 2711 11 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00
22	2901 10 00	Węglowodory alifatyczne nasycone
23	ex 2902 2902 20 00 2902 30 00 2902 41 00 2902 42 00 2902 43 00 2902 44 00	Węglowodory cykliczne, wyłącznie: 1) Benzen 2) Toluen 3) o-Ksylen 4) m-Ksylen 5) p-Ksylen 6) Mieszaniny izomerów ksyleny
24	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
24a ¹¹⁹⁾	ex 3811 3811 11 10 3811 11 90 3811 19 00 3811 90 00	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne, wyłącznie: 1) Środki przeciwstukowe, na bazie tetraetylołowiu 2) Pozostałe środki przeciwstukowe, na bazie związków ołowiu 3) Pozostałe środki przeciwstukowe 4) Pozostałe

¹¹⁹⁾ Pozycja dodana przez art. 7 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

1	2	3
25	ex 3824 90 91	Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych, zawierające objętościowo 96,5% lub więcej estrów (FAMAE) – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
26	ex 3824 90 97	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te, składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
27	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki

Objaśnienia:

ex – dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

Załącznik nr 3

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM OZNACZANIA ZNAKAMI AKCYZY

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
2	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
3	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
4	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
6	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
7	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
8	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
9	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
10	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
11 ¹²⁰⁾	bez względu na kod CN	Susz tytoniowy

¹²⁰⁾ Pozycja dodana przez art. 7 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.